ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.๑ ด้านกายภาพ

ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๕ ตำบลจักรสีห์ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ด้านฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองสิงห์บุรี ระยะทางประมาณ ๗ กิโลเมตร เดิมเป็นสภาตำบล ต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๒ อาณาเขตพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๐.๙๕ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลต้นโพธิ์ อำเภอเมืองสิงห์บุรี
ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลวิหารขาว อำเภอท่าช้าง
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลหัวป่า อำเภอพรหมบุรี
ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลท่าข้าม อำเภอค่ายบางระจัน

๑.๓ สภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มีลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาวและมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม ลำระบายน้ำแม่น้ำน้อย ๒ (คลองจักรสีห์) ไหลผ่าน และมีระบบชลประทานทั่วถึง พื้นที่โดยทั่วไปเหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑เขตการปกครอง

♦จำนวนหมู่บ้าน

ตำบลจักรสีห์แบ่งเขตการปกครองเป็น ๗ หมู่บ้าน ได้แก่

- หมู่ที่ ๑ บ้านวัดหัวเมือง
- หมู่ที่ ๒ บ้านพระนอน
- หมู่ที่ ๓ บ้านท่าไร่
- หมู่ที่ ๔ บ้านท่าแสง
- หมู่ที่ ๕ บ้านจักรสีห์
- หมู่ที่ ๖ บ้านจักรสีห์
- หมู่ที่ ๗ บ้านท้ายน้ำ

-จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มทั้งหมู่บ้าน จำนวน ๗ หมู่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

◆แบ่งเขตการเลือกตั้งตามจำนวนหมู่บ้าน

ตำบลวังจักรสีห์แบ่งเขตการเลือกตั้งเป็น ๗ หน่วย ได้แก่

- หน่วยที่ ๑ หมู่ที่ ๑ บ้านวัดหัวเมือง
- หน่วยที่ ๒ หมู่ที่ ๒ บ้านพระนอน
- หน่วยที่ ๓ หมู่ที่ ๓ บ้านท่าไร่
- หน่วยที่ ๔ หมู่ที่ ๔ บ้านท่าแสง
- หน่วยที่ ๕ หมู่ที่ ๕ บ้านจักรสีห์
- หน่วยที่ ๖ หมู่ที่ ๖ บ้านจักรสีห์
- หน่วยที่ ๗ หมู่ที่ ๗ บ้านท้ายน้ำ

๓. ประชากร

๓.๑ จำนวนหมู่บ้านองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มีหมู่บ้านจำนวน ๗ หมู่บ้าน ดังนี้

ตารางที่ ๑ แบบแสดงจำนวนหมู่บ้านในเขตตำบลจักรสีห์

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร		
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
๑	บ้านวัดหัวเมือง	๓๓๘	๓๙๒	๗๓๐
๒	บ้านพระนอน	๒๕๔	๒๗๕	๕๒๙
๓	บ้านท่าไร่	๒๑๘	๒๑๖	๔๓๔
๔	บ้านท่าแสง	๒๑๗	๒๓๐	๔๔๗
๕	บ้านจักรสีห์	๒๘๑	๓๓๑	๖๑๒
๖	บ้านจักรสีห์	๒๙๒	๓๓๑	๖๒๓
๗	บ้านท้ายน้ำ	๑๔๓	๒๒๔	๓๖๗
	รวม	**๑,๗๔๓**	**๑,๙๙๙**	**๓,๗๔๒**

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน ๒๕๕๙ ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนราษฎร อ. เมืองสิงห์บุรี จ.สิงห์บุรี

๓.๒ จำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มีจำนวนประชากร ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๓,๗๔๒ คน แยกเป็นชาย ๑,๗๔๓ คน หญิง ๑,๙๙๙ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ยของประชาชนต่อพื้นที่ ๓๔๐ คน / ตารางกิโลเมตร

ตารางที่ ๒ แบบแสดงจำนวนครัวเรือนในเขตตำบลจักรสีห์

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน
๑	บ้านวัดหัวเมือง	๒๙๕
๒	บ้านพระนอน	๒๒๑
๓	บ้านท่าไร่	๑๒๓
๔	บ้านท่าแสง	๑๒๗
๕	บ้านจักรสีห์	๑๗๘
๖	บ้านจักรสีห์	๑๙๗
๗	บ้านท้ายน้ำ	๑๓๐
	รวม	**๑๒๗๑**

๓.๓ อาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ดังนี้

๑. รับจ้างทั่วไป

๒. เกษตรกรรม

๓. ค้าขาย

๔. รับราชการ

๕. พนักงานบริษัท

๑.๑.๗ หน่วยธุรกิจ

๑. ปั๊มน้ำมันขนาดเล็ก(ปั๊มหลอด,หยอดเหรียญ)	จำนวน	๔	แห่ง
๒. ร้านวัสดุก่อสร้าง	จำนวน	๑	แห่ง
๓. ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า	จำนวน	๓	แห่ง
๔. ร้านขายปุ๋ยการเกษตร	จำนวน	๓	แห่ง
๕. ร้านขายของเบ็ดเตล็ด	จำนวน	๑๒๑	แห่ง
๖. ร้ายขายอาหารตามสั่ง	จำนวน	๒๐	แห่ง
๗. ร้านเกมส์คอมพิวเตอร์	จำนวน	๑	แห่ง
๘. ร้านขายไม้แปรรูป	จำนวน	๒	แห่ง
๙. ร้านขายของชำ	จำนวน	๒๑	แห่ง
๑๐. ร้านตัดผม	จำนวน	๔	แห่ง
๑๑. ร้านนวดแผนโบราณ	จำนวน	๑	แห่ง
๑๒. ร้านซ่อมรถ(ขนาดใหญ่และขนาดเล็ก)	จำนวน	๘	แห่ง
๑๓. ร้านประกอบเฟอร์นิเจอร์)	จำนวน	๑	แห่ง
๑๔. ร้านดอกไม้จันทน์	จำนวน	๑	แห่ง
๑๕. ร้านขายท่อประปาและอุปกรณ์ไฟฟ้า	จำนวน	๑	แห่ง
๑๖. ห้องเช่า(บ้านเช่า)	จำนวน	๖	แห่ง
๑๗. โรงเรือนเลี้ยงไก่	จำนวน	๑	แห่ง

๑๘. โรงเรือนเพาะเห็ด จำนวน ๑ แห่ง
๑๙. โรงอาหารปรุงรส จำนวน ๑ แห่ง
๒๐.ร้านขายอวน จำนวน ๑ แห่ง
๒๑. โรงเก็บเต็นท์และบริการเต็นท์เช่า จำนวน ๑ แห่ง
๒๒. โรงเก็บและจำหน่ายฟางข้าว จำนวน ๑ แห่ง
๒๓. ร้านขายยางรถยนต์ จำนวน ๑ แห่ง
๒๔. โรงเลี้ยงหมู จำนวน ๑ แห่ง
๒๕. ร้านขายของเก่า , บ้านน๊อกดาวน์ จำนวน ๑ แห่ง
๒๖. ร้านเสริมสวย จำนวน ๔ แห่ง
๒๗. โรงกลึงเหล็ก จำนวน ๑ แห่ง
๒๙. ร้านขายดินปลูกพืช/ปุ๋ยคอก จำนวน ๑ แห่ง
๓๐. ร้านขายอาหารสัตว์ จำนวน ๑ แห่ง
๓๑. ร้านขายเฟอร์นิเจอร์ จำนวน ๑ แห่ง
๓๒. คลินิกพยาบาล จำนวน ๑ แห่ง
๓๓. ร้านขายเครื่องสำอาง(ยูริ) จำนวน ๑ แห่ง
๓๔. ปั๊มแก๊ส จำนวน ๑ แห่ง

๔ สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ตารางที่ ๓ แบบแสดงจำนวนรายละเอียดของสถานศึกษาในเขตตำบลจักรสีห์ในปี พ.ศ.๒๕๕๘

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ระดับ	ครู/อาจารย์		นักเรียน		รวม
			ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
๑	โรงเรียนวัดจักรสีห์	อนุบาล	-	-	๑๐	๑๒	๒๒
		ประถม	-	-	๒๓	๔๒	๖๕
	(โรงเรียนขยายโอกาส)	มัธยม	-	-	๑๑	๑๓	๒๔
	ม.๑ - ม.๓	**รวม**	**๔**	**๑๐**	**๔๔**	**๖๗**	**๑๑๑**
๒	โรงเรียนชุมชนวัด-	อนุบาล	-	-	๑๑	๙	๒๐
	พระนอนจักรสีห์ ฯ	ประถม	-	-	๒๗	๓๑	๕๘
		รวม	**๓**	**๙**	**๓๘**	**๔๐**	**๗๘**
๓	โรงเรียนสิงหพาหุ ฯ	มัธยมต้น	-	-	๑๖๑	๑๕๔	๓๑๕
		มัธยมปลาย	-	-	๙๓	๑๓๒	๒๒๕
		รวม	**๑๒**	**๑๙**	**๒๕๔**	**๒๘๖**	**๕๔๐**

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๒ แห่ง
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลจักรสีห์ มีครูผู้ดูแลเด็กเล็กจำนวน ๒ คน จำนวนเด็กเล็กรวม ๓๕ คน แยกเป็นชาย ๑๖ คน หญิง ๑๙ คน

๒. ศูนย์เด็กเล็กโรงเรียนชุมชนวัดพระนอนจักรสีห์ ฯ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านหัวเมือง มีครูผู้ดูแลเด็กเล็ก จำนวน ๑ คน มีจำนวนเด็กเล็กรวม ๑๕ คนแยกเป็น ชาย ๑๐ คนหญิง ๕ คน

๔.๑.๑ สถาบันและองค์ทางศาสนา

ราษฎรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัดจำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

๑. วัดหน้าพระธาตุ	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านหัวเมือง
๒. วัดพระนอนจักรสีห์วรวิหาร	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านพระนอน
๓. วัดจักรสีห์	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านจักรสีห์
๔. วัดแคเทพนิมิต	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านจักรสีห์

๔.๑.๒ การสาธารณสุขและสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจักรสีห์	จำนวน	๑	แห่ง
๒. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน	จำนวน	๗	แห่ง
มีบุคลากรประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ฯ	จำนวน	๔	คน

๔.๑.๓ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยแพทย์ และสารวัตรกำนัน หมู่ที่ ๑ - ๗

สายตรวจตำบลจักรสีห์	๑ แห่ง
จำนวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.)	๓๓ คน

๕. การบริการขั้นพื้นฐาน

๕.๒ การคมนาคม

การคมนาคมระหว่างตำบล อำเภอ และจังหวัด รวมทั้งการคมนาคมภายในตำบลและหมู่บ้านในเขตพื้นที่สามารถเดินทางได้สะดวก ทางรถยนต์จากกรุงเทพ ฯ ตามทางหลวงหมายเลข ๑ แยกเข้าถนนหมายเลข ๓๒ (ถนนสายเอเชีย) ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง จนถึงจังหวัดสิงห์บุรีระยะทางประมาณ ๑๔๒ กิโลเมตร มีถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๓๒ สายสิงห์บุรี-สุพรรณบุรี ผ่านตำบลจักรสีห์ นอกจากนี้ยังมีถนนทางหลวงชนบทที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และถนนภายในหมู่บ้านที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

๕.๓ การโทรคมนาคม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มีโทรศัพท์ใช้ในครัวเรือนประมาณ ๙๐ % ของจำนวนบ้านทั้งหมด โทรศัพท์สาธารณะ ๑๗ แห่ง ๑๗ หมายเลข (ไม่ได้ใช้งาน)

๕.๔ การไฟฟ้า

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน

๗. เศรษฐกิจพอเพียง

๗.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

คลองระบายน้ำสำน้ำน้อย ๒ (ลำคลองจักรสีห์)

คลองชลประทาน ๑ ซ้าย ๑ ซ้าย

หนองห้วยชัน หมู่ที่ ๓

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

หนองบัว หมู่ที่ ๑
หนองน้ำหน้าวัดพระธาตุ หมู่ที่ ๑
หนองข้าวสาร หมู่ที่ ๑
หนองน้ำหน้าวัดพระนอนจักรสีห์ ฯ หมู่ที่ ๒
แหล่งน้ำหมู่ที่ ๖
แหล่งน้ำหมู่ที่ ๗
หนองสรวงหมู่ที่ ๗

ประปา

มีระบบประปาหมู่บ้าน ๗ แห่ง

๗.๒ ข้อมูลอื่น ๆ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ดิน สภาพดินทั่วไปเป็นดินเหนียวดินร่วนปนทราย เหมาะแก่การเกษตรกรรม
น้ำ มีแหล่งน้ำต่าง ๆ หลายแห่ง และเพียงพอต่อการเพาะปลูก

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ แหล่งท่องเที่ยว

วัดพระนอนจักรสีห์วรวิหาร

เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี มีพระนอนใหญ่ซึ่งเป็นพระพุทธรูปปางไสยาสน์ที่ประดิษฐ์อยู่ในวิหารใหญ่ของวัด เป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะงดงาม และมีขนาดใหญ่มีความยาว ๔๖ เมตร (๒๓ วา ๒ ศอก ๑ คืบ ๗ นิ้ว) เป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดสิงห์บุรี มีงานเทศกาลประจำวัดปีละ ๓ ครั้ง มีประชาชนในท้องถิ่นและจังหวัดใกล้เคียงมาเที่ยวชมเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีเครื่องลายคราม และเครื่องใช้โบราณที่ทรงคุณค่าและต้นสาละที่มีถิ่นกำเนินจากประเทศอินเดียที่มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา

วัดหน้าพระธาตุ

เป็นโบราณสถานทางประวัติศาสตร์ วัดร้างอยู่ห่างจากวัดพระนอนจักรสีห์วรวิหารไปทางทิศตะวันตก ประมาณ ๕๐๐ เมตร เดิมเรียกว่า "วัดหัวเมือง" มีพระปรางค์สูงประมาณ ๒๔ เมตร ด้านฐานกว้างประมาณ ๒๐ เมตร สูงประมาณ ๑๐ เมตร อยู่บนเนินสูงสันนิฐานว่าบริเวณนี้เป็นที่ตั้งของวัดสำคัญของเมืองสิงห์บุรีในสมัยโบราณ และองค์พระปรางค์เก่านี้น่าจะสร้างมาตั้งแต่สมัยขอมยังรุ่งเรืองอำนาจเป็นที่น่าสนใจของผู้ศึกษาด้านศิลปะและสถาปัตยกรรม

๘.๒ มวลชนที่จัดตั้ง

๑. กลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อการผลิต
๒. กองทุนเพื่อความมั่นคง
๓. กลุ่มเกษตรทำนาตำบลจักรสีห์
๔. กลุ่มอาชีพต่าง ๆ
๕. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.)

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

เนื่องจากจังหวัดสิงห์บุรีเป็นที่ ราบลุ่มผืนกว้างใหญ่ซึ่งเกิดจากตะกอนที่น้ำพัดมาทับถมกันไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ ทำให้จังหวัดสิงห์บุรีมีทรัพยากรธรรมชาติน้อยชนิดเมื่อเปรียบเทียบกับ จังหวัดอื่น ๆ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรี ได้แก่

๑. ดิน สามารถแบ่งได้เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ ๓ กลุ่มดังนี้
   - ตะกอนทรายแป้ง
   - ตะกอนดินเหนียวที่เกิดเป็นที่ราบน้ำท่วมถึง
   - ตะกอนดินเหนียวปนทราย
๒. **น้ำ** แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญของพื้นที่ตำบลจักรสีห์ ได้แก่ ลำน้ำน้อยจักรสีห์ คลอง ๑ ซ้าย ๑ ซ้าย เพื่อการอุปโภคบริโภคสำหรับเกษตรในพื้นที่
๓. จังหวัดสิงห์บุรีมีต้นไม้ประจำจังหวัด ๒ ชนิด คือ
   - ต้นมะกล่ำตาช้างถือเป็นต้นไม้มงคลประจำจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ ทรงพระราชทานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรีนำไปปลูกในจังหวัดตามโครงการ ปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในวโรกาสทรงครอง ราชย์ปีที่ ๕๐
   - ต้นสะเดา เป็นต้นไม่ที่กรมป่าไม้ประกาศให้เป็นต้นไม้ประจำจังหวัดสิงห์บุรี

๑๐. อื่นๆ

ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพท้องถิ่น ได้แก่ โครงสร้างและกระบวนการการบริหารงานบุคคล งบประมาณ และเครื่องมืออุปกรณ์

ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

การแบ่งส่วนราชการ

โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานหนึ่งคน ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๔ คน และสมาชิกดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งวาระ ๔ ปี คณะผู้บริหารท้องถิ่นตำบลจักรสีห์ ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ คนและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งนายกมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจาก

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ แบ่งส่วนราชการออกเป็นหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

๑. หน่วยตรวจสอบภายใน

มีหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลที่สังกัด ในด้านงบประมาณ บัญชีและพัสดุ รวมทั้งตรวจสอบหลักฐานเอกสารทางการบัญชี การเงิน ยอดเงิน การทำสัญญา การจัดซื้อพัสดุ การเบิกจ่าย การลงบัญชี การจัดเก็บรักษาพัสดุในคลังพัสดุ ตรวจสอบการใช้ การเก็บรักษา การใช้ยานพาหนะให้ประหยัดและถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๒. สำนักงานปลัด

มีหน้าที่บริหารทั่วไป งานธุรการ งานการประชุม งานนโยบายและแผน งานกฎหมายและคดี งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานบริหารงานบุคคล งานสวัสดิการ หรือกิจการที่มิได้กำหนดไว้ว่าเป็นหน้าที่ของส่วนราชการใด หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๓. กองคลัง

มีหน้าที่เกี่ยวกับงานการเงินและบัญชี งานพัสดุและทรัพย์สิน งานพัฒนาจัดเก็บรายได้และกิจการพาณิชย์ งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๔. กองโยธา

มีหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบ งานกิจการสาธารณูปโภค งานก่อสร้าง งานออกแบบและควบคุมอาคาร งานสถาปัตยกรรมและผังเมือง งานจัดสถานที่และไฟฟ้าสาธารณะ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

๕. ส่วนการศึกษา

มีหน้าที่เกี่ยวกับลักษณะงานวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงมาตรฐานของสถานศึกษา งานวางแผนการศึกษา ส่งเสริมและเผยแพร่การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา จัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการศึกษาและงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

ตารางที่ ๔ แสดงอัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ประจำปี ๒๕๕๙

หน่วยงาน	พนักงาน/ระดับ								พนักงาน	ครู	ลูกจ้าง	พนักงานจ้างตามภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป	รวมทั้งหมด
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	-	-	ประจำ			
สำนักงานปลัด	-	๑	-	๑	๒	๓	-	๑	๘	-	-	๒	๒	๑๒
กองคลัง	-	-	๑	๑	๑	-	๑	-	๔	-	๑	-	-	๕
กองช่าง	-	-	-	-	-	-	๑	-	๑	-	-	๒	-	๓
ส่วนการศึกษา	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑	๒	-	๑	-	๔
รวม	**-**	**๑**	**๑**	**๒**	**๔**	**๓**	**๒**	**๑**	**๑๔**	**๒**	**๑**	**๕**	**๒**	**๒๔**

ระดับการศึกษา

มัธยมศึกษา/อาชีวะ ฯ	๔ คน
ปริญญาตรี	๑๕ คน
สูงกว่าปริญญาตรี	๕ คน

ตารางแบบแสดงโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

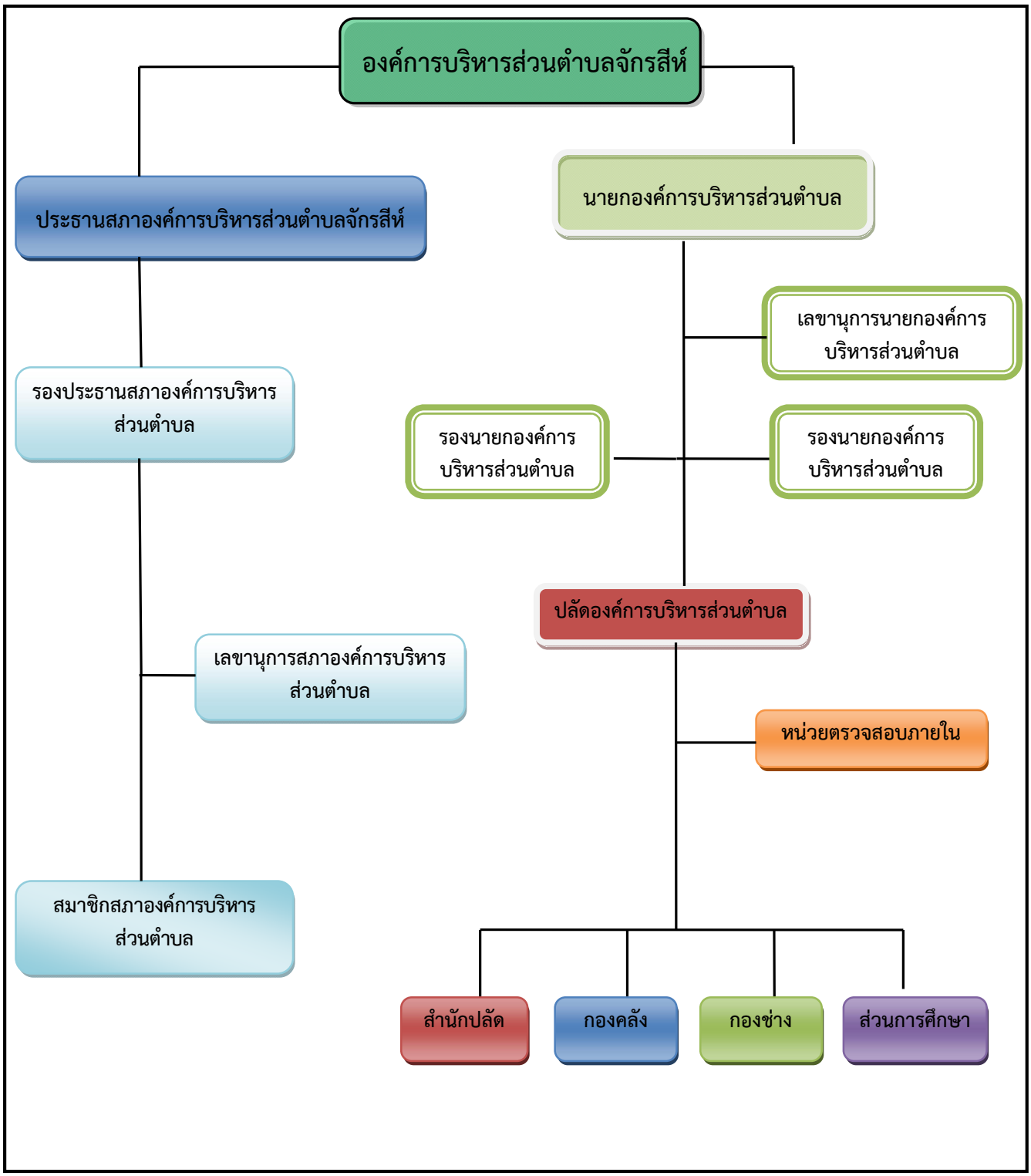

ตาราง แสดงโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์
อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

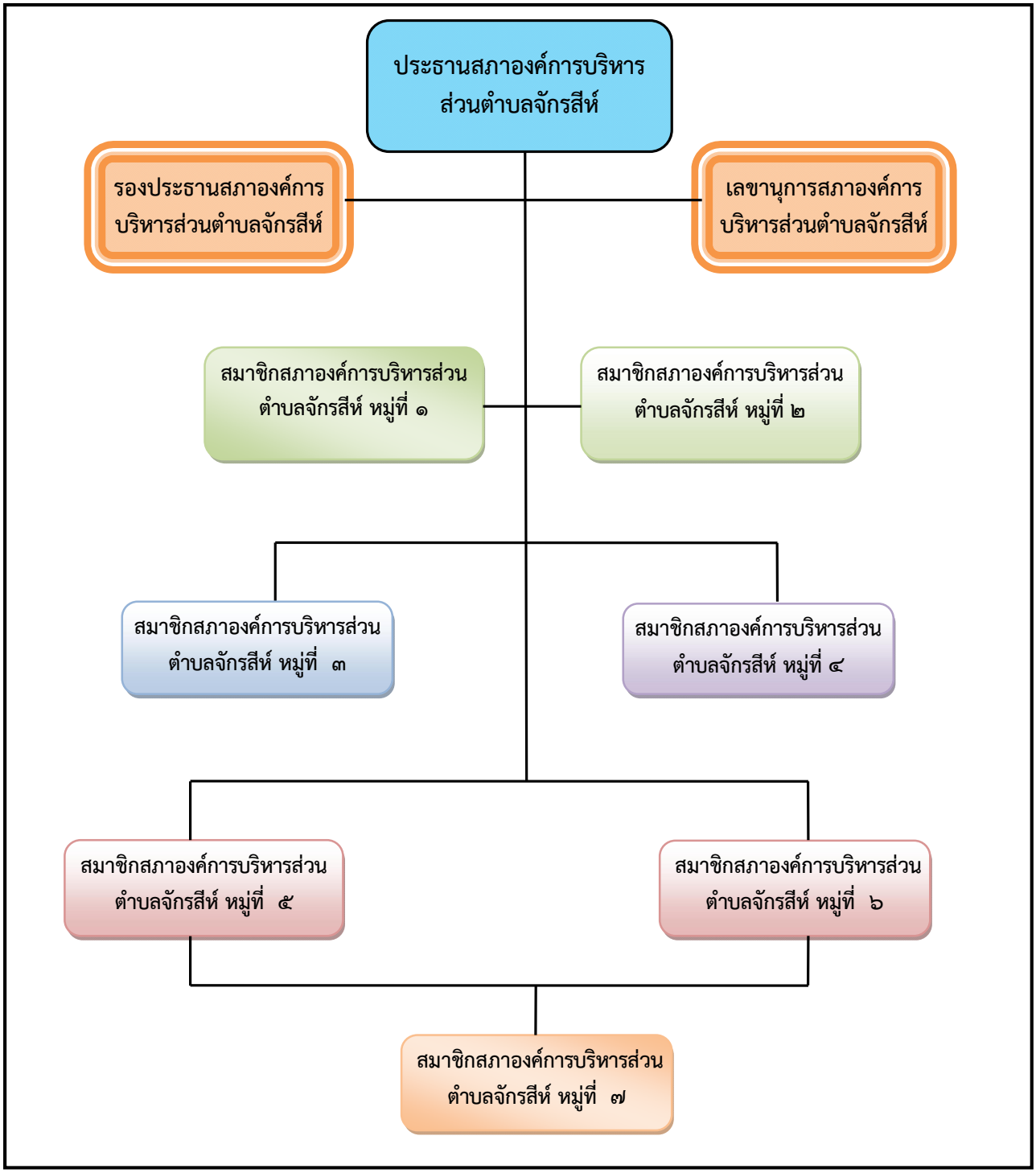

โครงสร้างแสดงส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
(ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙)

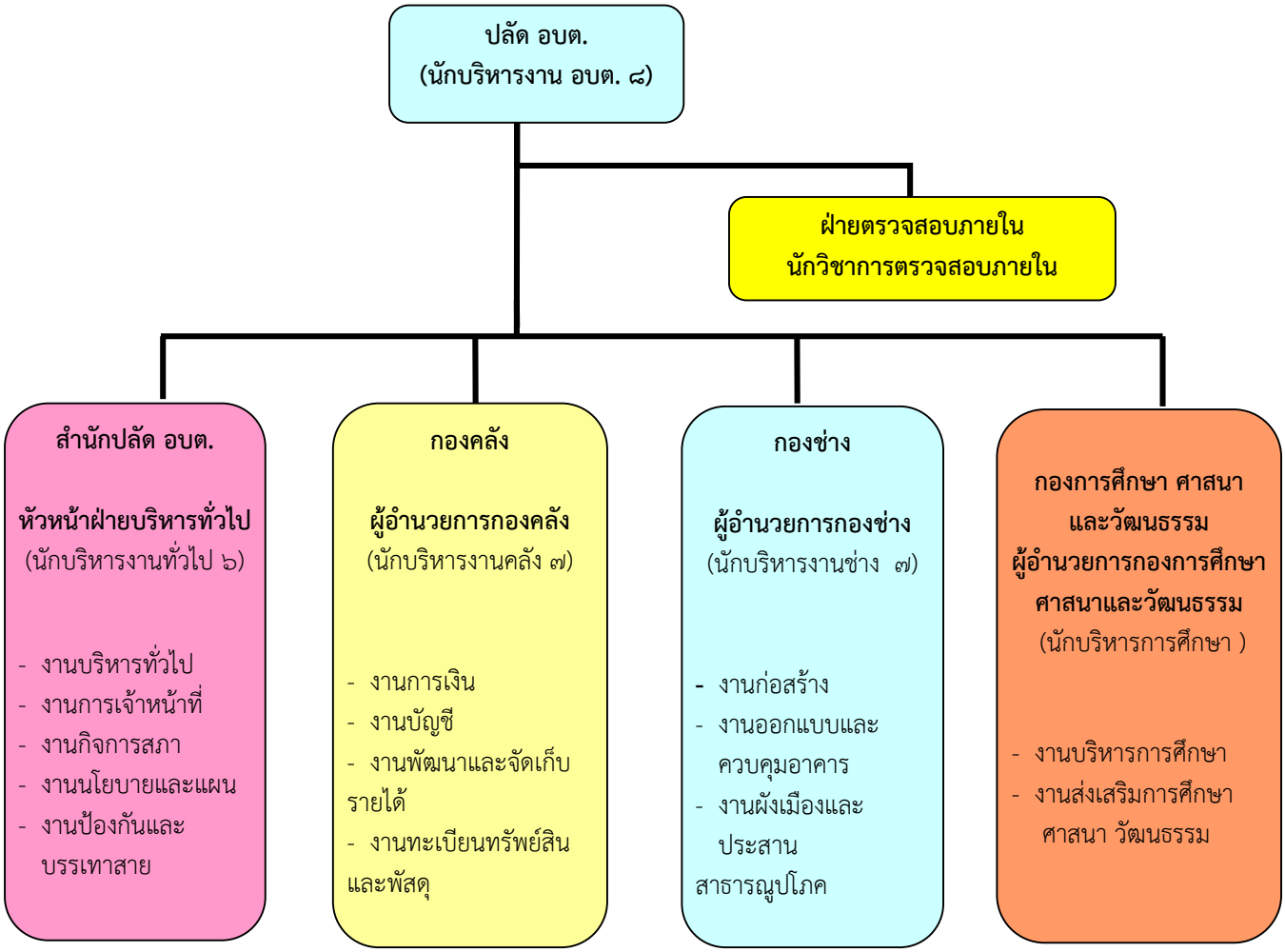

ลักษณะของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ฉบับที่ ๒ ให้นิยามของ “แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี” หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสี่ปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ โดยมีหลักคิดที่ว่าภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาหนึ่งๆ จะมีแนวทางการพัฒนาได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง และภายใต้แนวทางการพัฒนาหนึ่งจะมีโครงการ/กิจกรรมได้มากกว่าหนึ่งโครงการ/กิจกรรม ที่จะต้องนำมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งจะมีผลต่อวัตถุประสงค์เป้าหมายจุดมุ่งหมายการพัฒนาและวิสัยทัศน์ในที่สุด

นอกจากนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดของโครงการพัฒนา โดยในการจัดทำโครงการให้คำนึงถึงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ และคำนึงถึงรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณประจำปีที่ใกล้เคียงความจริงที่สุด และในการจัดทำโครงการ ควรให้มีการจัดลำดับความสำคัญ ความเร่งด่วนของโครงการ คือ โครงการที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและชุมชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วนมากต้องนำไปปฏิบัติก่อนให้กระบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน **โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำโครงการ**พัฒนาในปีแรกของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ส่วนโครงการพัฒนาในปีที่สองและปีที่สามของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต้องเป็นโครงการพัฒนาที่ต้องทำต่อเนื่องจากโครงการพัฒนาในปีแรก หรือเป็นโครงการพัฒนาที่จัดลำดับความสำคัญของโครงการน้อยกว่าโครงการพัฒนาปีแรกในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินโครงการพัฒนาที่ไม่ได้ระบุไว้ในโครงการพัฒนาปีแรกของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ให้เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงได้ตามความจำเป็น

<u>ดังนั้น</u> โครงการที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยเฉพาะในแผนประจำปีแรกของห้วงระยะเวลาสี่ปีนั้น ควรมีสภาพความพร้อมอย่างน้อย ๒ ประการ คือ

๑. มีความแน่นอนของกิจกรรมที่จะดำเนินการ โดยควรมีการประเมินถึงความเป็นไปได้ของโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งผลประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับจากโครงการ/กิจกรรม

๒. กิจกรรมที่อยู่ในแผนประจำปีแรกของห้วงระยะเวลาสี่ปี ควรมีความพร้อมในเรื่องรูปแบบและรายละเอียดทางเทคนิคพอสมควร เพื่อให้สามารถกำหนดรายการในแผนพัฒนาท้องถิ่นที่จะนำไปใช้จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ต่อไป

แผนภาพความเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากับแผนพัฒนาสามปี

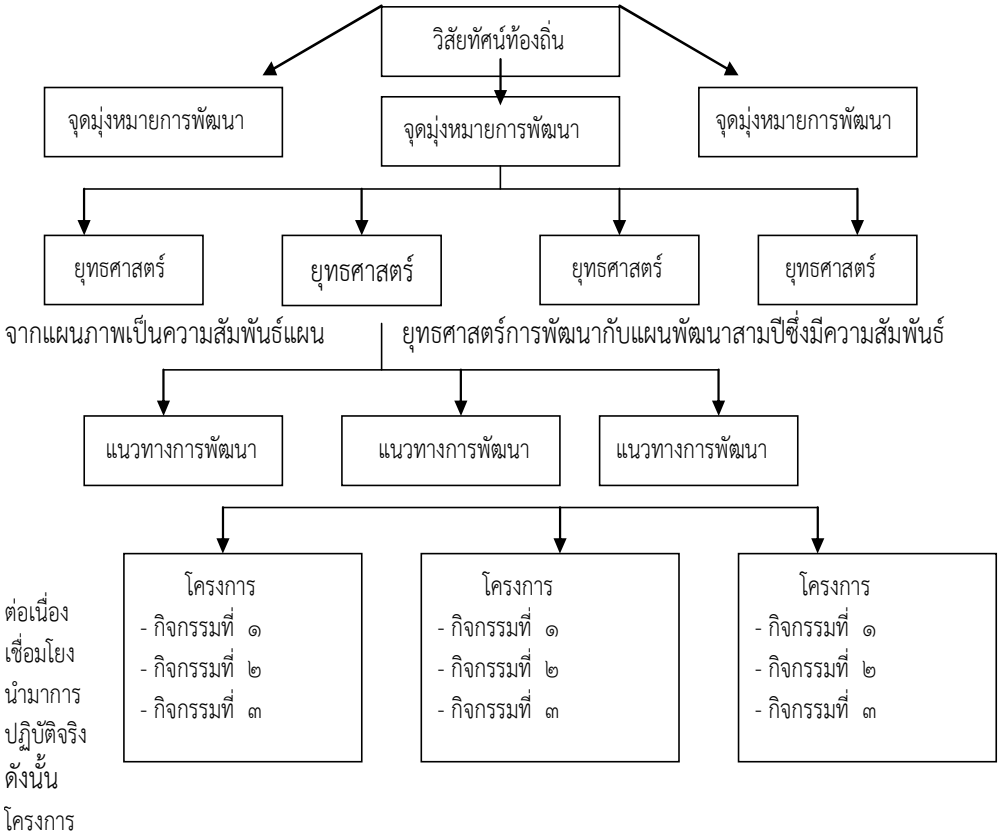

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ เป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการ การเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่อง และเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสี่ปี(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี และมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์จังหวัด และแนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี สามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณของปีนั้น

<u>สรุปลักษณะของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี</u> มีดังนี้

๑. เป็นเอกสารที่แสดงความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒. เป็นเอกสารที่แสดงแนวทางการพัฒนาและวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนและมีลักษณะเฉพาะเจาะจงที่จะดำเนินการ

๓. เป็นเอกสารที่แสดงโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาที่จะดำเนินการในห้วงระยะเวลาสี่ปี

๔. เป็นเอกสารที่แสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากับงบประมาณรายจ่ายประจำปีโครงการต่างๆ ซึ่งปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยเฉพาะในแผนประจำปีแรกของห้วงระยะเวลาสี่ปีมีสภาพความพร้อมในด้านความแน่นอนของกิจกรรมที่จะดำเนินการ รูปแบบ รายละเอียดทางเทคนิค รวมถึงผลประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับจากโครงการ เพื่อสามารถกำหนดรายการในแผนพัฒนาท้องถิ่นที่จะนำไปใช้จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ต่อไป

๕. เป็นการนำสภาพปัญหาความต้องการที่บูรณาการจากแผนชุมชนและเกณฑ์ตัวชี้วัดจาก จปฐ. มาเป็นองค์ประกอบในการจัดทำแผนและกำหนดทิศทางการพัฒนา

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ให้มีทิศทางในการจัดทำที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล นโยบายผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภา และแผนชุมชน

๒. เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และแสดงถึงศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

๓. เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลในช่วงสี่ปีที่มีความสอดคล้องและสามารถสนองตอบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. เป็นการจัดเตรียมโครงการพัฒนาต่าง ๆ ให้อยู่ในลักษณะที่พร้อมจะบรรจุในเอกสารงบประมาณประจำปีและนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณ

ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๓ ข้อ ๑๗ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับประชาคมท้องถิ่น กำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น รวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหาความต้องการ และข้อมูลนำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๓) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อไป

แผนผังขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

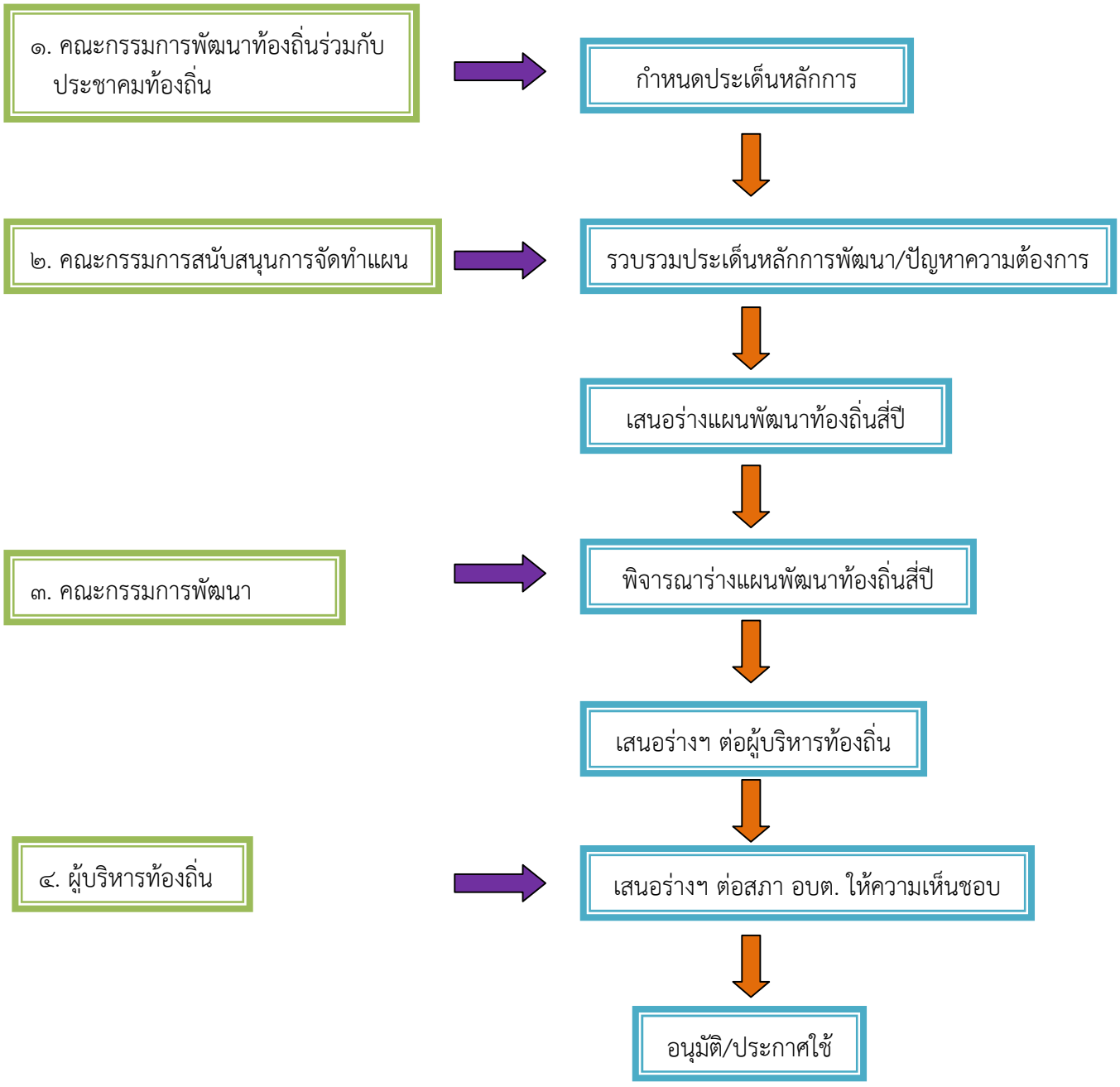

๑. การเตรียมการจัดทำแผน

๑. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำแผนเข้าพบผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญและความจำเป็นในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเพื่อให้ผู้บริหารทราบถึงภารกิจที่จะดำเนินการต่อไปพร้อมนำเสนอโครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีผ่านปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารอนุมัติ

๒. หน่วยงานรับผิดชอบแจ้งโครงการที่ได้รับการอนุมัติให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น หน่วยงานภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมท้องถิ่น

๒. การคัดเลือกยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา

๑. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จะสรุปยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พร้อมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นรวม ทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/อำเภอ และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อนำเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๒. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดการประชุมร่วมกับประชาคมท้องถิ่นและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวมการพิจารณาโดยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีในครั้งแรกให้เวทีประชาคมคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา ที่สมควรนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี แต่สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อไป เวทีการประชุมดังกล่าวจะต้องทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาแนวทางการพัฒนายังมีความจำเป็นหรือไม่

๓. เมื่อได้แนวทางการพัฒนาแล้ว เวทีประชาคมพิจารณาโครงการ/กิจกรรมมีอะไรบ้างที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแนวทางการพัฒนาที่คัดเลือกมาใช้เป็นกรอบในการพัฒนา

๔. โครงการ/กิจกรรม ที่พิจารณากำหนดมีจำนวนมาก ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ต้องมีการดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ พิจารณาความเกี่ยวเนื่องระหว่างยุทธศาสตร์ว่ามีความสัมพันธ์เกื้อกูลต่อกันหรือไม่

๔.๒ พิจารณาโครงการ/กิจกรรมจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพในการดำเนินการของชุมชนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนามาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๔.๓ การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาของโครงการ/กิจกรรม เพื่อบรรจุลงในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและพิจารณาความต่อเนื่องของโครงการ/กิจกรรมในแต่ละปี

๔.๔ กิจกรรมที่ต้องดำเนินการมีความหลากหลาย ดังนั้น ในขั้นตอนการพิจารณากำหนดกิจกรรมต้องคำนึงถึงงบประมาณรายรับรายจ่าย ทรัพยากรการบริหาร ภารกิจที่ต้องรับผิดชอบการดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ โครงการที่ดำเนินการเองได้ โครงการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ซึ่งต้องอุดหนุนหน่วยงานอื่นทำการแทน และโครงการที่ต้องขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็น ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐาน รวมทั้งวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาที่เลือก

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก ๔ กิจกรรม ดังนี้

๑. การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา

๒. การคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา

๓. การจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา

๔. การตัดสินใจเลือกแนวทางการพัฒนาในห้วงสี่ปี

๔. การกำหนดวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา

๑. หลังจากได้แนวทางการพัฒนาในช่วงสี่ปีแล้ว ให้ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาคัดเลือกวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนา มาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา โดยพิจารณาคัดเลือกวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในช่วงสี่ปี โดยนำวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาในช่วงสี่ปี

๒. ที่ประชุมจะร่วมกันพิจารณากำหนดโครงการ/กิจกรรมการพัฒนา ที่จะต้องดำเนินการตามแนวทางที่คัดเลือกและโดยที่กิจกรรมที่จะดำเนินการย่อมมีความหลากหลาย ซึ่งที่ประชุมจะต้องพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ

(๑) พิจารณากิจกรรมที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่กำหนดอย่างรอบคอบ เพื่อให้โครงการ / กิจกรรมที่ครบถ้วนซึ่งอาจจะมีทั้งโครงการ / กิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง โครงการ /กิจกรรมที่ร่วมดำเนินการกับหน่วยงานอื่นหรือโครงการ / กิจกรรมที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการ

(๒) พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ /กิจกรรมควรพิจารณาทั้งภายใต้แนวทางเดียวกันและระหว่างแนวทางการพัฒนา

(๓) พิจารณาถึงความเชื่อมโยงของกิจกรรมทั้งในด้านกระบวนการดำเนินงานและในด้านของผลการดำเนินการ เพื่อบรรจุกิจกรรมลงในปีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

(๔) พิจารณาคัดเลือกโครงการ / กิจกรรม จาก

(๔.๑) ความจำเป็นเร่งด่วน

(๔.๒) ขีดความสามารถทางทรัพยากรการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔.๓) ความเชื่อมโยงของกิจกรรม และระยะเวลาที่จะดำเนินการ

๕. การจัดทำรายละเอียดโครงการ / กิจกรรมการพัฒนา

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่นพิจารณาคัดเลือกโครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในช่วงสี่ปี มาจัดทำรายละเอียดโครงการในด้านเป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ งบประมาณ ระยะเวลา ผู้รับผิดชอบ และตัวชี้วัดความสำเร็จ โดยเน้นการศึกษารายละเอียดของกิจกรรมที่จะดำเนินการในปีแรกของแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เพื่อให้สามารถนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ต่อไป

๖. การจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๑. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น จัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีโดยมีเค้าโครงประกอบด้วย ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

องค์ประกอบ

๑.๑ ด้านกายภาพ

๑.๒ ด้านการเมือง/การปกครอง

๑.๓ ประชากร

๑.๔ สภาพสังคม

๑.๕ ระบบบริการพื้นฐาน

๑.๖ ระบบเศรษฐกิจ

๑.๗ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๑.๘ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๑.๙ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑๐ อื่นๆ

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา

องค์ประกอบ

๒.๑ การสรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๒.๒ ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

๒.๓ สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑

ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์ประกอบ

๓.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๓ การวิเคราะห์เพื่อพัมนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

องค์ประกอบ

๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

๔.๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๕ การติดตามประเมินผล

๕.๑ การติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์

๕.๒ การติดตามประเมินผลโครงการ

๕.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๕.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่นจัดเวทีประชาคมซึ่งประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ประชาคมท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี และรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีให้สมบูรณ์ต่อไป

๓. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น นำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีที่ปรับปรุงแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณา

๗. การอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๒. ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อไป โดยประกาศให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน

ส่วนที่ ๒
สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา

****

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗– ๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

สรุป การตั้งงบประมาณ และรายรับรายจ่ายจริงของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ รายละเอียด ดังนี้

ปีงบประมาณ ๒๕๕๗

ตั้งงบประมาณรายรับไว้	๑๗,๒๘๕,๕๐๐.๐๐	บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	๑๗,๒๘๕,๕๐๐.๐๐	บาท
รายรับจริง	๒๓,๔๕๖,๗๕๓.๒๕	บาท
รายจ่ายจริง	๒๐,๒๗๕,๙๙๔.๑๘	บาท

ปีงบประมาณ ๒๕๕๘

ตั้งงบประมาณรายรับไว้	๑๗,๒๑๐,๐๐๐.๐๐	บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	๑๗,๒๑๐,๐๐๐.๐๐	บาท
รายรับจริง	๒๘,๑๖๙,๑๓๐.๙๔	บาท
รายจ่ายจริง	๒๖,๖๐๖,๐๘๑.๕๖	บาท

ปีงบประมาณ ๒๕๕๙

ตั้งงบประมาณรายรับไว้	๒๐,๐๔๗,๙๐๐.๐๐	บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	๒๐,๐๔๗,๙๐๐.๐๐	บาท
รายรับจริง	๑๘,๔๐๖,๙๐๔.๐๑	บาท
รายจ่ายจริง	๑๗,๔๐๑,๙๑๑.๔๘	บาท

ปีงบประมาณ ๒๕๖๐

ตั้งงบประมาณรายรับไว้	๒๖๓๙๓๖๓๐	บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	๒๖๓๙๓๖๓๐	บาท

การตั้งงบประมาณในข้อบัญญัติ ประมาณการรายรับ

ตั้งงบประมาณ	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐
ภาษีอากร	๒๐๓,๕๐๐	๒๓๘,๕๐๐	๓๑๒,๐๐๐	๓๖๑,๐๐๐
ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	๓๐,๖๐๐	๒๙,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๔,๖๐๐
รายได้จากทรัพย์สิน	๒๕๒,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๑๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐
รายได้เบ็ดเตล็ด	๑๓,๕๐๐	๔๕,๕๐๐	๑๖๐,๕๐๐	๑๗๐๐๐๐
รายได้จากทุน	๔,๐๐๐	๕๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐
รายได้จัดเก็บเอง	๔๗๕,๕๐๐	๗๑๓,๕๐๐	๙๒๐,๕๐๐	๙๖๖,๖๐๐
รวมรายได้ที่รัฐบาลเก็บแล้วจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๙,๘๔๕,๕๐๐	๑๑,๕๙๖,๕๐๐	๑๔,๐๒๗,๔๐๐	๑๓,๗๑๖,๕๐๐
รวมรายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔,๙๐๐,๐๐๐	๔,๙๐๐,๐๐๐	๕,๑๐๐,๐๐๐	๑๑๗๑๐๕๓๐
งบประมาณทั้งสิ้น	**๑๕,๒๖๗,๖๐๐**	**๑๗,๒๑๐,๐๐๐**	**๒๐,๐๔๗,๙๐๐**	**๒๖,๓๙๓,๖๓๐**

การตั้งงบประมาณในข้อบัญญัติ ประมาณการรายจ่าย

ตั้งงบประมาณ	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐
งบกลาง	๖๖๐,๘๐๐	๖๑๙,๗๒๐	๖๒๕,๔๗๙	๗,๑๘๔,๖๐๐
งบบุคลากร (หมวดเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และค่าจ้างชั่วคราว	๕,๙๗๗,๗๔๐	๖,๓๓๙,๗๔๐	๖,๙๙๒,๙๔๐	๘,๐๕๙,๐๒๐
งบดำเนินงาน (หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ และหมวดค่าสาธารณูปโภค	๕,๙๒๐,๐๒๐	๖,๐๑๘,๔๖๐	๖,๗๕๑,๗๓๑	๖,๖๕๓,๗๖๐
งบลงทุน	๑,๖๘๐,๑๐๐	๒,๘๙๑,๖๐๐	๔,๓๕๐,๒๐๐	๓,๒๕๒,๓๐๐
งบรายจ่ายอื่น	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐	๒๕,๐๐๐
งบเงินอุดหนุน	๑,๐๐๘,๙๔๐	๑,๓๒๐,๔๘๐	๑,๒๙๙,๕๕๐	๑,๒๑๘,๙๕๐
งบประมาณทั้งสิ้น	**๑๕,๒๖๗,๖๐๐**	**๑๗,๒๑๐,๐๐๐**	**๒๐,๐๔๗,๙๐๐**	**๒๖,๓๙๓,๖๓๐**

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลการปฏิบัติงานที่สำคัญ

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่งคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นซึ่งผลจากการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ นั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละหมู่บ้าน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา

๒. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่

๓. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน

๔. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณะภัยต่างๆ

๕. ขยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง

๖. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข

๗. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

๘. ประชาชนได้รับงานบริการต่างๆ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ด้วยความสะดวก

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑. ประชาชนมีถนนที่ได้มาตรฐานในการสัญจรไปมา

๒. ประชาชนมีน้ำสำหรับการอุปโภค-บริโภค

๓. มีการบริหารจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน

๕. ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ย ๔ ปี ร้อยละ ๕๐ ซึ่งการดำเนินงานนั้นส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์เช่น (สาเหตุหนึ่งมาจากรัฐบาลไม่โอนงบประมาณตามประมาณที่ตั้งรับไว้ทำให้ไม่สามารถดำเนินโครงการต่างๆตามที่บรรจุไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย)การก่อสร้างถนนไม่สิ้นสุดโครงการ ทำให้เกิดอันตรายในการสัญจรไป-มา ทำให้ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ต้องเร่งก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

3.1 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาสามปี	บรรจุในข้อบัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๔๐	๒๘	๒๖.๑๗
๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย	๒๑	๑๐	๙.๓๕
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๔	๒	๑.๘๗
๔. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓	๓	๒.๘๐
๕. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒	๑	๐.๙๓
๖. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑๘	๙	๘.๔๑
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหาร และการจัดการองค์กร	๑๙	๑๖	๑๔.๙๕
รวม	**๑๐๗**	**๖๙**	**๖๔.๔๘**

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๐)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาสามปี	บรรจุในข้อบัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๔๗	๒๘	๑๙.๘๖
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๑๐	๓	๒.๑๓
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๔	๕	๓.๕๕
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๒๑	๙	๖.๓๘
๕. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย	๒๓	๑๓	๙.๒๒
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหาร และการจัดการองค์กร	๒๖	๑๔	๙.๙๓
รวม	**๑๔๑**	**๗๒**	**๕๑.๐๗**

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาสามปี	บรรจุในข้อบัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๕๐	๒๗	๒๐.๑๕
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๙	๒	๑.๔๙
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๒	๔	๒.๙๙
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๒๐	๑๒	๘.๙๖
๕. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย	๒๑	๖	๔.๔๘
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหาร และการจัดการองค์กร	๒๒	๑๘	๑๓.๔๓
รวม	**๑๓๔**	**๖๙**	**๕๑.๕๐**

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๒)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาสามปี	บรรจุในข้อบัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๒๒	-	-
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๕๐	-	-
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๑	-	-
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๗	-	-
๕. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย	๔	-	-
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหาร และการจัดการองค์กร	๗	-	-
รวม	**๑๒๓**	**-**	**-**

การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาสามปีของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์จะเห็นได้ว่ามีการพัฒนามุ่งเน้นตามลำดับ ดังนี้

๑. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

๒. การพัฒนาการบริหารและการจัดองค์กร

๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๔. การส่งเสริมจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย

๕. การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. การพัฒนาวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชยกรรม และการท่องเที่ยว

นับได้ว่าแผนพัฒนาสามปีของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ในปีที่ผ่านมาจะมุ่งเน้นการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตมากที่สุด รองลงมาคือการพัฒนาด้านการบริหารและการจัดองค์กร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยว

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ได้ดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์ดังกล่าว ที่สามารถสนองตอบความต้องการของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคประการต่าง ๆ ทั้งในส่วนที่เป็นภารกิจประจำและภารกิจตามนโยบายและความจำเป็นเร่งด่วนซึ่งสามารถสรุปผลการพัฒนาในภาพรวมได้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเจริญและความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นโดยเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาภายใต้แนวคิดของการสร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาด้วยวิธีการ รูปแบบ และโอกาสต่าง ๆ ทั้งในการรับฟังความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในลักษณะการมีส่วนร่วมขององค์กรทุกภาคส่วน รวมทั้งการจัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเพื่อร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนชุมชนมีการเรียนรู้ ที่จะก้าวไปสู่การพัฒนาพร้อมๆกันซึ่งนอกจาก จะเป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้าถึงการดำเนินโครงการและกิจกรรมตามนโยบายการพัฒนาของท้องถิ่นอย่างชัดเจนแล้ว และการส่งเสริมให้ประชาชนยังได้รับโอกาสในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ในลักษณะเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองในท้องถิ่นตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ได้เป็นอย่างดี การบริการสาธารณสุข โดยอาศัย การมีส่วนร่วมของประชาชน ในรูปแบบของอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน (อสม.) โดยให้การบริการสาธารณสุข แก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่และครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนการสร้างประชาคมในการป้องกัน แก้ไข เฝ้าระวังปัญหาและต่อต้านยาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล นอกจากนี้ การดำเนินงาน ด้านการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้วยเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาความเจริญในทุก ๆ ด้าน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรทางการศึกษาควบคู่ไปกับการดำเนินงานด้านการเรียนรู้ของประชาชนในชุมชน สนับสนุนดำเนินการจัดสร้างศูนย์การเรียนรู้ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ในอนาคต เพื่อสร้างทางเลือกในการศึกษาค้นคว้าวิทยาการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ในลักษณะการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับเยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป

โดยได้ดำเนินการพัฒนาตามยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้ โครงการควบคุมป้องกันโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ, โครงการจัดหาอาหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก,โครงการอุดหนุนและสนับสนุนอาหารกลางวัน,โครงการสนับสนุนส่งเสริมอาหารเสริม(นม)เด็ก,โครงการอุดหนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่น,อุดหนุนสาธารณสุขมูลฐาน, โครงการจัดซื้อเวชภัณฑ์ในการป้องกันโรคระบาดในพื้นที่,โครงการส่งเสริม สนับสนุนการแข่งขันกีฬาและการออกกำลังกาย,การส่งเสริมสนับสนุนการสร้างรายได้ ให้แก่นักเรียนในช่วงปิดเรียน,การพัฒนาส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน,โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการโครงการบำบัดทุกข์บำรุงสุข,โครงการสนับสนุนศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลจักรสีห์,อุดหนุนเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์, โครงการแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากสาธารณภัย,โครงการก่อสร้างซ่อมแซมที่อยู่อาศัยผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส,โครงการอุดหนุนให้กับองค์กรการกุศลที่จัดตั้งตามกฎหมายส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น,โครงการพัฒนาสตรีในด้านต่างๆโครงการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ โครงการส่งเสริมข้อมูลทางวิชาการ,สมทบกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลจักรสีห์,โครงการส่งเสริมงานวิจัยและประเมินผลการบริการของหน่วยงานและชุมชนต่างๆ,โครงการจัดนิทรรศการวิชาการประกวดแข่งขัน, โครงการส่งเสริมการจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉิน,โครงการบริการสาธารณะพื้นฐานและตรวจสอบน้ำประปาดื่มได้, โครงการก่อสร้างห้องน้ำบริเวณลานกีฬา เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มุ่งเน้นและให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมาภิบาล) เพื่อให้การบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์เป็นไปด้วยความโปร่งใส มีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบ การดำเนินงานที่สำคัญๆ นอกจากนี้ การส่งเสริมให้ประชาชนยังได้รับโอกาสในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ ในลักษณะเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองในท้องถิ่นตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อันจะก่อให้เกิดการผลิตและการจำหน่ายที่สามารถส่งเสริมตลาดจากการรองรับสินค้าของชุมชนและยังมีโอกาสในพัฒนาด้านการท่องเที่ยวภายใต้ความร่วมมือของกลุ่มอาชีพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าให้เป็นที่รู้จักและยอมรับกันอย่างแพร่หลายดำเนินการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อกระตุ้นชุมชนในการเรียนรู้เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีเอกลักษณ์และความโดดเด่น สามารถสร้างสรรค์แนวคิดที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมีความทันสมัยกับกระแสนิยมของผู้บริโภคโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม โดยได้ดำเนินการพัฒนาในยุทธศาสตร์นี้ ดังนี้ โครงการส่งเสริมและสร้างการเรียนรู้ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง, การจัดตั้งกลุ่มแปรรูปผลผลิตการเกษตร,การส่งเสริม สนับสนุนศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรตำบลจักรสีห์, การปลูกพืชเสริมนอกฤดูทำนา, การผลิตและจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ข้างพันธ์ดี และจำหน่ายข้าวสารปลอดสารพิษ,โครงการส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด,โครงการส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดสิงห์บุรี ,โครงการอบรมมัคคุเทศก์น้อย,โครงการปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล,โครงการจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวถิ่นพุทธไสยาสน์และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นนั้น ได้ตระหนักและให้ความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์และงามอย่างไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่องตลอดมา ทั้งนี้ เพื่อให้มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นยังคงอยู่คู่ตำบลจักรสีห์ อันเป็นการประกาศเจตนารมณ์ของการพัฒนาเมืองควบคู่ไปกับการรักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมอันงดงาม

จึงได้ดำเนินโครงการที่ที่เกี่ยวข้องสำคัญ ๆ โดยได้ดำเนินการพัฒนา ดังนี้ โครงการสนับสนุนการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น,โครงการส่งเสริมการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม,โครงการจัดกิจกรรมและประเพณี, โครงการจัดงานรัฐพิธี และวันสำคัญทางศาสนา,การจัดกิจกรรมประเพณีต่างๆ โครงการสนับสนุนตามพระราชดำริฯและโครงการตามพระราชเสาวนีย์,โครงการจัดกิจกรรม อบรมเสริมสร้างการร่วมใจรักษ์สิ่งแวดล้อมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป เป็นต้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อให้พื้นที่มีความสวยงาม น่าอยู่อาศัยและน่ามาเยี่ยมเยือนโดยการปรับปรุงถนนในเขตตำบล ซอย ทางเดินเท้า เส้นทางการจราจรและขนส่ง การปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีความสวยงามมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและมีความพร้อมสำหรับการต้อนรับประชาชนที่ผ่านเขตพื้นที่ เพื่อทำกิจธุระนอกจากนี้ยังดำเนินการติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะหรือขยายเขตไฟฟ้าและประปาที่สะอาดและเข้าถึงในทุกระดับครัวเรือน การจัดทำระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ในทุกพื้นที่ภายในเขตตำบลจักรสีห์ อย่างต่อเนื่อง

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม/ความปลอดภัยและการรักษาความสงบเรียบร้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมที่สามารถพัฒนาบุคลากรในการสร้างความปลอดภัยและให้ความคุ้มครองในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนได้เป็นอย่างมาก ดังนี้ โครงการอุดหนุนหน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด,โครงการอุดหนุนกิจกรรมโรงเรียนในพื้นที่ตำบลจักรสีห์,โครงการรณรงค์ให้7หมู่ปลอดยาเสพติด,โครงการเพิ่มศักยภาพสมาชิก อปพร., โครงการป้องกันสาธารณภัยต่างๆ,โครงการรณรงค์เลือกตั้ง สมาชิกสภาราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหาร ส. อบต. ,โครงการส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาและแผนชุมชน,โครงการอุดหนุนกิจกรรมลูกเสือชาวบ้าน,โครงการปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ ,โครงการอบรมให้ความรู้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข, เป็นต้น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการจัดการองค์การ

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมที่สามารถพัฒนาบุคลากรในการเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และมีความพร้อม ดังนี้ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารการคลังของอบต.จักรสีห์,โครงการพัฒนาองค์ความรู้แก่บุคลกร,โครงการส่งเสริมการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ,ค่าใช้จ่ายในการทำโครงการด้านส่วนการคลัง,โครงการส่งเสริมการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ,โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร,โครงการอุดหนุนให้องค์กรของรัฐหรือ อปท .อื่นที่เกี่ยวข้องด้านข้อมูลข่าวสารของทางราชการ, โครงการก่อสร้างลานคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕, สมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น,สมทบกองทุนประกันสังคม,โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริการประชาชน,โครงการซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน,โครงการจัดหาวัสดุในการปฏิบัติงาน,โครงการบำรุงรักษาจัดหาครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงาน,โครงการจ้างเหมาบริการ เป็นต้น

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

- **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๕๙**

<u>ปัญหา</u>

๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร

๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

๓) หมู่บ้านในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์มีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก

๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ที่จะสามารถดำเนินการได้

๖) องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมและครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์การพัฒนา

๗) องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

<u>อุปสรรค</u>

๑) การขาดความรู้เรื่องของระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน

๓) องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์สามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

๔) องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้าน บางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

➢ **แนวทางการแก้ไข**

(๑) การดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ควรจะให้เป็นไปตามแผนพัฒนาสามปีกล่าวคือควรจะพิจารณาโครงการ/กิจกรรม แผนงาน/โครงการต่างๆที่จะที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ

๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม แผนงานต่างๆ ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ไว้ในแผนพัฒนาสามปี

๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม แผนงานต่างๆ ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำอุปโภค-บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร

(๒) การบริการประชาชน

๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี

๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้องในการบริการของ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

๓) เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ควรยิ้มแย้มแจ่มใสและพูดจาสุภาพต่อประชาชน

๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง หน่วยงานกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

<u>การวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่ตรวจพบ</u>

๑. โดยภาพรวมแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๐) มีผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงค่อนข้างสูงแต่ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ ตั้งไว้ในแผนพัฒนา จำนวน ๑๓ โครงการ แต่ปฏิบัติได้ ๑ โครงการ ถือว่านำไปสู่การปฏิบัติได้น้อย ควรแก้ไขปัญหาโดยมอบหมายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอันได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผน จัดทำแผนให้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงด้านงบประมาณ กล่าวคือ ไม่ควรกำหนดโครงการในแผนมากเกินกว่าสถานะทางการคลังของ อบต.

๒. จากแบบประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการและนิเทศองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้านที่ ๑ ด้านการบริหารจัดการ ข้อ ๒.๓ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องนำโครงการในแผนพัฒนาสามปี มาดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณ ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ จึงจะได้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน จากตัวชี้วัดนี้ จะเห็นได้ว่า อบต.จักรสีห์ นำแผนปีของแต่ละปีมาปฏิบัติได้จริงเพียงร้อยละ ๕๐-๖๐ ของโครงการทั้งหมด

ซึ่งจะได้คะแนนประเมินจากกรมส่งเสริมฯ จำนวน ๕ คะแนน ดังนั้น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาฯ จึงเห็นควรให้รักษาระดับการปฏิบัติได้ตามแผนไว้เช่นนี้ หรือเพิ่มร้อยละการปฏิบัติได้มากขึ้นก็จะเป็นการดี

ส่วนที่ ๓
ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ – กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย แต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงใน

ด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้มีโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัฒน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบท รวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยยังต้องใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต นอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภารัฐ

นอกจากนั้นในช่วยต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่าทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้น รวมถึงช่องว่าทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒ ปี ข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัฒน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าท้ายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย ภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วยการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ – ๒๕๕๐) ดังนั้น ภายใต้สถานการณ์ที่

ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ – ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ จากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ – ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียว โดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่ก็มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙ ดอลล่าร์ สรอ. ต่อปี ฐานการผลิตและบริการหลายหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดี

ขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการ สาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ – ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดรับชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนายังไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชั่นมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าท้ายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในระยะเวลา๑๕ –๒๐ปีต่อจากนี้ไปจะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศกำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลงผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศรูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี

สมานฉันท์ในสังคมข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำและที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัฒน์เข้มข้นขึ้นเป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริงโดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คนสินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆเป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆเร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขันขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้นกฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษสิทธิมนุษยชนและกฎระเบียบทางการเงินเป็นต้นเงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันรายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่างและปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้นรวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีกและในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติ จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นโดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงานและการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ มีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้ นๆซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆเพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้

ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกันการดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาวการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมือง หรือนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเมื่อการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพประเทศไทยจำเป็นจะต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศและทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆของบริบทโลกและบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาวพร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจปัญหาความเหลื่อมล้ำปัญหาการทุจริตคอร์รัปชั่นและปัญหาความขัดแย้งในสังคมรวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆกับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลกสามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทางทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้องเพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการคือประเทศไทยมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืนในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศการเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจสังคมจิตวิทยา การทหารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” ทั้งนี้

วิสัยทัศน์ ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐการดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรี ของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้นจำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชนเอกชนประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือคติ พจน์ประจำชาติ “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน”เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่(๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

๒.๓.๑ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงมีเป้าหมายทั้งใน**การ**สร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑)การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

(๒)การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชั่นสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓)การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔)การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕)การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖)การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗)การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้ นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตร และบริการการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑)การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติ การค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒)การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

-ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย

-ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่ มีศักยภาพโดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

-ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้ มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมเช่นการท่องเที่ยวและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓)การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔)การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมือง ศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕)การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖)การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆเพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนเพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญามีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑)การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒)การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓)การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔)การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕)การสร้างความอยู่ ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑)การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒)การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓)การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔)การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕)การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนามุ่งสู่ การเป็นสังคมสีเขียวกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑)การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒)การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓)การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔)การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕)การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖)การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจมีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมมีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑)การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒)การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓)การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔)การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕)การปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖)การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗)การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆอาทิแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนเฉพาะด้านต่าง ๆเช่นด้านความมั่นคงเศรษฐกิจการศึกษาศิลปวัฒนธรรมฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมายโดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชารัฐ คือความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชนภาคประชาชนและประชาสังคม

ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่ การปฏิบัติเพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจรับรู้และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกัน สามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมายมีกฎหมายรองรับมีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆเพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติรวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากร เพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการและกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่องรวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติมีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติและ การติดตามประเมินผลรวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมี ความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๔ การยอมรับของสังคมมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชน มีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่มสร้างการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของร่วมกันเพื่อให้ได้การยอมรับจากทุกภาคส่วนในสังคม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบสภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยง ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศอาทิกระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรีความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุการเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงประกอบกับสภาวการณ์ด้านต่างๆทั้งเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้านเช่นปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขันคุณภาพการศึกษาความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นต้นทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญดังนี้ (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (๓)การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศและ (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจแม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑)จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่องดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ๒๕.๕ ในช่ วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆในภูมิภาคจะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูงแต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลงโครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการในปี ๒๕๓๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ๖๔. ๗ เป็นร้อยละ ๗. ๒ ๒๘. ๕ และ ๖๔. ๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำ ดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้นจนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูงขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่าทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้าประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙. ๗ ต่อปี ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ -๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑. ๑ ใ นช่วง ๓ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗) ๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยี และนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้นแม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตามแต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยี และนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้นแม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ ในระดับที่น่าพอใจก็ตามแต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างการรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลกและการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคตแม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสอง

ครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่งโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน

อย่างไรก็ตามเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้นโดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมา และจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก
เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทยและประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์โดยในปีพ. ศ. ๒๕๕ ๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ประเ ทศและในปี พ. ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมและเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชนแต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงโดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อGDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๒๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐. ๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลียมีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓ , ๓.๓๕ , ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมในระดับก้าวหน้าโดยในปี ๒๕๕๖บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนามีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คนซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆด้าน
ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการการบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพการให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาคและมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอการให้บริการ

ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูงประสิทธิภาพการใช้ พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาวนอกจากนั้นการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพโดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์การรักษาความปลอดภัยและข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้ และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการด้านเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยแต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัยเนื่องจากปัจจัยหลักๆได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็วมีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอัตราการเจริญพันธุ์ รวมลดลงจาก ๖.๓ คนในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘- ๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลงและแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจเนอเรชั่น Y (Gen Y)ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไปกำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปี ที่ผ่านมา(ปี ๒๕๔๘ – ๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านเช่นมาเลเซีย ๑ เท่าตัวและสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่านอกจากนี้กำลังแรงงานกลุ่มเจเนอเรชั่นวายซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูงไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัวส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นสะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้นขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้นแม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นแต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเนื่องจากมีการออมน้อยและแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้นอัตราการเจริญพันธุ์ ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดจาก ๓.๖ คนในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คนในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดียวครัวเรือน ๑ รุ่นและครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วง ปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรมโดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้นอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทยปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ปีแต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บเนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุอย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้นจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕ -๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำสะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ๕๐ นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุดคือความซื่อสัตย์สุจริตและการทุจริตคอร์รัปชันโดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลงแต่ยังคงมี ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือ อร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันเฉียงเหนือและภาคเหนือขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อยค่าสัมประสิทธิ์ ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมดขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆในสังคมไม่ทั่วถึง

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทยอันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐มีการถือครองที่ดินมากที่สุดมีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่าเนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินและการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากรระหว่างเขตเมือง - ชนบทและระหว่างภูมิภาคมีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษาโดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาคโดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิจากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯและภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงานแรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๔๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙

ล้านคนในปี๒๕๕๕ เป็น ๒. ๔๗๑ ล้านคนในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรมเนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมายเข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้ รับความเป็นธรรมไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมี ความมั่นคงทางสังคมมากขึ้นจากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพโดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อย ละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้นโดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคนจากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคนส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาทครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตามสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคุลมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆแต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ ในที่อยู่อาศัยถึง ๔,๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือนอย่างไรก็ตามรัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้นอาทิการให้คุณค่ากับความสนุกสนานและความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัยมีความเห็นแก่ตัวไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมโดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้นชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้นโดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชนมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๓,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่งในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงินร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคมในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ ผ่านมาความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินและส่งผลกระทบสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลงเนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตรการอยู่อาศัยและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยพื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้นโดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพการชะล้างพังทลายของดินนอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขาซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ ประโยชน์การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดินความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคามโดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลายและมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆจำนวนมากเช่นการเพาะเลี้ยงชายฝั่งโดยเฉพาะการทำนากุ้งการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจังโดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆอย่างไรก็ตามในระหว่างปี ๒๕๔๙ -๒๕๕๔ พบว่าป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้นในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตันลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตันในขณะที่พื้น ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการแต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้นความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบ

ต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑,๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้นโดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของGDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำ ยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ

ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติมีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์

เมตรมีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปี ละ ๖๘ ,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตามการพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำและการดำเนินการสำรวจสูงขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตรและยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพแนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑. ๐๔ กิโลกรัม/คน/วันในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑. ๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตันในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตรายในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตันโดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปีเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิล ขยะอย่างครบวงจรขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ ประโยชน์ใหม่มากขึ้นแต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่องเนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่งแต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศและที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละอองก๊าซโอโซนและสารอินทรีย์ ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่ มาบตาพุดจังหวัดระยองที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่ายในขณะที่พื้นที่อื่นเช่นกรุงเทพฯปทุมธานีเชียงใหม่ขอนแก่นพบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐานแต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมาซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ในพื้นที่กรุงเทพมหานครการที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็นEURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยานการเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำอย่างไรก็ตามปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมาก สำหรับมลพิษจากหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนพบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นล้าดับโดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงสถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง๑๐ ปี ที่ ผ่านมา (พ. ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจาก ชุมชนระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชนโดยปัจจุบันมีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวันขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเติบโตลดลง

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศจากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๔๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าและเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปีอย่างไรก็ตามอัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งอุทกภัยภัยแล้งวาตภัยและดินถล่มสร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาทอันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปี ในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้นๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน
จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ชี้ว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจ้าเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความส้าคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนเนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยขณะนี้ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วนได้แก่ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียงมีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งมีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐมีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาลมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐปิดงานอย่างรวดเร็วผูกขาดทางธุรกิจหลีกเลี่ยงภาษีขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้นสถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเองมีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวมขาดความโปร่งใสปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริงรับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาลตั้งแต่ปี ๒๕๔๔โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มี

ธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗ % แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่บริหารราชการส่วนกลางบริหารราชการส่วนภูมิภาคและบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดินรวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติทั้งนี้ การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้ เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒นอกจากนั้นมีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯฉบับที่ ๒จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรมและถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๙, ๘๕๐ คนแบ่งเป็นข้าราชการ ๑, ๓๗๘ คนบุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คนข้าราชการ

กระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัยจำนวน ๗๙ คนและลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คนอย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรมและปัญหาการขาดแคลนรายได้ของอปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วน เพียงร้อยละ ๘. ๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจ้าเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๓๘. ๕๒ และร้อยละ ๓๙. ๔๖ ตามลำดับส่งผลให้อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมการค้าการบริการการเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกการจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชั่น

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมากพัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชั่นในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่า กับการทุจริตคอร์รัปชั่นในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริต คอร์รัปชั่นขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาทอันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น และในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนและมาตรการต่างๆที่ออกมารวมทั้ง กฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชั่น (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเ ต็ม ๑๐๐ คะแนนอยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ประเทศทั่วโลกจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนนอยู่อันดับ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่าประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓. ๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐ - ๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐ - ๑๐๐ ดอลลาร์สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับ ภายใต้สมมุติฐานเหล่านี้เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓. ๓ – ๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓. ๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔. ๓) – ๒๕๗๔ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓)

การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวท้าให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้นเมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาวโดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรร

งบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ ดอลลาร์สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวท้าให้ประเทศไทยมีความสุ่มเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพมีความภาคภูมิ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คนและคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คนการขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลงผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้าปัญหาการค้ามนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยอาทิอาชญากรรมโรคระบาดและภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคมอย่างไรก็ตามนับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้า

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาตินำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมจากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆในสังคมบางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่ว ถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูงทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากรมีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆอาทิปัญหาการทุจริตคอร์รัปชั่นคนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมการแย่งชิงทรัพยากรการรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลักอันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้นๆจึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้าบริการและอุตสาหกรรมตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่นการลดลงของแรงงานในภาคเกษตรรวมทั้ง ปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไรก็ตามการผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้นจะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาดการขนส่งมีต้นทุนต่ำลงและการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้นนอกจากนี้ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐเอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาอาทิ**มาตรา ๖๙**หน่วยงานของรัฐองค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดินมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบ **มาตรา ๘๒**รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลพัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืนกระจายอำนาจและจัดภารกิจอำนาจหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนฯลฯ**มาตรา ๘๙**รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงินการคลังและงบประมาณภาครัฐโดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลังและการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่าจัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคมมีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคมอาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษาหน่วยงานวิจัยต่างๆนำเสนอผลการติดตามวิเคราะห์สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชั่นทั้งการคอร์รัปชั่นขนาดใหญ่และคอร์รัปชั่นภาคครัวเรือนการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะเป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ.๒๐๐๑ - ๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลกโดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่นญี่ปุ่นอเมริกายุโรปขณะที่ กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่าสะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมากโดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศและมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้นนอกจากนี้มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะกับผู้สูงอายุมากขึ้นนับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่พักอาศัยการให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆรวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยี มาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้นมีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่

การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆเช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์และอื่นๆเข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคลมากยิ่งขึ้นโดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะท้าให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของระเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบกติกาด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยได้แก่๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน และ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจพัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้น โดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐมแรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตรสินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยี เข้มข้นรวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึงยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth)ซึ่งเป็นปัจจัยที่จ้าเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงินตลาดทุนและเศรษฐกิจโลกยังมี ความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒)ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูป ในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสารการขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อวิถีชีวิตทัศนคติและความ

เชื่อในสังคมตลอดจนความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลกระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มี ความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนานเกิดฝนขาดช่วงและมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดินป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรมแหล่งน้ำขาดแคลนผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพเช่นระบบนิเวศป่าไม้ระบบนิเวศชายฝั่งพื้นที่ชุ่มน้ำเกิดการกัดเซาะชายฝั่งและการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหารสุขภาพพลังงานและลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่มส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตการพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศรวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนนอกจากนี้ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda) ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปีโดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อและเป้าหมาย (Target) จ้านวน ๑๖๙ ข้อซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไปประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีระบบการศึกษามีความเท่าเทียมกันทางเพศส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืนมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศมีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืนเตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพมีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนส่งเสริมให้สังคมมีความสุขมีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔.กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศ

ไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (CountryStrategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓ ๑๗,๐๕๑ บาท(๙,๓๒๕ ดอลลาร์สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘. ๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioeconomicSecurity) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชั่น

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านบุคลากรวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการบริหารจัดการรวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิตเพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิตอล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิตอล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่นอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบรางเป็นต้นเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนจาการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากลสามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ห้างหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยงตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว และกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวโดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนส่งเสริมการสร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ
พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนเช่นโลจิสติกส์และพลังงานรวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆเช่นลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงิน ทุนระหว่างประเทศเป็นต้นส่งเสริมการน้าเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ทั้งภาคการผลิตการตลาดการบริหารจัดการการเงินและโลจิสติกส์เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิตอลในการอำนวยความสะดวกทาง การค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่ อสร้ างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้ เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศบริษัทการค้าระหว่างประเทศรวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมวัยแรงงานให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศวัยผู้สูงอายุ ให้มีการทำงานที่ เหมาะสมตาม

ศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิตมีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคลครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึงโดย**(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา**โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) **(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา**เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิ ภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา**(๓)พัฒนาคุณภาพครู** ทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ จากตัวผู้เรียนและ **(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้** โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพโดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ ทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรและส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจ้าเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่นตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพมุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐานปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกโดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม (๒)สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย(Customized Welfare) ที่ คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริง ด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ..... และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดกและภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคการคุ้มครองสิทธิ ขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชนรวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่นกฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดินเป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง

เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่งระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุนและการบริการโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบรวมทั้งปรับลดกระบวนงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่งและโลจิสติกส์ ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิ

ประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้ากำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบสร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่นคณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้ใช้น้ำคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมงและวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคตบังคับใช้ มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆเช่นการปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิตการลงทุนและการสร้างงานสีเขียวเพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการท้าการเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นล้าดับแรกโดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤตสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสมเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียนหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วมวางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภู มิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่องรวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้เช่นข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรมเช่นคดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลคดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนาอปท.ให้เหมาะสมสามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพสร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือสามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรี ประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

แผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์
พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑.๑ นโยบายของรัฐบาล

จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมายมาตรการทางสังคมจิตวิทยาและมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้คะนองปาก ย่ามใจหรือประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณีย์กิจเพื่อประชาชนทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายและเกิดประโยชน์ในวงกว้าง

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- การบริหารจัดการชายแดน
- การสร้างความมั่นคงทางทะเล
- การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
- การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน
- การเสริมสร้างในการปฏิบัติการทางการทหารร่วมกันของอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ รวมถึงการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี พร้อมส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดพ้นจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ รวมถึงการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้าน

การเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทาน ด้วยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระวังตรวจสอบ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกู้ยืมที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้อัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลาย

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกล้ำเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกล้ำ และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มิใช่เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยอาจจะพิจารณาจัดให้มีคูปองการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๔ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

๔.๕ ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน

๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพให้มีความครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพ

๕.๒ พัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง ปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น

๕.๓ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานที่ค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณ และความพร้อมในการดำเนินงานร่วมนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้ายการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี

๖.๔ ดูแลเกษตรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ลดต้นการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง

๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น

๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้

๖.๗ ในระยะยาวต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนและปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล โดยระดมความคิดเห็นเพื่อหาทางออกไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นปี ๒๕๕๔ ส่วนภาวะภัยแล้งนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุม ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ ๑ ปี

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท รวมถึงการดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ด้วยวิธีการเปิดเผย โปร่งใส และเป็นมิตรต่อสภาวะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บอย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางด้านการค้าและขยายรากฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะจัดเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งจำนวนสูงมากกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน ๕ ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ด้านการขนส่งและคมนาคมทางบก โดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนใน กทม. และรถไฟฟ้าเชื่อม กทม. กับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชน เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำได้ทันที

- ด้านคมนาคมทางอากาศ โดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ ๒ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ด้านการคมนาคมทางน้ำ โดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เริ่มจากการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานในระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัย โครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษาและการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ กำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการคงบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ อาทิ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ เป็นต้น

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้

๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

- เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งภายในอนุภูมิภาคและภูมิอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียน

- พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด่านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) โดยระยะแรกให้ความสำคัญกับด่านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด่าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเดา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า ๑% ของรายได้ประชาชาติ และมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐:๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขัน

๘.๒ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบรางยานยนต์ ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนาและนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ในกรณีที่จำเป็นจะต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๙.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ พร้อมส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชน เพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ

๙.๒ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐ โดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น การกำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน

๙.๓ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารน้ำของประเทศ เพื่อให้การจัดทำแผนงานไม่เกิดความซ้ำซ้อนมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

๙.๔ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยด้วยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้นจะวางระเบียบมาตรการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทิ้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นแบบมีมาตรฐาน และพัฒนาระบบตรวจสอบไม่ให้มีการลักลอบทิ้งขยะติดเชื้อ และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๐.๑ จัดระบบอัตรากำลังและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ การรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริหารสาธารณะได้รวดเร็ว ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย มิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต หรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุนส่วนในระยะเฉพาะหน้า จะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

๑๐.๓ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

๑๐.๔ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายที่ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติ และเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน

๑๑.๒ ในระยะต่อไปจะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจาการแทรกแซงของรัฐ

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน ดังนี้

๑. การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๒. การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

๓. การสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน

๔. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน

๕. การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๖. การจัดการทรัพย์ยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๗. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ ให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในการใช้บริการอย่างแท้จริง

๘. การปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต ให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก

๙. การป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชั่นอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทยเพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง จำนวน ๑๒ ข้อ ดังนี้

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน

๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

๓. กตัญญูต่อพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันดีงาม

๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน

๗. เข้าใจ เรียนรู้การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง

๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่

๙. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี

๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือ กิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตัวเอง

๓.๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

วิสัยทัศน์

"สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง"

พันธกิจ

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ หลักการ ของการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในทุกมิติของการพัฒนา มีพันธกิจ ดังนี้

(๑) สร้างความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ควบคู่กับการสร้างสังคมคุณธรรม เพื่อให้คนกินดีอยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุ ยาเสพติด และ อบายมุข คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย และธรรมาภิบาล

(๒) พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบนฐานความรู้ และความสร้างสรรค์ของคนไทย ขยายหลักประกันทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคน สร้าง ความมั่นคงด้านอาหาร และพลังงาน รวมทั้งยารักษาโรคจากสมุนไพรบนฐานทรัพยากร และความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมทั้งปรับโครงสร้างสาขาการผลิต และการบริโภคของประเทศให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) สร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งสามารถป้องกันและรองรับผลกระทบและ ความเสี่ยงจากวิกฤตเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ และทักษะ สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์

๑. คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข และสังคมมีธรรมาภิบาล

๒. คน ชุมชน และสังคม มีความพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงและอยู่กับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นสุข

๓. เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมีความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ ประเทศมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายหลัก

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งจะมีการกำหนดเป้าหมายเชิงตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรม ในขั้นตอนต่อไปของการจัดทำร่างรายละเอียดของแผนฯ ได้แก่

๑. สังคมไทยมีความสงบสุขอย่างมีธรรมาภิบาล

๒. ประชากรไทยทุกคนมีหลักประกันทางสังคมที่มีคุณภาพ

๓. โครงสร้างเศรษฐกิจมีความสมดุล เข้มแข็ง และพึ่งพาตนเองได้

๔. ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๕. ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้มั่นคง สังคมสงบสันติ และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอกที่คาดการณ์ได้ยาก และมีแนวโน้มรุนแรง ทั้งการเมืองในประเทศ และวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง และส่งผลกระทบวงกว้าง ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกัน ทั้งเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงต่างๆ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างโอกาสให้ประเทศสามารถเจริญก้าวหน้าต่อไป โดยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ที่ลำดับความสำคัญสูง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ คือ (๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม (๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน (๓) ยุทธศาสตร์การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน (๔) ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้ และการสร้างปัจจัยแวดล้อม (๕) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค และ (๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ซึ่งมีกรอบแนวทางเบื้องต้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง

๒. การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิพึงมีพึงได้ เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ

๓. การเสริมสร้างพลังให้ทุกคนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคม และสร้างการมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี

๔. เสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้แน่นแฟ้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. การส่งเสริมคนไทยให้มีการเกิดที่มีคุณภาพ มีการกระจายที่สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. พัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาประเทศในอนาคต

๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔. ส่งเสริมค่านิยมที่ดี และวัฒนธรรมไทยที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความสมดุลและมั่นคงของอาหารและพลังงาน มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและสร้างมูลค่า

๓. สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร

๔. สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานในระดับครัวเรือน และชุมชน

๕. สร้างความมั่นคงด้านพลังงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร

๖. ปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความสมดุลด้านอาหาร และพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และการสร้างปัจจัยแวดล้อม มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. พัฒนาการผลิตภาคเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร

๒. พัฒนาภาคอุตสาหกรรม

๓. พัฒนาภาคบริการ

๔. พัฒนาภาคการค้าและการลงทุน

๕. พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๗. ปฏิรูปกฎหมายเศรษฐกิจ และกฎ ระเบียบต่างๆ ให้เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. สร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒. ขยายความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ และความเป็นหุ้นส่วนกับประเทศคู่ค้า

ของไทยในภูมิภาคต่างๆ

๓. ปรับปรุงเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๔. สนับสนุนการเปิดการค้าเสรี และวางแนวทางป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้น

๕. พัฒนาฐานการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภูมิภาค

๖. สร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

๗. ส่งเสริมความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๘. ป้องกันภัยจากการก่อการร้าย และอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และเชื้อโรค

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. การปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและพฤติกรรมการบริโภคสู่สังคมที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของภาคการผลิต และบริการ เพื่อนำไปสู่สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐาน

๕. การยกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีความยืดหยุ่น และมีภูมิคุ้มกัน

๖. การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพโปร่งใส และเป็นธรรม

๓.๑.๓ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น

- นโยบายเศรษฐกิจ
- นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
- นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
- นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๓.๑.๔ ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy)

วิสัยทัศน์ :

“ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน คนไทยอยู่ดีกินดี มีความเสมอภาค และเป็นธรรม”

หลักการของยุทธศาสตร์ :

“ต่อยอดรายได้จากฐานเดิม สร้างรายได้จากโอกาสใหม่ เพื่อ ความสมดุล และการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์ :

๑. รักษาฐานรายได้เดิม และสร้างรายได้ใหม่

๒. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต (ต้องผลิตสินค้าได้เร็วกว่าปัจจุบัน)

๓. ลดต้นทุนให้กับธุรกิจ (ด้วยการลดต้นทุนค่าขนส่งและโลจิสติกส์)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ :

๑. การเพิ่มรายได้จากฐานเดิม

๒. การสร้างรายได้จากโอกาสใหม่

๓. การลดรายจ่าย

๔. การเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๓๐ ประเด็นหลัก ๗๙ แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๙ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเตอบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก ๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

๓.๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ (กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน กลุ่มที่ ๒)

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน กลุ่มที่ ๒ (สำหรับกลุ่มภาคกลางตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาทและอ่างทอง โดยกำหนดให้จังหวัดลพบุรีเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผล เพิ่มศักยภาพการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยผ่านโครงสร้างองค์กรของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนาจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างสูงสุด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย โดยภาพรวมส่งผลให้เกษตรกรและประชาชนในพื้นที่มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการสร้างคุณภาพเกี่ยวกับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร และมีการพัฒนาการผลิตไปสู่กระบวนการผลิตอาหารปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมก่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพดีขึ้น ส่งผลให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สร้างรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่ ผ่านโครงการต่างๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยภาพรวม ก่อให้เกิดการบริหารจัดการน้ำอย่างพอเพียง มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภคบริโภคอย่างยั่งยืน ช่วยบรรเทาปัญหาอุทกภัยในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ และลดปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง ทำให้ประชาชนมี คุณภาพชีวิตดีขึ้น เกษตรกรได้รับประโยชน์ ๓,๓๕๐ ครัวเรือน มีพื้นที่รับประโยชน์ ๓๕,๑๐๐ ไร่ ปริมาตรกักเก็บน้ำ ๑๔,๕๗๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ผ่านกิจกรรมการจัดหาพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ

๓.๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี

แผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) จากการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม รวมทั้งการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดศักยภาพการพัฒนาจังหวัด ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด วิสัยทัศน์ และประเด็นยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ศักยภาพการพัฒนาจังหวัด

๑. เป็นแหล่งพื้นที่ด้านการเกษตรกรรม ระบบชลประทานทั่วถึง

๒. มีทุนทางสังคมด้านพุทธศาสนา จำนวนมาก มีวัด พระ ที่มีชื่อเสียงด้านวิปัสสนา

๓. สินค้า OTOP ของจังหวัดได้รับการส่งออก เช่น จักสานจิ๋ว กุนเชียงปลา หมูทุบ ปลาทุบ สมุนไพร

๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

๕. เป็นแหล่งผลิตอาหารปลา และร้านอาหารปลาที่มีคุณภาพ

การกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด

จากศักยภาพ และการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของจังหวัด จึงได้กำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดที่สอดคล้องไปในทิศทาง และแนวทางเดียวกัน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัด ดังนี้

๑. เมืองท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม

๒. เมืองเกษตรปลอดภัย

วิสัยทัศน์จังหวัดสิงห์บุรี (Vision)

“แหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตร และเพิ่มมูลค่าการผลิต โดยเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริมการท่องเที่ยงเชิงประวัติศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนแบบบูรณาการและมีส่วนร่วม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบโครงสร้างทางสังคม ทุนทางสังคม และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานสู่ตลาดผู้บริโภค

๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยวมีคุณภาพได้มาตรฐาน

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ชุมชนมีส่วนร่วมต่อการบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร

เป้าประสงค์ : ผลผลิตทางเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานสู่ตลาดผู้บริโภค

กลยุทธ์

๑.๑ ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๑.๒ พัฒนาโครงสร้างขั้นพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
๑.๓ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากเกษตรปลอดภัย
๑.๔ เสริมสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยและบริหารจัดการสินค้า

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐
๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรที่ผลิตเกษตรปลอดภัย	๕	๕	๕	๕
๑.๒ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเกษตรปลอดภัย	๓	๓	๓	๓
๑.๓ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัย	๓	๓	๓	๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
เป้าประสงค์ : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการการท่องเที่ยวมีคุณภาพได้มาตรฐาน
กลยุทธ์

๒.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการและปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
๒.๒ สร้าง ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสู่การแข่งขันในระดับประเทศและต่างประเทศ
๒.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
๒.๔ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุก สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวจากทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐
๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว (คำนวณจากค่าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง)	๕	๕	๕	๕
๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว (คำนวณจากค่าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง)	๕	๕	๕	๕

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม

เป้าประสงค์ : ชาวสิงห์บุรีมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

กลยุทธ์

๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชน

๓.๒ พัฒนาระบบบริการทางการศึกษา

๓.๓ พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากร สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

๓.๕ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริหารสาธารณะ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐
๓.๑ จำนวนตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐานที่มีผลการประเมินความสำเร็จไม่น้อยกว่า	๒๘	๒๘	๒๙	๓๐
๓.๒ อัตราส่วนนำเรียนต่อประชากรวัยเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๙๒	๙๔	๙๖	๙๘
๓.๓ อัตราส่วนนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	๔๒	๔๖	๔๘	๙๘
๓.๔ ร้อยละของจำนวนคดีอาญาที่ลดลง	๕	๔	๓	๒
๓.๕ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดรุนแรง	๐	๐	๐	๐

๓.๑.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอเมืองสิงห์บุรี

อำเภอเมืองสิงห์บุรี ได้กำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์จังหวัดสิงห์บุรี ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) :

"เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรกรรมที่ปลอดภัย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี"

พันธกิจ (Mission) :

๑. จัดระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

๒. ส่งเสริมการทำอาชีพเกษตรกรรมแบบครบวงจรและปลอดภัย

๓. ส่งเสริมการมีอาชีพ และการมีงานทำ

๔. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตการเข้าถึงบริการสาธารณะและพัฒนาศักยภาพของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา มี ๓ ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการผลิตสินค้าด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๓.๑.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

วิสัยทัศน์

"เมืองเกษตรปลอดภัย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และสังคมอยู่เย็นเป็นสุข"

พันธกิจ

๑. ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรปลอดภัยและความสามารถในการแข่งขัน เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและเศรษฐกิจของชุมชนและจังหวัด

๒. ส่งเสริม และพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาระบบ Logistics ให้มีประสิทธิภาพในการขนส่งและกระจายสินค้าระหว่างแหล่งผลิต และตลาด

๔. พัฒนาท้องถิ่นให้เป็นเมืองน่าอยู่

จุดมุ่งหมายการพัฒนา/เป้าประสงค์

- เป็นแหล่งการผลิตเกษตรปลอดภัยของประเทศ
- รักษามรดกทางประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม และธรรมชาติ
- สร้างงานสร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- เป็นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร มีแนวทางดังนี้

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการผลิต และแปรรูปสินค้าทางการเกษตรและอาหารปลอดภัย
๒. ส่งเสริมการทำการเกษตรให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
๓. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และองค์ความรู้แก่เกษตรกร
๔. ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการเกษตร
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบการบริหารจัดการน้ำ
๖. พัฒนาส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม มีแนวทางดังนี้

๑. พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๓. พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว
๔. สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการสร้างงานสร้างอาชีพ และรายได้จากการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ประเพณี และข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ มีแนวทาง ดังนี้

๑. แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอพียง”และ “เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง”
๒. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้นำกลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการอาชีพ
๔. จัดให้มีและพัฒนาศูนย์แสดงสินค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ในระดับจังหวัด และชุมชน
๕. ส่งเสริมการใช้ความรู้สมัยใหม่/เทคโนโลยีควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. จัดให้มีและพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักอย่างเป็นระบบและทั่วถึงพร้อมปรับปรุงบำรุงรักษาถนนตามภารกิจถ่ายโอนให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ ให้มีมาตรฐาน
๓. จัดให้มีซ่อมบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและประปาสาธารณะ
๔. จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคให้กับชุมชนอย่างเป็นระบบและทั่วถึง
๕. บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร
๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

๓. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๔. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬา การสาธารณสุข และนันทนาการแก่ประชาชน
๕. ส่งเสริมและบูรณาการการดำเนินงานด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวม และผังชุมชนจังหวัดสิงห์บุรีตามภารกิจที่มีการถ่ายโอน หรือ รับผิดชอบ
๒. บำรุงรักษาสภาพแวดล้อมลำน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ
๓. ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ
๔. จัดทำแนวเขื่อนป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่เสี่ยงภัย
๕. การบริหารจัดการขยะ และสิ่งปฏิกูล
๖. ปลูกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ฟื้นฟูทรัพยากรดิน และการพังทลายของดิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

๑. พัฒนาระบบบริหารองค์กรตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๒. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
๓. การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร
๔. พัฒนาเครือข่ายในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ประชาคมในด้านการพัฒนาท้องถิ่น
๕. การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย

๓.๑.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กาบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

วิสัยทัศน์ “สังคมแห่งความสุขตลอดชีวิต ชุมชนดำรงวิถีชีวิตพอเพียง เพรียบพร้อมโครงสร้างพื้นฐาน สืบสานอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล”

พันธกิจ

๑. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๒. การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
๖. การส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย
๗. การพัฒนาการบริหารและการจัดการองค์กร

จุดมุ่งหมาย

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีถ้วนหน้า
๒. ประชาชนเกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ประชาชนในท้องถิ่นมีวิถีชีวิตอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่ดี
๔. เด็ก เยาวชน ได้เรียนรู้และสืบสานประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ประชาชนมีระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง
๖. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๗. การส่งเสริมองค์กรให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาส่งเสริมและคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมงานด้านสาธารณสุข
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมอาชีพ
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมสวัสดิการสังคม
แนวทางการพัฒนาที่ ๔. การส่งเสริมด้านการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้
แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมเด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจ การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมด้านการเกษตรและการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่ง
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาด้านผังเมืองรวม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมประชาธิปไตย
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การป้องกันและบรรเทาสาธารณะภัย
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหาร และการจัดการ องค์กร

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและส่งเสริมการจัดเก็บรายได้
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมบุคคลากร
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศในการบริหาร
แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาการบริหารและการจัดการ

๓.๑.๑๐ การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

การบริงานองค์การบริหารส่วนตำบลจักสีห์ เพื่อให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ได้รับทราบถึงนโยบาย เจตนารมณ์ และความมุ่งมั่นที่จะสร้างความเจริญก้าวหน้า ให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนแก่องค์การบริหารส่วนตำบลจักสีห์ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนชาวตำบลจักสีห์อย่างทั่วถึง โดยยึดหลัก ๖ ประการคือ

๑. ความสื่อสัตย์ สุจริต
๒. ความโปร่งใส
๓. ความเป็นธรรม
๔. ความประหยัด
๕. ความมีประสิทธิภาพ
๖. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ โดยจะดำเนินการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น และพัฒนาในทุกๆด้านอย่างสอดคล้องต้องกันตามความเหมาะสม ของท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ที่มาจากการประสานแผน จากความต้องการของทุกฝ่ายทั้งหมดประชาชน หมู่บ้าน กลุ่มองค์กรต่างๆหน่วยงานภาครัฐ อื่นๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ ระดับ จังหวัด และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลสำหรับนโยบายการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ด้านต่างๆ โดยจะยึดหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญมีดังต่อไปนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงถนนสายหลัก และถนนสายรองให้เป็นถนนที่ได้มาตรฐาน ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี
๑.๒ ก่อสร้างพัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม ระบบประปาหมู่บ้าน
๑.๓ บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภค และบริโภค
๑.๔ ขยายบริการไฟฟ้าสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ประชาชน

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๒.๒ ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงานและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน
๒.๓ สนับสนุนส่งเสริมการเกษตรกรรมแบบผสมผสาน
๒.๔ ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มและจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ

๓. นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๓.๑ สนับสนุนนโยบายรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๓.๒ พัฒนาปรับปรุงและจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๓.๓ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
๓.๔ ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๔. นโยบายด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๔.๑ ส่งเสริมนันทนาการต่างๆ แก่ผู้สูงอายุ
๔.๒ ดูแลช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย
๔.๓ ให้การสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
๔.๔ ส่งเสริมการสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง

๕. นโยบายด้านสาธารณสุข

๕.๑ สนับสนุน ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการด้านการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง มีสุขภาพอนามัยที่ดี เยาวชนและประชาชนออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
๕.๒ ส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาระดับหมู่บ้านและตำบล

๖. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖.๒ สนับสนุนให้มีระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยในหมู่บ้าน
๖.๓ สนับสนุนและรณรงค์ลดภาวะโลกร้อน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพื่อรองรับความเจริญเติบโตของท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน ชุมชนให้เข้มแข็ง การมีส่วนร่วมและพึ่งพาตนเองได้ยั่งยืน
๓. การเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเศรษฐกิจและท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
๕. การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๖. ปรับปรุงและพัฒนาการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

๑. การส่งเสริมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็ง มีการบริหารการจัดการที่ตอบสนอง ความต้องการของประชาชน
๒. สามารถมีการบูรณาการการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพ
๓. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารงานงบประมาณอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบการ ปฏิบัติงานได้
๔. การพัฒนาการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น
๕. มีการพัฒนาหรือการกำหนดรูปแบบการปกครองตนเอง การกำกับดูแล การตัดสินใจ การสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์
พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑.๑ นโยบายของรัฐบาล

จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมายมาตรการทางสังคมจิตวิทยาและมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้คะนองปาก ย่ามใจหรือประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณีย์กิจเพื่อประชาชนทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายและเกิดประโยชน์ในวงกว้าง

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- การบริหารจัดการชายแดน
- การสร้างความมั่นคงทางทะเล
- การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
- การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน
- การเสริมสร้างในการปฏิบัติการทางการทหารร่วมกันของอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ รวมถึงการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี พร้อมส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดพ้นจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ รวมถึงการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้าน

การเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทาน ด้วยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระวังตรวจสอบ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกู้ยืมที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้อัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลาย

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกล้ำเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกล้ำ และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มิใช่เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยอาจจะพิจารณาจัดให้มีคูปองการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๔ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

๔.๕ ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน

๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพให้มีความครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพ

๕.๒ พัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง ปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น

๕.๓ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานที่ค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณ และความพร้อมในการดำเนินงานร่วมนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้ายการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี

๖.๔ ดูแลเกษตรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ลดต้นการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง

๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น

๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้

๖.๗ ในระยะยาวต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนและปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล โดยระดมความคิดเห็นเพื่อหาทางออกไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นปี ๒๕๕๔ ส่วนภาวะภัยแล้งนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุม ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ ๑ ปี

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท รวมถึงการดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ด้วยวิธีการเปิดเผย โปร่งใส และเป็นมิตรต่อสภาวะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บอย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางด้านการค้าและขยายรากฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะจัดเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งจำนวนสูงมากกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน ๕ ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ด้านการขนส่งและคมนาคมทางบก โดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนใน กทม. และรถไฟฟ้าเชื่อม กทม. กับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชน เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำได้ทันที

- ด้านคมนาคมทางอากาศ โดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ ๒ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ด้านการคมนาคมทางน้ำ โดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เริ่มจากการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานในระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัย โครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษาและการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ กำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการคงบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ อาทิ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ เป็นต้น

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้

๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

- เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งภายในอนุภูมิภาคและภูมิอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียน

- พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด่านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) โดยระยะแรกให้ความสำคัญกับด่านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด่าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเดา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า ๑% ของรายได้ประชาชาติ และมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐:๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขัน

๘.๒ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบรางยานยนต์ ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนาและนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ในกรณีที่จำเป็นจะต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๙.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ พร้อมส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชน เพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ

๙.๒ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐ โดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น การกำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน

๙.๓ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารน้ำของประเทศ เพื่อให้การจัดทำแผนงานไม่เกิดความซ้ำซ้อนมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

๙.๔ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยด้วยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้นจะวางระเบียบมาตรการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทิ้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นแบบมีมาตรฐาน และพัฒนาระบบตรวจสอบไม่ให้มีการลักลอบทิ้งขยะติดเชื้อ และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๐.๑ จัดระบบอัตรากำลังและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ การรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริหารสาธารณะได้รวดเร็ว ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย มิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต หรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุนส่วนในระยะเฉพาะหน้า จะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

๑๐.๓ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

๑๐.๔ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายที่ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติ และเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน

๑๑.๒ ในระยะต่อไปจะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจาการแทรกแซงของรัฐ

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน ดังนี้

๑. การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๒. การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

๓. การสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน

๔. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน

๕. การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๖. การจัดการทรัพย์ยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๗. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ ให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในการใช้บริการอย่างแท้จริง

๘. การปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต ให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก

๙. การป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชั่นอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทยเพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง จำนวน ๑๒ ข้อ ดังนี้

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน

๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

๓. กตัญญูต่อพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันดีงาม

๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน

๗. เข้าใจ เรียนรู้การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง

๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่

๙. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี

๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือ กิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตัวเอง

๓.๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

วิสัยทัศน์

"สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง"

พันธกิจ

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ หลักการ ของการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในทุกมิติของการพัฒนา มีพันธกิจ ดังนี้

(๑) สร้างความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ควบคู่กับการสร้างสังคมคุณธรรม เพื่อให้คนกินดีอยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุ ยาเสพติด และ อบายมุข คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย และธรรมาภิบาล

(๒) พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบนฐานความรู้ และความสร้างสรรค์ของคนไทย ขยายหลักประกันทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคน สร้าง ความมั่นคงด้านอาหาร และพลังงาน รวมทั้งยารักษาโรคจากสมุนไพรบนฐานทรัพยากร และความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมทั้งปรับโครงสร้างสาขาการผลิต และการบริโภคของประเทศให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) สร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งสามารถป้องกันและรองรับผลกระทบและ ความเสี่ยงจากวิกฤตเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ และทักษะ สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์

๑. คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข และสังคมมีธรรมาภิบาล

๒. คน ชุมชน และสังคม มีความพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงและอยู่กับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นสุข

๓. เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมีความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ ประเทศมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายหลัก

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งจะมีการกำหนดเป้าหมายเชิงตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรม ในขั้นตอนต่อไปของการจัดทำร่างรายละเอียดของแผนฯ ได้แก่

๑. สังคมไทยมีความสงบสุขอย่างมีธรรมาภิบาล

๒. ประชากรไทยทุกคนมีหลักประกันทางสังคมที่มีคุณภาพ

๓. โครงสร้างเศรษฐกิจมีความสมดุล เข้มแข็ง และพึ่งพาตนเองได้

๔. ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๕. ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้มั่นคง สังคมสงบสันติ และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอกที่คาดการณ์ได้ยาก และมีแนวโน้มรุนแรง ทั้งการเมืองในประเทศ และวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง และส่งผลกระทบวงกว้าง ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกัน ทั้งเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงต่างๆ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างโอกาสให้ประเทศสามารถเจริญก้าวหน้าต่อไป โดยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ที่ลำดับความสำคัญสูง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ คือ (๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม (๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน (๓) ยุทธศาสตร์การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน (๔) ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้ และการสร้างปัจจัยแวดล้อม (๕) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค และ (๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ซึ่งมีกรอบแนวทางเบื้องต้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง

๒. การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิพึงมีพึงได้ เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ

๓. การเสริมสร้างพลังให้ทุกคนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคม และสร้างการมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี

๔. เสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้แน่นแฟ้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. การส่งเสริมคนไทยให้มีการเกิดที่มีคุณภาพ มีการกระจายที่สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. พัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาประเทศในอนาคต

๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔. ส่งเสริมค่านิยมที่ดี และวัฒนธรรมไทยที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความสมดุลและมั่นคงของอาหารและพลังงาน มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและสร้างมูลค่า

๓. สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร

๔. สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานในระดับครัวเรือน และชุมชน

๕. สร้างความมั่นคงด้านพลังงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร

๖. ปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความสมดุลด้านอาหาร และพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และการสร้างปัจจัยแวดล้อม มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. พัฒนาการผลิตภาคเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร

๒. พัฒนาภาคอุตสาหกรรม

๓. พัฒนาภาคบริการ

๔. พัฒนาภาคการค้าและการลงทุน

๕. พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๗. ปฏิรูปกฎหมายเศรษฐกิจ และกฎ ระเบียบต่างๆ ให้เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. สร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒. ขยายความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ และความเป็นหุ้นส่วนกับประเทศคู่ค้า

ของไทยในภูมิภาคต่างๆ

๓. ปรับปรุงเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๔. สนับสนุนการเปิดการค้าเสรี และวางแนวทางป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้น

๕. พัฒนาฐานการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภูมิภาค

๖. สร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

๗. ส่งเสริมความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๘. ป้องกันภัยจากการก่อการร้าย และอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และเชื้อโรค

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. การปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและพฤติกรรมการบริโภคสู่สังคมที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของภาคการผลิต และบริการ เพื่อนำไปสู่สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐาน

๕. การยกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีความยืดหยุ่น และมีภูมิคุ้มกัน

๖. การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพโปร่งใส และเป็นธรรม

๓.๑.๓ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น

- นโยบายเศรษฐกิจ
- นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
- นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
- นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๓.๑.๔ ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy)

วิสัยทัศน์ :

“ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน คนไทยอยู่ดีกินดี มีความเสมอภาค และเป็นธรรม”

หลักการของยุทธศาสตร์ :

“ต่อยอดรายได้จากฐานเดิม สร้างรายได้จากโอกาสใหม่ เพื่อ ความสมดุล และการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์ :

๑. รักษาฐานรายได้เดิม และสร้างรายได้ใหม่

๒. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต (ต้องผลิตสินค้าได้เร็วกว่าปัจจุบัน)

๓. ลดต้นทุนให้กับธุรกิจ (ด้วยการลดต้นทุนค่าขนส่งและโลจิสติกส์)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ :

๑. การเพิ่มรายได้จากฐานเดิม

๒. การสร้างรายได้จากโอกาสใหม่

๓. การลดรายจ่าย

๔. การเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๓๐ ประเด็นหลัก ๗๙ แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๙ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเตอบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก ๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

๓.๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ (กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน กลุ่มที่ ๒)

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน กลุ่มที่ ๒ (สำหรับกลุ่มภาคกลางตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาทและอ่างทอง โดยกำหนดให้จังหวัดลพบุรีเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผล เพิ่มศักยภาพการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยผ่านโครงสร้างองค์กรของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนาจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างสูงสุด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย โดยภาพรวมส่งผลให้เกษตรกรและประชาชนในพื้นที่มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการสร้างคุณภาพเกี่ยวกับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร และมีการพัฒนาการผลิตไปสู่กระบวนการผลิตอาหารปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมก่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพดีขึ้น ส่งผลให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สร้างรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่ ผ่านโครงการต่างๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยภาพรวม ก่อให้เกิดการบริหารจัดการน้ำอย่างพอเพียง มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภคบริโภคอย่างยั่งยืน ช่วยบรรเทาปัญหาอุทกภัยในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ และลดปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง ทำให้ประชาชนมี คุณภาพชีวิตดีขึ้น เกษตรกรได้รับประโยชน์ ๓,๓๕๐ ครัวเรือน มีพื้นที่รับประโยชน์ ๓๕,๑๐๐ ไร่ ปริมาตรกักเก็บน้ำ ๑๔,๕๗๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ผ่านกิจกรรมการจัดหาพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ

๓.๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี

แผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) จากการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม รวมทั้งการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดศักยภาพการพัฒนาจังหวัด ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด วิสัยทัศน์ และประเด็นยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ศักยภาพการพัฒนาจังหวัด

๑. เป็นแหล่งพื้นที่ด้านการเกษตรกรรม ระบบชลประทานทั่วถึง

๒. มีทุนทางสังคมด้านพุทธศาสนา จำนวนมาก มีวัด พระ ที่มีชื่อเสียงด้านวิปัสสนา

๓. สินค้า OTOP ของจังหวัดได้รับการส่งออก เช่น จักสานจิ๋ว กุนเชียงปลา หมูทุบ ปลาทุบ สมุนไพร

๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

๕. เป็นแหล่งผลิตอาหารปลา และร้านอาหารปลาที่มีคุณภาพ

การกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด

จากศักยภาพ และการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของจังหวัด จึงได้กำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดที่สอดคล้องไปในทิศทาง และแนวทางเดียวกัน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัด ดังนี้

๑. เมืองท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม

๒. เมืองเกษตรปลอดภัย

วิสัยทัศน์จังหวัดสิงห์บุรี (Vision)

“แหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตร และเพิ่มมูลค่าการผลิต โดยเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริมการท่องเที่ยงเชิงประวัติศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนแบบบูรณาการและมีส่วนร่วม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบโครงสร้างทางสังคม ทุนทางสังคม และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานสู่ตลาดผู้บริโภค

๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยวมีคุณภาพได้มาตรฐาน

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ชุมชนมีส่วนร่วมต่อการบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร

เป้าประสงค์ : ผลผลิตทางเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานสู่ตลาดผู้บริโภค

กลยุทธ์

๑.๑ ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๑.๒ พัฒนาโครงสร้างขั้นพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
๑.๓ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากเกษตรปลอดภัย
๑.๔ เสริมสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยและบริหารจัดการสินค้า

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐
๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรที่ผลิตเกษตรปลอดภัย	๕	๕	๕	๕
๑.๒ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเกษตรปลอดภัย	๓	๓	๓	๓
๑.๓ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัย	๓	๓	๓	๓

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
เป้าประสงค์ : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการการท่องเที่ยวมีคุณภาพได้มาตรฐาน
กลยุทธ์

๒.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการและปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
๒.๒ สร้าง ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสู่การแข่งขันในระดับประเทศและต่างประเทศ
๒.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
๒.๔ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุก สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวจากทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐
๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว (คำนวณจากค่าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง)	๕	๕	๕	๕
๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว (คำนวณจากค่าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง)	๕	๕	๕	๕

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม

เป้าประสงค์ : ชาวสิงห์บุรีมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

กลยุทธ์

๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชน

๓.๒ พัฒนาระบบบริการทางการศึกษา

๓.๓ พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากร สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

๓.๕ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริหารสาธารณะ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐
๓.๑ จำนวนตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐานที่มีผลการประเมินความสำเร็จไม่น้อยกว่า	๒๘	๒๘	๒๙	๓๐
๓.๒ อัตราส่วนนำเรียนต่อประชากรวัยเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๙๒	๙๔	๙๖	๙๘
๓.๓ อัตราส่วนนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	๔๒	๔๖	๔๘	๙๘
๓.๔ ร้อยละของจำนวนคดีอาญาที่ลดลง	๕	๔	๓	๒
๓.๕ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดรุนแรง	๐	๐	๐	๐

๓.๑.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอเมืองสิงห์บุรี

อำเภอเมืองสิงห์บุรี ได้กำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์จังหวัดสิงห์บุรี ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) :

"เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรกรรมที่ปลอดภัย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี"

พันธกิจ (Mission) :

๑. จัดระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

๒. ส่งเสริมการทำอาชีพเกษตรกรรมแบบครบวงจรและปลอดภัย

๓. ส่งเสริมการมีอาชีพ และการมีงานทำ

๔. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตการเข้าถึงบริการสาธารณะและพัฒนาศักยภาพของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา มี ๓ ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการผลิตสินค้าด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๓.๑.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

วิสัยทัศน์

"เมืองเกษตรปลอดภัย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และสังคมอยู่เย็นเป็นสุข"

พันธกิจ

๑. ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรปลอดภัยและความสามารถในการแข่งขัน เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและเศรษฐกิจของชุมชนและจังหวัด

๒. ส่งเสริม และพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาระบบ Logistics ให้มีประสิทธิภาพในการขนส่งและกระจายสินค้าระหว่างแหล่งผลิต และตลาด

๔. พัฒนาท้องถิ่นให้เป็นเมืองน่าอยู่

จุดมุ่งหมายการพัฒนา/เป้าประสงค์

- เป็นแหล่งการผลิตเกษตรปลอดภัยของประเทศ
- รักษามรดกทางประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม และธรรมชาติ
- สร้างงานสร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- เป็นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร มีแนวทางดังนี้

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการผลิต และแปรรูปสินค้าทางการเกษตรและอาหารปลอดภัย
๒. ส่งเสริมการทำการเกษตรให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
๓. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และองค์ความรู้แก่เกษตรกร
๔. ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการเกษตร
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบการบริหารจัดการน้ำ
๖. พัฒนาส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม มีแนวทางดังนี้

๑. พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๓. พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว
๔. สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการสร้างงานสร้างอาชีพ และรายได้จากการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ประเพณี และข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ มีแนวทาง ดังนี้

๑. แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอพียง”และ “เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง”
๒. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้นำกลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการอาชีพ
๔. จัดให้มีและพัฒนาศูนย์แสดงสินค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ในระดับจังหวัด และชุมชน
๕. ส่งเสริมการใช้ความรู้สมัยใหม่/เทคโนโลยีควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. จัดให้มีและพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักอย่างเป็นระบบและทั่วถึงพร้อมปรับปรุงบำรุงรักษาถนนตามภารกิจถ่ายโอนให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ ให้มีมาตรฐาน
๓. จัดให้มีซ่อมบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและประปาสาธารณะ
๔. จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคให้กับชุมชนอย่างเป็นระบบและทั่วถึง
๕. บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร
๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

๓. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๔. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬา การสาธารณสุข และนันทนาการแก่ประชาชน
๕. ส่งเสริมและบูรณาการการดำเนินงานด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวม และผังชุมชนจังหวัดสิงห์บุรีตามภารกิจที่มีการถ่ายโอน หรือ รับผิดชอบ
๒. บำรุงรักษาสภาพแวดล้อมลำน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ
๓. ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ
๔. จัดทำแนวเขื่อนป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่เสี่ยงภัย
๕. การบริหารจัดการขยะ และสิ่งปฏิกูล
๖. ปลูกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ฟื้นฟูทรัพยากรดิน และการพังทลายของดิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

๑. พัฒนาระบบบริหารองค์กรตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๒. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
๓. การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร
๔. พัฒนาเครือข่ายในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ประชาคมในด้านการพัฒนาท้องถิ่น
๕. การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย

๓.๑.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กาบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

วิสัยทัศน์ “สังคมแห่งความสุขตลอดชีวิต ชุมชนดำรงวิถีชีวิตพอเพียง เพรียบพร้อมโครงสร้างพื้นฐาน สืบสานอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล”

พันธกิจ

๑. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๒. การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
๖. การส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย
๗. การพัฒนาการบริหารและการจัดการองค์กร

จุดมุ่งหมาย

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีถ้วนหน้า
๒. ประชาชนเกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ประชาชนในท้องถิ่นมีวิถีชีวิตอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่ดี
๔. เด็ก เยาวชน ได้เรียนรู้และสืบสานประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ประชาชนมีระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง
๖. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๗. การส่งเสริมองค์กรให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาส่งเสริมและคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมงานด้านสาธารณสุข
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมอาชีพ
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมสวัสดิการสังคม
แนวทางการพัฒนาที่ ๔. การส่งเสริมด้านการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้
แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมเด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจ การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมด้านการเกษตรและการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่ง
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาด้านผังเมืองรวม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมประชาธิปไตย
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การป้องกันและบรรเทาสาธารณะภัย
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหาร และการจัดการ องค์กร

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและส่งเสริมการจัดเก็บรายได้
แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมบุคคลากร
แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศในการบริหาร
แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาการบริหารและการจัดการ

๓.๑.๑๐ การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

การบริงานองค์การบริหารส่วนตำบลจักสีห์ เพื่อให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ได้รับทราบถึงนโยบาย เจตนารมณ์ และความมุ่งมั่นที่จะสร้างความเจริญก้าวหน้า ให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนแก่องค์การบริหารส่วนตำบลจักสีห์ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนชาวตำบลจักสีห์อย่างทั่วถึง โดยยึดหลัก ๖ ประการคือ

๑. ความสื่อสัตย์ สุจริต
๒. ความโปร่งใส
๓. ความเป็นธรรม
๔. ความประหยัด
๕. ความมีประสิทธิภาพ
๖. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ โดยจะดำเนินการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น และพัฒนาในทุกๆด้านอย่างสอดคล้องต้องกันตามความเหมาะสม ของท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ที่มาจากการประสานแผน จากความต้องการของทุกฝ่ายทั้งหมดประชาชน หมู่บ้าน กลุ่มองค์กรต่างๆหน่วยงานภาครัฐ อื่นๆ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ ระดับ จังหวัด และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลสำหรับนโยบายการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ด้านต่างๆ โดยจะยึดหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญมีดังต่อไปนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงถนนสายหลัก และถนนสายรองให้เป็นถนนที่ได้มาตรฐาน ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี
๑.๒ ก่อสร้างพัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม ระบบประปาหมู่บ้าน
๑.๓ บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภค และบริโภค
๑.๔ ขยายบริการไฟฟ้าสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ประชาชน

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๒.๒ ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงานและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน
๒.๓ สนับสนุนส่งเสริมการเกษตรกรรมแบบผสมผสาน
๒.๔ ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มและจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ

๓. นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๓.๑ สนับสนุนนโยบายรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๓.๒ พัฒนาปรับปรุงและจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๓.๓ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
๓.๔ ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๔. นโยบายด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๔.๑ ส่งเสริมนันทนาการต่างๆ แก่ผู้สูงอายุ
๔.๒ ดูแลช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย
๔.๓ ให้การสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
๔.๔ ส่งเสริมการสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง

๕. นโยบายด้านสาธารณสุข

๕.๑ สนับสนุน ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการด้านการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง มีสุขภาพอนามัยที่ดี เยาวชนและประชาชนออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
๕.๒ ส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาระดับหมู่บ้านและตำบล

๖. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖.๒ สนับสนุนให้มีระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยในหมู่บ้าน
๖.๓ สนับสนุนและรณรงค์ลดภาวะโลกร้อน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพื่อรองรับความเจริญเติบโตของท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน ชุมชนให้เข้มแข็ง การมีส่วนร่วมและพึ่งพาตนเองได้ยั่งยืน
๓. การเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเศรษฐกิจและท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
๕. การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๖. ปรับปรุงและพัฒนาการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

๑. การส่งเสริมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็ง มีการบริหารการจัดการที่ตอบสนอง ความต้องการของประชาชน
๒. สามารถมีการบูรณาการการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพ
๓. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารงานงบประมาณอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบการ ปฏิบัติงานได้
๔. การพัฒนาการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น
๕. มีการพัฒนาหรือการกำหนดรูปแบบการปกครองตนเอง การกำกับดูแล การตัดสินใจ การสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนา / ปัญหา	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต - สภาพปัญหาภายในตำบลจักรสีห์	๑) ประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าครองชีพ ๒) การแพร่ระบาดของยาเสพติด ๓) กลุ่มอาชีพในพื้นที่ตำบลไม่มีการรวมกลุ่มกันอย่างเป็นรูปธรรม ๔) มีการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่ตำบล ๕) ปัญหาด้านสุขภาพของผู้สูงอายุ	๑) ผู้ที่มีรายได้น้อย ในตำบลจักรสีห์ ๒) กลุ่มวัยรุ่น และประชาชนในตำบล ๓) กลุ่มอาชีพภายในตำบล ๔) ประชาชนในพื้นที่ทุกหมู่บ้านทุกครัวเรือน ๕) ผู้สูงอายุในตำบลจักรสีห์	- ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ ก่อให้เกิดรายได้และลดรายจ่ายภายในครัวเรือน - ปัญหายาเสพติดในชุมชนลดลง - ปัญหาโรคไข้เลือดออกลดลง - ผู้สูงอายุมีสุขภาพแข็งแรง และโรคภัยไข้เจ็บลดลง
๒. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ การวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย กรรมและกาท่องเที่ยว - สภาพปัญหาในตำบลจักรสีห์	๑) ประชาชนมีความยากจนและมีภาระหนี้สินจำนวนมากเนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ ๒) ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูการทำการเกษตร เกิดการว่างงานไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน ๓) การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ ๒) สถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมะ และธรรมชาติในพื้นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา หรือปรับปรุงให้เป็นที่รู้จัก เนื่องจากขาดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว	๑) ประชาชนที่มีรายได้น้อยในตำบลจักรสีห์ ๒) เกษตรกรในตำบลจักรสีห์ ๓) ประชาชน หรือกลุ่มอาชีพภายในตำบลจักรสีห์	- ความเจริญเติบโตและการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจ ทำให้ชีวิต ประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำให้ อยู่รอดในสังคม - สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยน แปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและสร้างความเข้มแข็งชุมชนได้ - ทุนมนุษย์เป็นทางทุนสังคมที่ท้องถิ่นต้องส่งเสริมและจัดให้กับชุมชน การที่จะประสบความสำเร็จมากหรือน้อย ก็ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ประเด็นการพัฒนา / ปัญหา	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๓. ด้านการพัฒนาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีต ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - สภาพปัญหาภายในตำบลจักรสีห์	๑) วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้านเริ่มสูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง ๒) ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคม หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข ๓. ปัญหาภัยแล้งถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นปัญหาต่อสังคมหากไม่มีการปลูกทดแทน หรือเพิ่มเติมอาจกลายเป็นปัญหาแก้ไขไมทันต่อเวลา	๑) ประชาชนตำบลจักรสีห์ ๒) วัดภายในตำบลจักรสีห์ทั้งหมด และแหล่งน้ำธรรมชาติ ทั้งหมด	- วัตถุนิยมเข้ามาครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคมวัฒนธรรมที่สั่งสมมาของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้ - การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเป็นที่นิยมมากขึ้น สมควรที่จะมีการพัฒนาหรือดึงศักยภาพที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด - การเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่นแต่ละแห่ง จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว กระจายรายได้สู่ท้องถิ่น - ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม - ทำให้สภาพอากาศร้อนและเกิดปรากฏการณ์แอลนิลโยทำให้สภาวะอากาศร้อน เปลี่ยนแปลงเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ
๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - สภาพปัญหาในตำบลจักรสีห์	๑) ตำบลจักรสีห์มีถนนส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐาน ผิวจราจรชำรุด บางส่วนเป็นถนนลูกรังและถนนดิน ๒) น้ำประปาเพื่อการอุปโภค บริโภคที่เพียงพอต่อความต้องการ ๓) ขาดการวางผังเมืองในเรื่องการพัฒนาพื้นที่ปรับปรุง คมนาคม สาธารณูปโภค ๔) ไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะยังไม่เพียงพอสำหรับความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่	๑) ถนนทุกสายภายในตำบลจักรสีห์ ๒) ระบบประปาภายในตำบลจักรสีห์ ๓) พื้นที่ในตำบลจักรสีห์ได้รับการพัฒนา ฟื้นฟู ๔) พื้นที่ในตำบลจักรสีห์ที่ยังไม่มีไฟฟ้าสาธารณะ	- ถนนได้มาตรฐาน และเป็นถนนไร้ฝุ่นทุกสาย - ปรับปรุงระบบประปาภายในตำบลให้ใช้งานได้อย่างทั่วถึง - ปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลดน้อยเกิดการพัฒนาของตำบล - ไฟฟ้าส่องสว่างมีทุกบริเวณแยกและจุดเสี่ยงต่างๆ

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ประเด็นการพัฒนา / ปัญหา	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๕. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย - สภาพปัญหาภายในตำบลจักรสีห์	๑) ประชาชนขาดความสนใจในด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ๒) ระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ๓) ระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนยังไม่ทั่วถึง	๑) ทุกหมู่บ้านในตำบลจักรสีห์ ๑) ทุกหมู่บ้านในตำบลจักรสีห์	- การพัฒนาและแก้ปัญหาหรือ การวางแผนและจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและจำเป็นเพื่อการใช้งานอย่างทั่วถึงและทันต่อเหตุการณ์ - การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธี วิธีการทำงาน ของ อบต.และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจกับประชาชนให้สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปลอดภัยและดูแลความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านตนเองได้
๖. ด้านการพัฒนาการบริหาร - สภาพปัญหาในตำบลจักรสีห์	๑) ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหารงาน ของ อบต. ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงานอยู่บ่อยครั้ง ๒) ขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม การเมืองการปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นของชุมชน ๓) ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัว และมีขั้นตอนมาก ๔) บุคลากรของ อบต.จักรสีห์ ขาดการพัฒนาความรู้ ๕) เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ	๑) ประชาชนตำบลจักรสีห์ ๒) ประชาชน และผู้นำชุมชนตำบลจักรสีห์ ๓) พนักงานส่วนตำบล จักรสีห์ ๔) พนักงานส่วนตำบล จักรสีห์ ๕) อบต.จักรสีห์	- อบต. เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้างความเข้าใจกับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ - การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือ การวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย - การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธี การบริหารงาน วิธีการทำงาน ของ อบต. - บุคลากรได้รับการศึกษาอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ - ควรปรับปรุงซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ในการบริการประชาชน

แบบ ยท. ๐๒

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

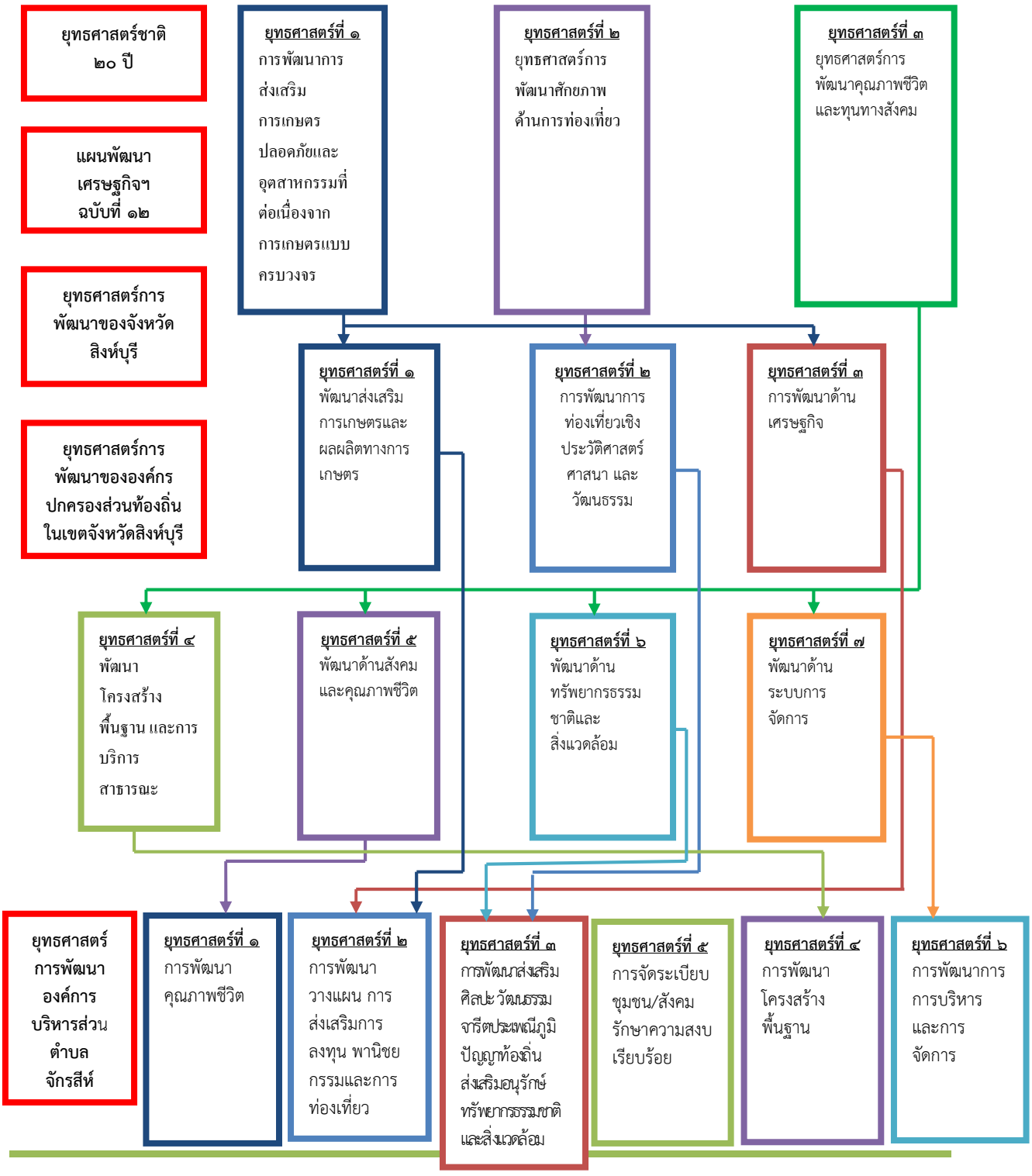

(ต่อ)

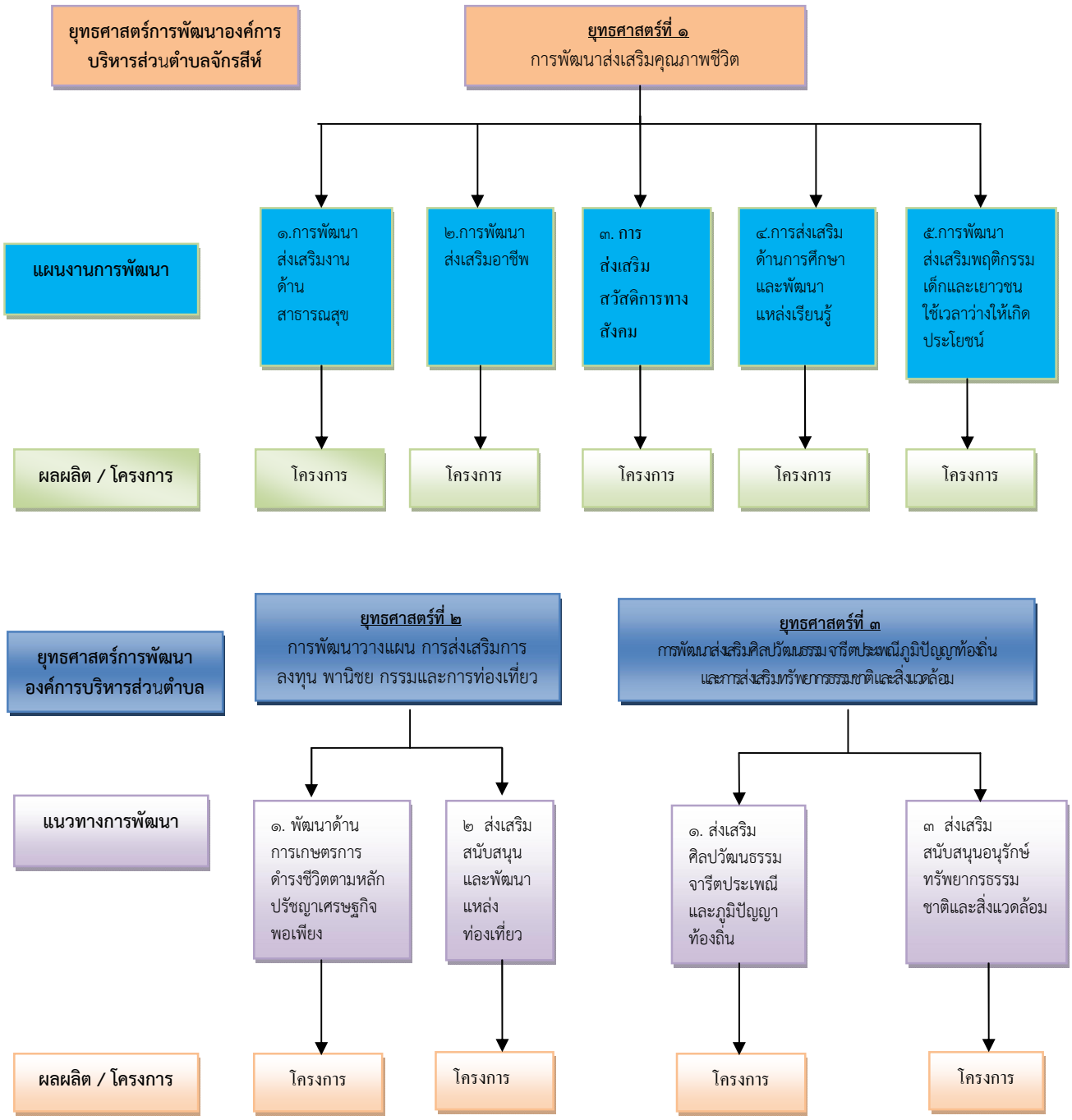
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑
การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต
แผนงานการพัฒนา
๑.การพัฒนาส่งเสริมงานด้านสาธารณสุข
๒.การพัฒนาส่งเสริมอาชีพ
๓. การส่งเสริมสวัสดิการทางสังคม
๔.การส่งเสริมด้านการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้
๕.การพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมเด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
ผลผลิต / โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
ยุทธศาสตร์ที่ ๒
การพัฒนาวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชย กรรมและการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๓
การพัฒนาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แนวทางการพัฒนา
๑. พัฒนาด้านการเกษตรการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๑. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓ ส่งเสริมสนับสนุนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ผลผลิต / โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ

(ต่อ)

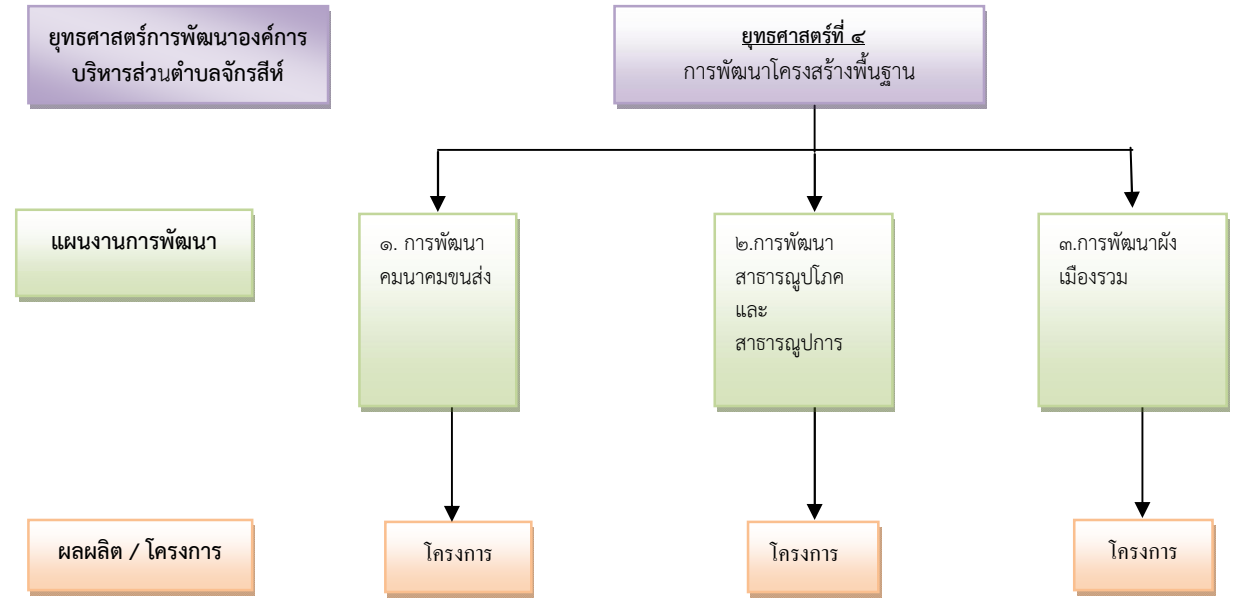
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
แผนงานการพัฒนา
๑. การพัฒนาคมนาคมขนส่ง
๒.การพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๓.การพัฒนาผังเมืองรวม
ผลผลิต / โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ

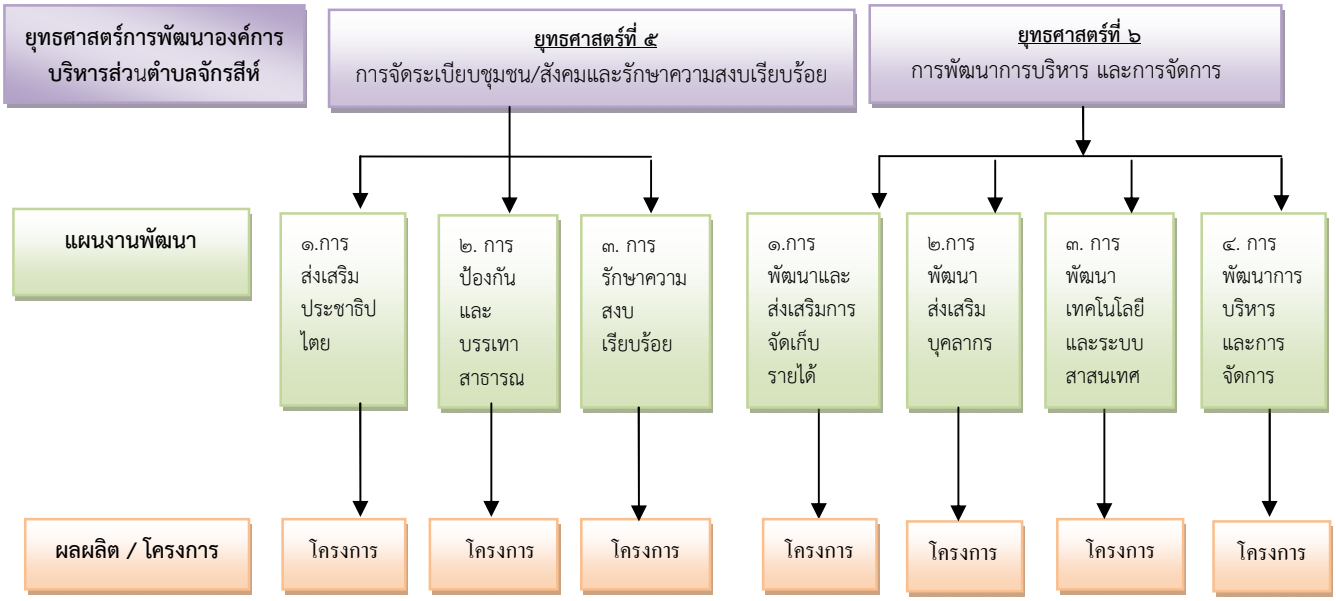
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์
ยุทธศาสตร์ที่ ๕
การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๖
การพัฒนาการบริหาร และการจัดการ
แผนงานพัฒนา
๑.การส่งเสริมประชาธิปไตย
๒. การป้องกันและบรรเทาสาธารณ
๓. การรักษาความสงบเรียบร้อย
๑.การพัฒนาและส่งเสริมการจัดเก็บรายได้
๒.การพัฒนาส่งเสริมบุคลากร
๓. การพัฒนาเทคโนโลยีและระบบสาสนเทศ
๔. การพัฒนาการบริหารและการจัดการ
ผลผลิต / โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์

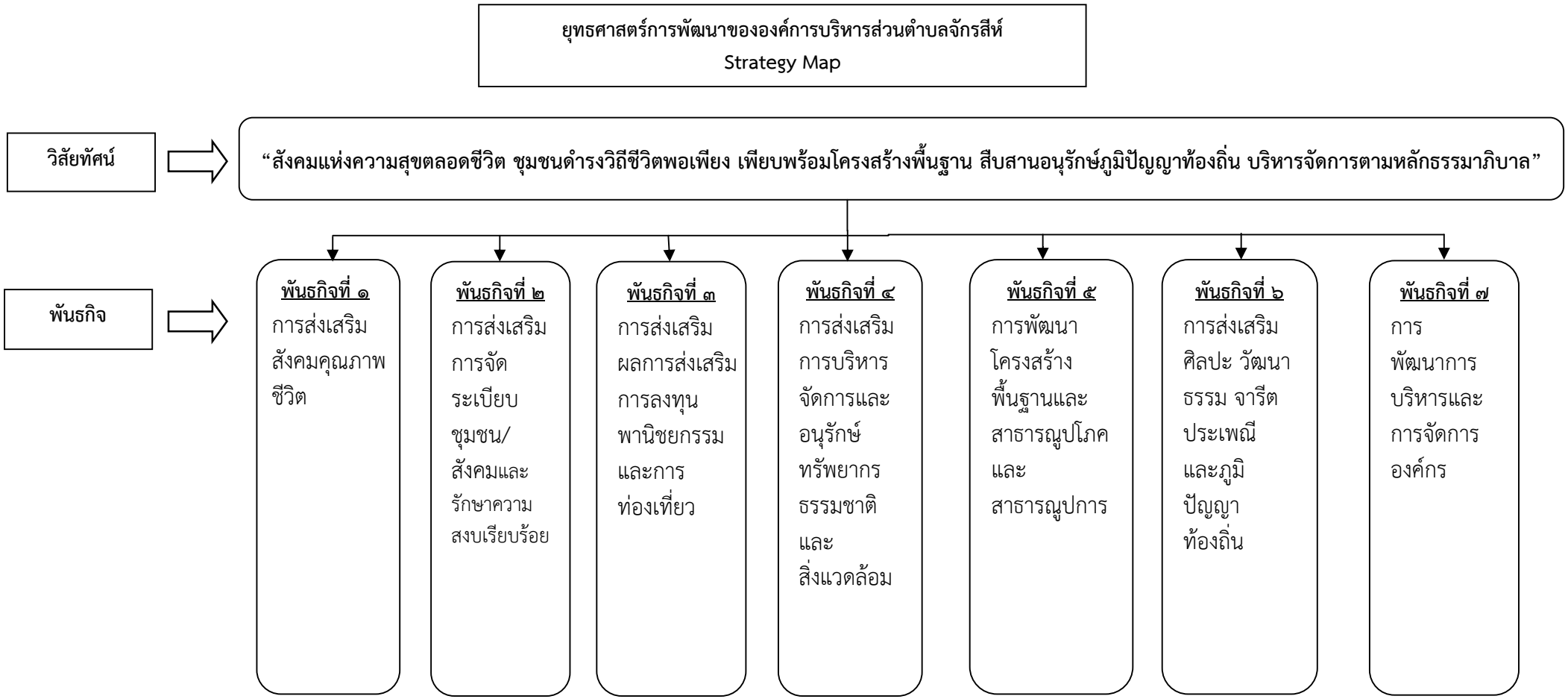

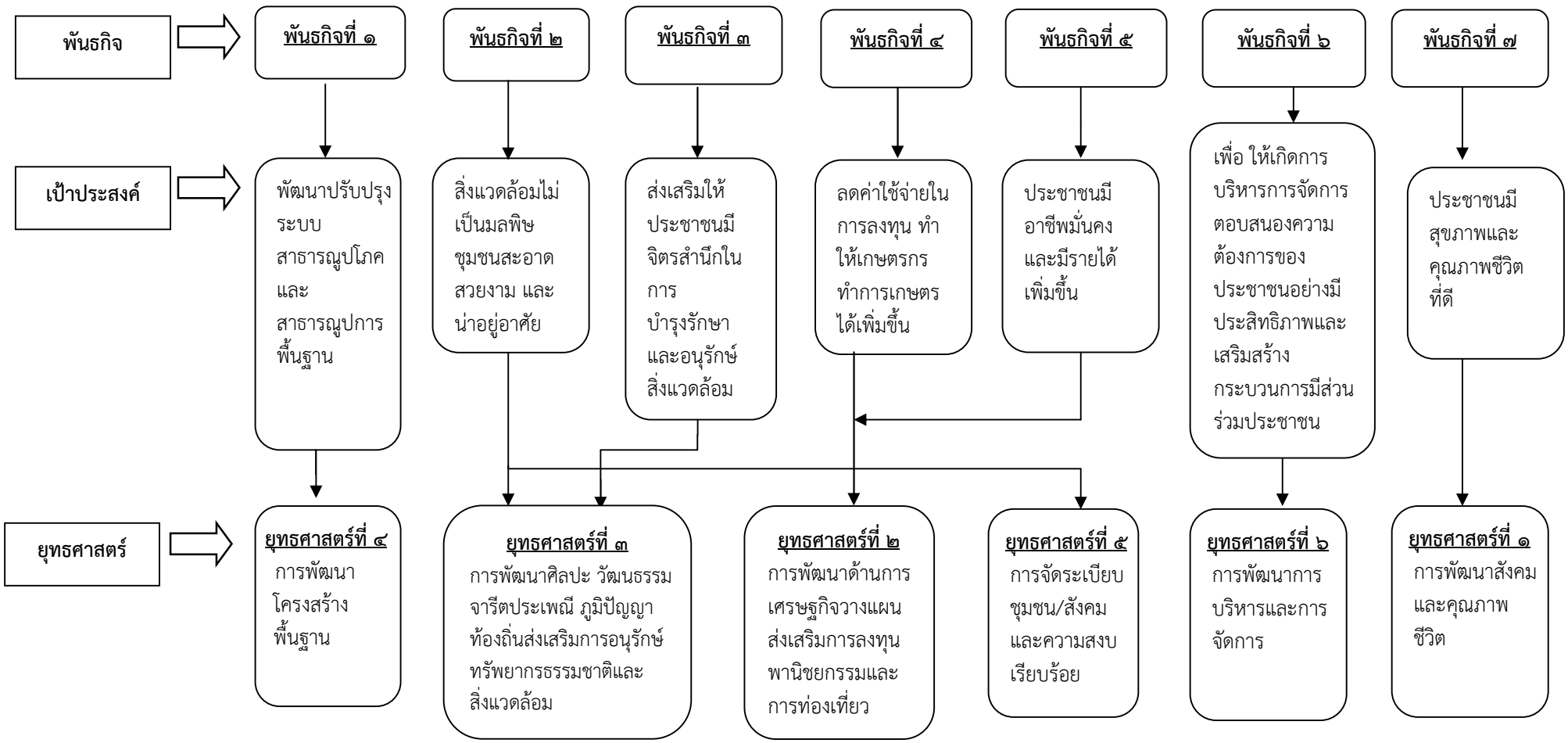
พันธกิจ
เป้าประสงค์
ยุทธศาสตร์
พันธกิจที่ ๑
พันธกิจที่ ๒
พันธกิจที่ ๓
พันธกิจที่ ๔
พันธกิจที่ ๕
พันธกิจที่ ๖
พันธกิจที่ ๗
พัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการพื้นฐาน
สิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ ชุมชนสะอาด สวยงาม และน่าอยู่อาศัย
ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตรสำนึกในการบำรุงรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ลดค่าใช้จ่ายในการลงทุน ทำให้เกษตรกรทำการเกษตรได้เพิ่มขึ้น
ประชาชนมีอาชีพมั่นคงและมีรายได้เพิ่มขึ้น
เพื่อ ให้เกิดการบริหารการจัดการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมประชาชน
ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการเศรษฐกิจวางแผนส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรมและการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและความสงบเรียบร้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารและการจัดการ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

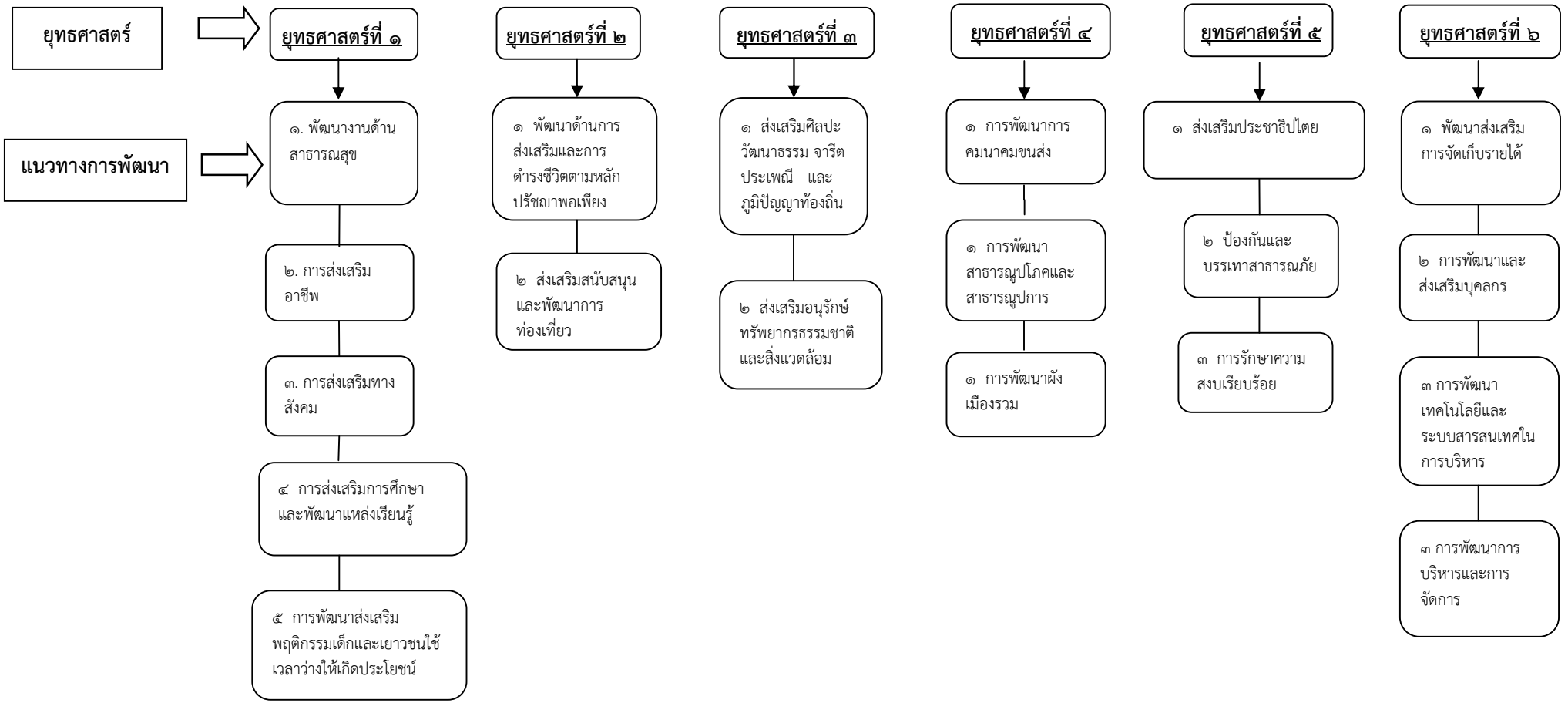
ยุทธศาสตร์
แนวทางการพัฒนา
ยุทธศาสตร์ที่ ๑
๑. พัฒนางานด้านสาธารณสุข
๒. การส่งเสริมอาชีพ
๓. การส่งเสริมทางสังคม
๔ การส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้
๕ การพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมเด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
ยุทธศาสตร์ที่ ๒
๑ พัฒนาด้านการส่งเสริมและการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาพอเพียง
๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๓
๑ ส่งเสริมศิลปะวัฒนาธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒ ส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๔
๑ การพัฒนาการคมนาคมขนส่ง
๑ การพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๑ การพัฒนาผังเมืองรวม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕
๑ ส่งเสริมประชาธิปไตย
๒ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓ การรักษาความสงบเรียบร้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๖
๑ พัฒนาส่งเสริมการจัดเก็บรายได้
๒ การพัฒนาและส่งเสริมบุคลกร
๓ การพัฒนาเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศในการบริหาร
๓ การพัฒนาการบริหารและการจัดการ

๓.๒.๒ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคต

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น เป็นการประเมินถึงโอกาส และภัยคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของแต่ละยุทธศาสตร์ ในแต่ละด้าน ดังนี้

จุดแข็ง (Streng=s)

๑. เป็นแหล่งพื้นที่เหมาะแก่การเกษตร และปลูกพืชผักสวนครัว
๒. มีการคมนาคมที่สะดวกเชื่อมต่อใกล้อำเภอเมืองสิงห์บุรีและพื้นที่ตำบลใกล้เคียง
๓. ประชาชนให้ความสำคัญกับการสืบทอด วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น
๔. ผู้บริหารท้องถิ่นมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลในการทำงาน
๕. มีวัดในประวัติศาสตร์ และเกจิดัง ซึ่งจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้
๖. มีกฎระเบียบที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ กำกับดูแลอย่างทั่วถึง
๗. คณะผู้บริหาร พนักงาน เจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน
๘. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว
๙. มีการคมนาคมใกล้กรุงเทพฯเส้นทางการคมนาคมเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียงสะดวกรวดเร็ว
๑๐. มีข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเป็นของตนเองซึ่งเป็นเครื่องมือในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในตำบล

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. เป็นตำบลที่ประสบภัยธรรมชาติ ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนต้องมีการฟื้นฟูเป็นประจำ
๒. ขาดการประชาสัมพันธ์ระเบียบ กฎหมาย และการจัดสรรงบประมาณให้ประชาชนทราบ
๓. ขาดการพัฒนาด้านการศึกษาอย่างเป็นระบบ
๔. งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดไม่สามารถตอบสนองความต้องการปัจจัยพื้นฐานของ อปท. ได้
๕. ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง
๖. ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญตรงกับความต้องการ
๗. ขาดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการประสานงาน ระหว่าง อบต. และหน่วยงานอื่นในพื้นที่
๘. การประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของ อบต. มีน้อย
๙. ไม่สามารถนำงบประมาณไปช่วยเหลือหน่วยงานอื่นได้อย่างคล่องตัว
๑๐. ระบบการบิหารจัดการการถ่ายโอนภารกิจยังไม่ชัดเจน
๑๑. บุคลากรขาดการฝึกอบรมทักษะเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง

โอกาส (Opportunity=O)

๑. รัฐบาลกระจายอำนาจอำนาจให้ท้องถิ่นมาขึ้น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๒. มีนโยบายและวาระแห่งชาติที่ชัดเจนเป็นแนวทางปฏิบัติ
๓. แผนยุทธศาสตร์จังหวัด กลุ่มจังหวัด และระดับชาติเอื้อหนุนต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๔. ประชาชนมีช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารอย่างแพร่หลาย
๕. นโยบายภาครัฐในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การจัดระเบียบสังคม และการทุจริตคอรัปชั่น
๗. พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ.๒๕๔๗ ทำให้ท้องถิ่นได้รับการกระจายอำนาจมากขึ้น

<u>อุปสรรค (Threat=T)</u>

๑. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนา
๒. รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการพัฒนาประเทศบ่อย ส่งผลให้ท้องถิ่นต้องมีการปรับเปลี่ยนนโยบายตามไปด้วย
๓. การเมืองเข้ามามีบทบาทต่อการบริหารจัดการมากขึ้น
๔. ระเบียบฯ ข้อกฎหมาย จำกัดอำนาจหน้าที่บางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ระบบฐานข้อมูลไม่ตรงความจริง เช่น จำนวนประชากรแฝงไม่ตรงกับฐานข้อมูลทำให้การได้รับการจัดสรรงบประมาณบางอย่างไม่ตรงกับความเป็นจริง
๖. ปัญหาการเมืองระดับประเทศยังไม่มีเสถียรภาพ ยังมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้นโยบายการพัฒนาไม่ชัดเจน
๗. ราคาผลผลิตทางการเกษตรไม่คงที่ เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาขึ้นอยู่กับกลไกของราคาตลาดโลก
๘. ภัยธรรมชาติส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของการเกษตร
๙. ประชาชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ขาดความร่วมมือในการทำงานทำให้ไม่เกิดการบูรณาการร่วมกัน
๙. ความหลากหลายของประชากรที่เข้ามาทำงานในพื้นที่ส่งผลทำให้เกิด ปัญหายาเสพติด อาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น
๑๐. กฎหมายผังเมืองยังไม่ได้ถูกนำมาใช้บังคับอย่างจริงจัง

จากการประเมินสถานภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ปรากฏว่ายังมีจุดอ่อนหลายประการ ที่จำเป็นต้องปรับปรุง เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งจะต้องนำจุดแข็งที่มีอยู่มากำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น

วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และจุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

๑.๑ องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

“สังคมแห่งความสุขตลอดชีวิต ชุมชนดำรงวิถีชีวิตพอเพียง เพียบพร้อมโครงสร้างพื้นฐาน สืบสานอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล”

๒. พันธกิจ(Mission)

องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ มีภารกิจที่ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และภารกิจเพื่อรองรับนโยบายของรัฐบาล เช่น นโยบายการรองรับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น นโยบายเศรษฐกิจชุมชน รวมถึงนโยบายการปฏิรูประบบราชการและภารกิจอื่น ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ได้วางแผนและกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๒.๑ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๒ การส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒.๓ การส่งเสริมแผนและการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๒.๔ การส่งเสริมการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธาณูปโภค สาธารณูปการ

๒.๖ ส่งเสริมศิลปะ วัฒนาธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๗ การพัฒนาการบริการและการจัดการองค์กร

๓. จุดมุ่งหมายการพัฒนา

๓.๑ เพื่อพัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการพื้นฐาน

๓.๒ จัดสรรทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เพียงพอต้องการและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ

๓.๓ เพื่อส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกในการบำรุงรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๓.๔ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรได้เพิ่มขึ้น

๓.๕ เพื่อให้เกิดการบริหารการจัดการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมประชาชน

๓.๖ ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

๔. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางที่ ๑ พัฒนาด้านสาธารณสุข

แนวทางที่ ๒ การส่งเสริมอาชีพ

แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมสวัสดิการสังคม

แนวทางที่ ๔ การส่งเสริมด้านการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้

แนวทางที่ ๕ การพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมเด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมด้านการเกษตรและการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นและการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมกิจกรรมงานรัฐพิธี ศาสนา การอนุรักษ์ประเพณี
แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น
แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนงานด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ ๑ การพัฒนาการคมนาคมขนส่ง
แนวทางที่ ๒ การพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
แนวทางที่ ๓ การพัฒนาผังเมืองรวม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมประชาธิปไตย
แนวทางที่ ๒ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
แนวทางที่ ๓ การรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารและการจัดการองค์กร

แนวทางที่ ๑ การพัฒนาและส่งเสริมการจัดเก็บรายได้
แนวทางที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมบุคลกร
แนวทางที่ ๓ การพัฒนาเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศในการบริหาร
แนวทางที่ ๔ การพัฒนาการบริหารและการจัดการ

ยท. ๐๑

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

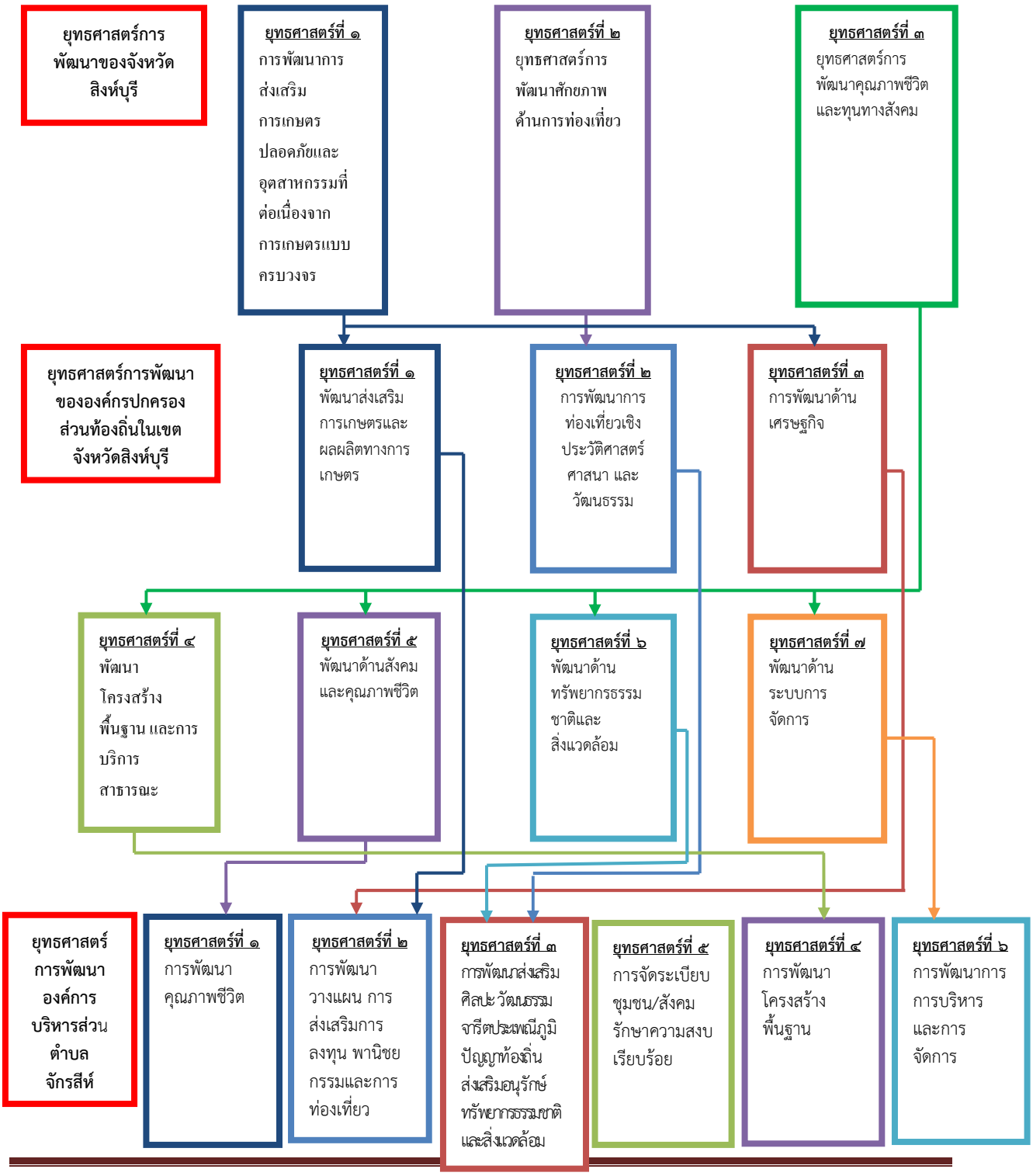

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

(ต่อ)

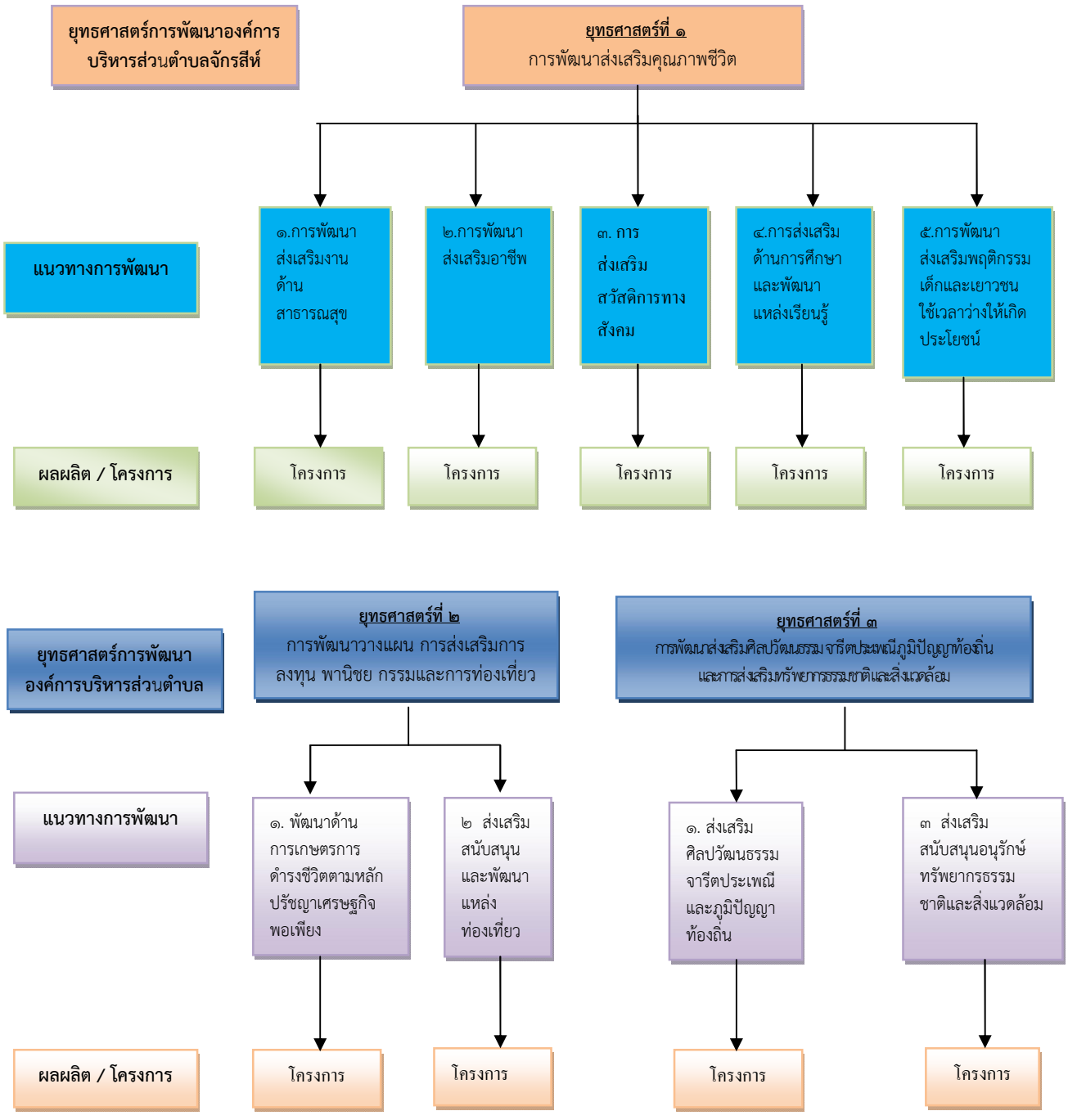
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑
การพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต
แนวทางการพัฒนา
๑.การพัฒนาส่งเสริมงานด้านสาธารณสุข
๒.การพัฒนาส่งเสริมอาชีพ
๓. การส่งเสริมสวัสดิการทางสังคม
๔.การส่งเสริมด้านการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้
๕.การพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมเด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
ผลผลิต / โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
ยุทธศาสตร์ที่ ๒
การพัฒนาวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชย กรรมและการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๓
การพัฒนาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แนวทางการพัฒนา
๑. พัฒนาด้านการเกษตรการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๑. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓ ส่งเสริมสนับสนุนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ผลผลิต / โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ

(ต่อ)

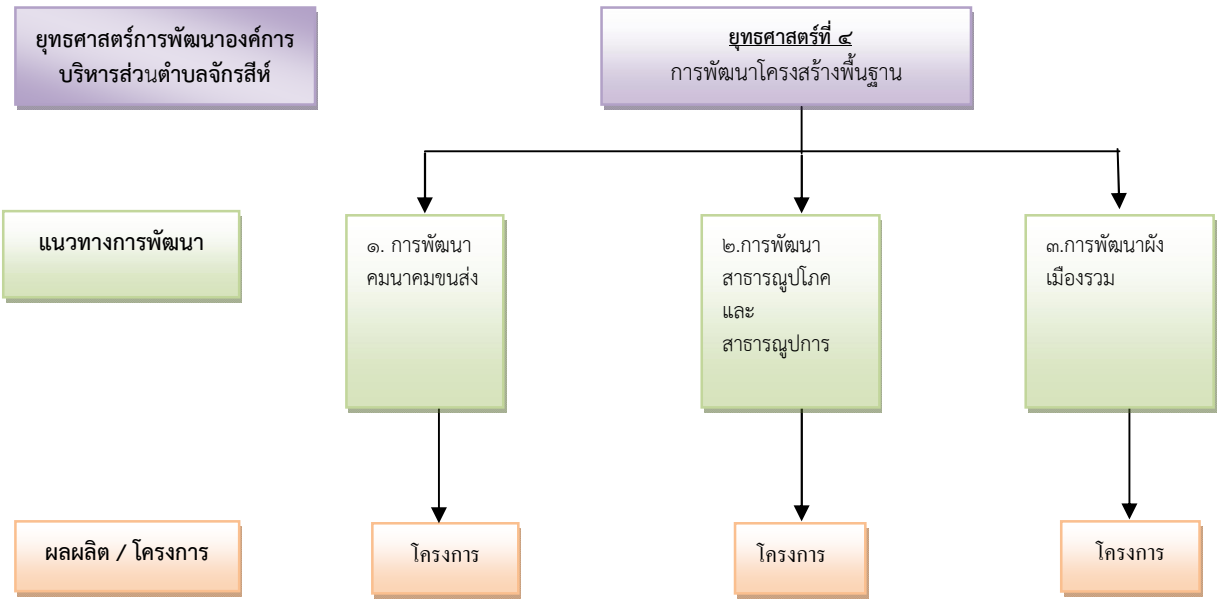
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
แนวทางการพัฒนา
๑. การพัฒนาคมนาคมขนส่ง
๒.การพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๓.การพัฒนาผังเมืองรวม
ผลผลิต / โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ

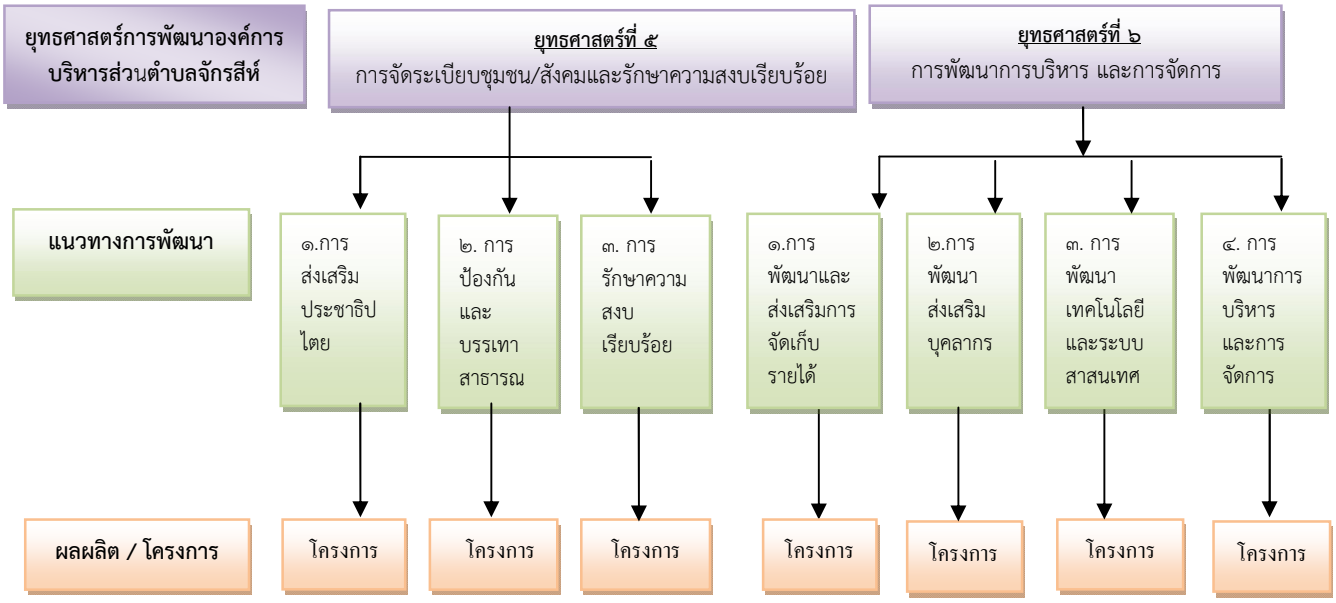
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์
ยุทธศาสตร์ที่ ๕
การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๖
การพัฒนาการบริหาร และการจัดการ
แนวทางการพัฒนา
๑.การส่งเสริมประชาธิปไตย
๒. การป้องกันและบรรเทาสาธารณ
๓. การรักษาความสงบเรียบร้อย
๑.การพัฒนาและส่งเสริมการจัดเก็บรายได้
๒.การพัฒนาส่งเสริมบุคลากร
๓. การพัฒนาเทคโนโลยีและระบบสาสนเทศ
๔. การพัฒนาการบริหารและการจัดการ
ผลผลิต / โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ
โครงการ

ยท. ๐๒

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์

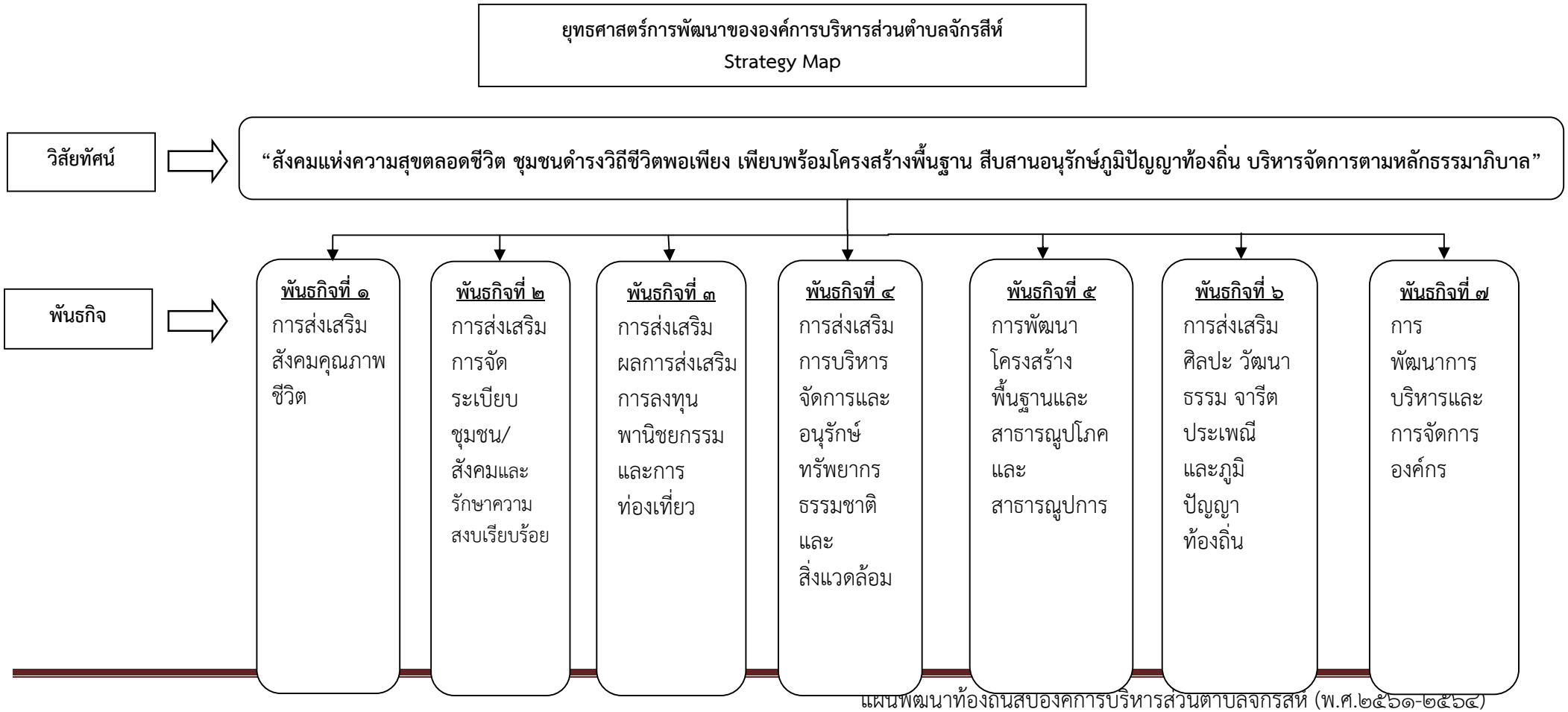

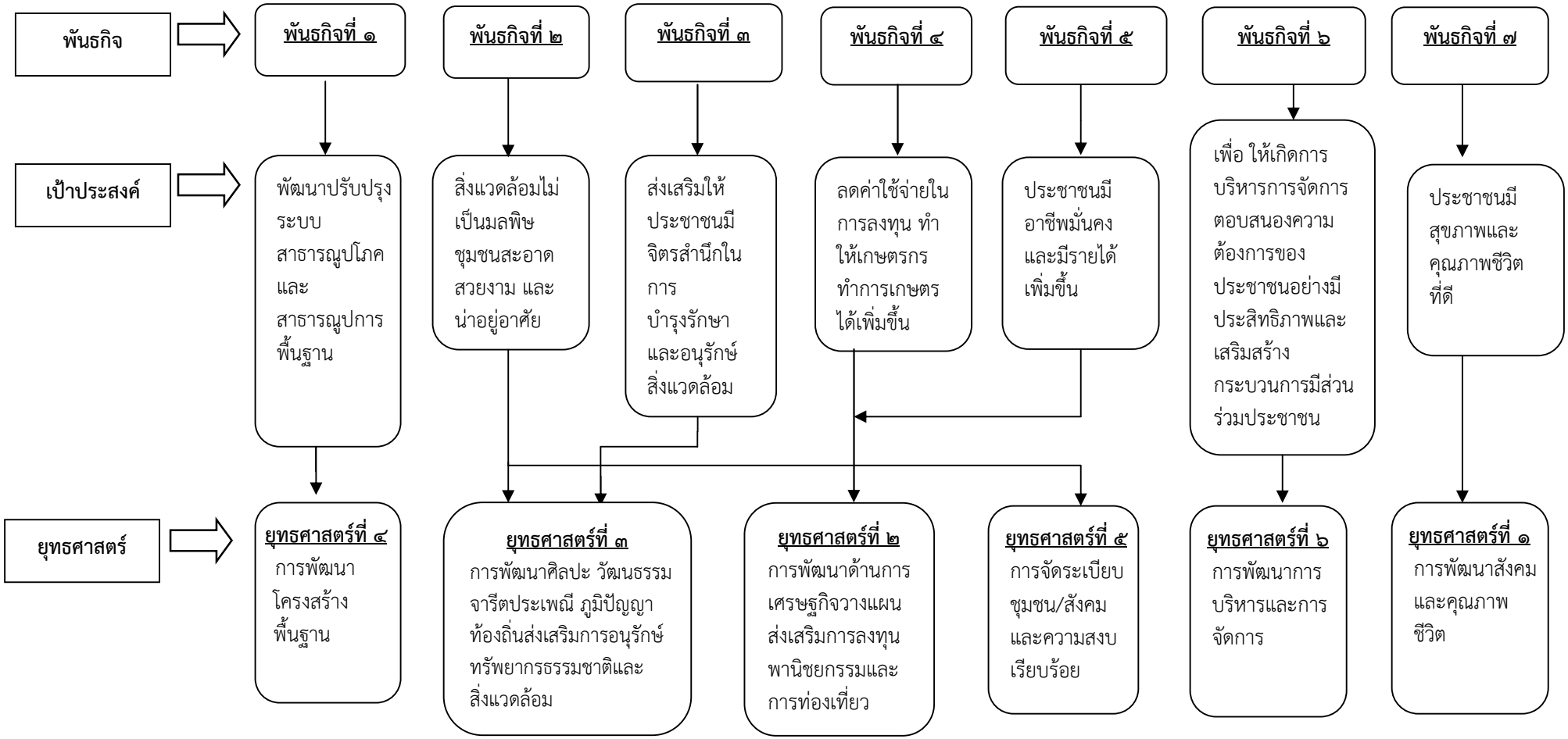
พันธกิจ
เป้าประสงค์
ยุทธศาสตร์
พันธกิจที่ ๑
พันธกิจที่ ๒
พันธกิจที่ ๓
พันธกิจที่ ๔
พันธกิจที่ ๕
พันธกิจที่ ๖
พันธกิจที่ ๗
พัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการพื้นฐาน
สิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ ชุมชนสะอาด สวยงาม และน่าอยู่อาศัย
ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการบำรุงรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ลดค่าใช้จ่ายในการลงทุน ทำให้เกษตรกรทำการเกษตรได้เพิ่มขึ้น
ประชาชนมีอาชีพมั่นคงและมีรายได้เพิ่มขึ้น
เพื่อ ให้เกิดการบริหารการจัดการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมประชาชน
ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการเศรษฐกิจวางแผนส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรมและการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและความสงบเรียบร้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารและการจัดการ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

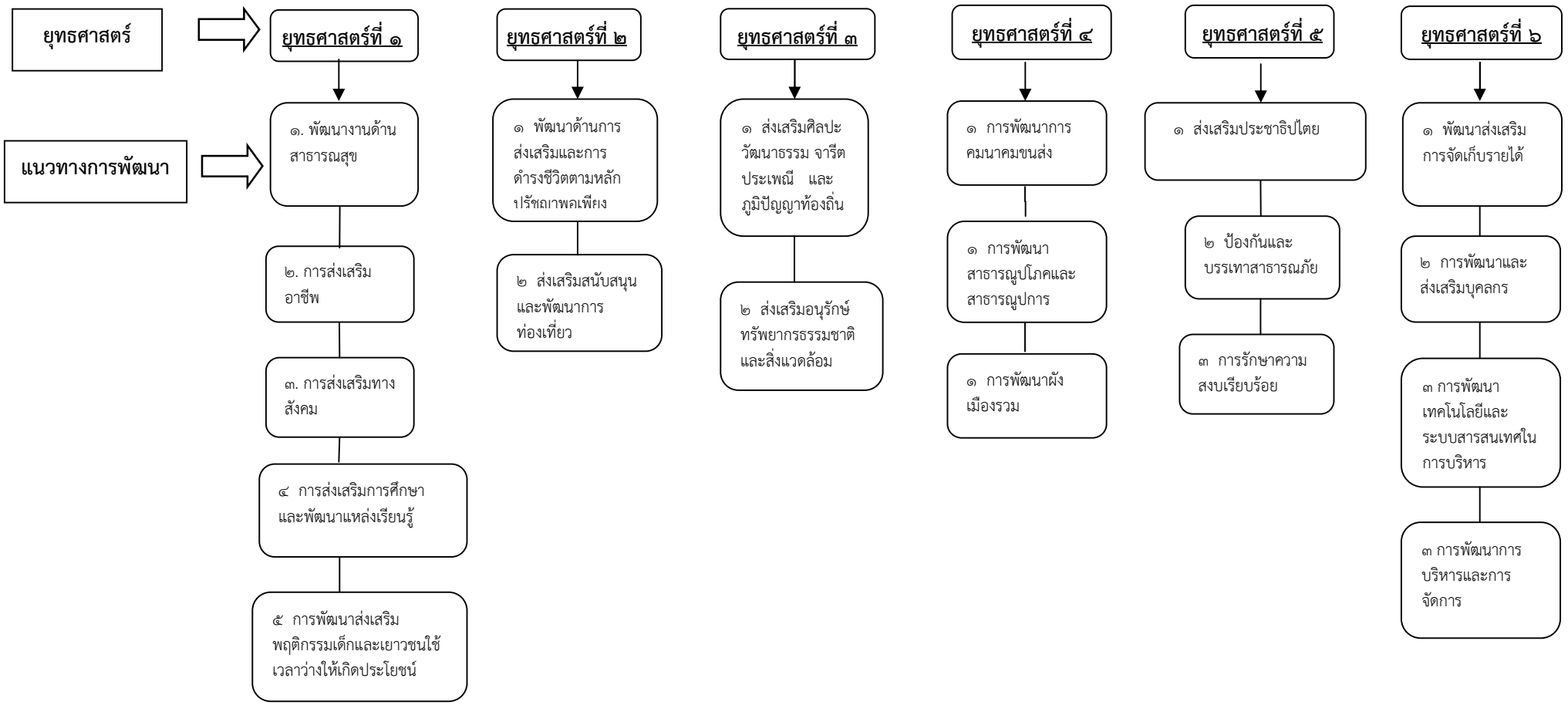
ยุทธศาสตร์
แนวทางการพัฒนา
ยุทธศาสตร์ที่ ๑
๑. พัฒนางานด้านสาธารณสุข
๒. การส่งเสริมอาชีพ
๓. การส่งเสริมทางสังคม
๔ การส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้
๕ การพัฒนาส่งเสริมพฤติกรรมเด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
ยุทธศาสตร์ที่ ๒
๑ พัฒนาด้านการส่งเสริมและการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๓
๑ ส่งเสริมศิลปะวัฒนาธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒ ส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๔
๑ การพัฒนาการคมนาคมขนส่ง
๑ การพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๑ การพัฒนาผังเมืองรวม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕
๑ ส่งเสริมประชาธิปไตย
๒ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓ การรักษาความสงบเรียบร้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๖
๑ พัฒนาส่งเสริมการจัดเก็บรายได้
๒ การพัฒนาและส่งเสริมบุคลกร
๓ การพัฒนาเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศในการบริหาร
๓ การพัฒนาการบริหารและการจัดการ

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๑.ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน ๒.สนับสนุนการพัฒนาอาชีพ ฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจชุมชนแบบยั่งยืน ๓.ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้เข้าใจและนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิตอย่างถูกต้อง ๔.ปรับปรุงถานที่ท่องเที่ยวภายในท้องถิ่น	๑. กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพมีความเข้มแข็งขึ้น ๒. ส่งเสริมฝึกอบรมประกอบอาชีพแบะขยายผลตามแนวเศรษฐกิจเพเพียง ๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีอาชีพเสริมรายได้ให้ครัวเรือน ๔. มีสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น	๒	๒	๓	๔	๕	๑. การส่งเสริมด้านการเกษตรและการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุนทักษะในการประกอบอาชีพ	๑ กลุ่มต่อปี ๑ครั้งต่อปี	- จัดตั้งกลุ่มแปรรูปผลผลิตการเกษตร - โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสร้างการเรียนรู้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สำนักปลัด	ส่วนการศึกษา
					๑	๑	๑	๑	๑	๒ การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	จำนวนแหล่งการเรียนรู้ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน	๑ กิจกรรมต่อปี	- โครงการสนับสนุนศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร	สำนักปลัด	ส่วนการศึกษา
					๑	๒	๓	๔	๕		จำนวนแหล่งการเรียนรู้ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน	๑ แหล่งต่อปี	-ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล - ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวตามยุทธศาสตร์จังหวัด	ส่วนการศึกษา	สำนักปลัด
					๑	๒	๓	๔	๕		- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ	๑ แหล่งต่อปี	- ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวตามยุทธศาสตร์จังหวัด ส่งเสริมสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ส่วนการศึกษา	สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.รักษาไว้ซึ่งศิลปะวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีท้องถิ่น ๒. การปรับปรุงสภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ ชุมชนสะอาดสวยงามและน่าอยู่	๑.ประชาชนได้รับการสืบทอด ฟื้นฟู อนุรักษ์ ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน ชุมชนท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป ๒.สื่อประชาสัมพันธ์หรือมีการประชาสัมพันธ์ ๓.ประชาชนสามารถกำจัดขยะมูลฝอยอย่างสุขลักษณะ ๔.ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒	๒	๒	๒	๒	๑. ส่งเสริมกิจกรรมงานรัฐพิธี ศาสนา การอนุรักษ์ประเพณี	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นไทย	๒ กิจกรรมต่อปี	- โครงการจัดงานประเพณีท้องถิ่น - โครงการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ส่วนการศึกษา	สำนักปลัด
					๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๑. ส่งเสริมกิจกรรมงานรัฐพิธี ศาสนา การอนุรักษ์ประเพณี	- ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ	ร้อยละ ๑๐ ต่อปี	- โครงการจัดงานประเพณีท้องถิ่น - โครงการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ส่วนการศึกษา	สำนักปลัด
					๔	๕	๖	๗	๘	๑. ส่งเสริมกิจกรรมงานรัฐพิธี ศาสนา การอนุรักษ์ประเพณี	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนด้านศาสนาและวันสำคัญต่าง ๆ	๘ กิจกรรมต่อปี	- โครงการจัดงานเฉลิมพระชนมพรรษา เนื่องในโอกาสมหามงคลต่าง ๆ - โครงการสนับสนุนด้านศาสนา	ส่วนการศึกษา	สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยว	๑.รักษาไว้ซึ่งศิลปะวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีท้องถิ่น ๒. การปรับปรุงสภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ ชุมชนสะอาดสวยงามและน่าอยู่	๑.ประชาชนได้รับการสืบทอด ฟื้นฟู อนุรักษ์ ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน ชุมชนท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป ๒.สื่อประชาสัมพันธ์หรือมีการประชาสัมพันธ์ ๓.ประชาชนสามารถกำจัดขยะมูลฝอยอย่างสุขลักษณะ ๔.ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรม ชาติและสิ่งแวดล้อม	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๑. ส่งเสริมกิจกรรมงานรัฐพิธี ศาสนา การอนุรักษ์ประเพณี	- ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ	ร้อยละ ๑๐ ต่อปี	- โครงการจัดงานเฉลิมพระชนมพรรษา เนื่องในโอกาสมหามงคลต่าง ๆ - โครงการสนับสนุนด้านศาสนา	ส่วนการศึกษา	สำนักปลัด
					๑	๑	๑	๑	๑	๑. ส่งเสริมกิจกรรมงานรัฐพิธี ศาสนา การอนุรักษ์ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	- จำนวนจำนวนโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนเป็นแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑ กิจกรรมต่อปี	- โครงการฝึกอบรมสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	ส่วนการศึกษา	สำนักปลัด
					๑	๒	๓	๔	๕	๒. ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- จำนวนจำนวนโครงการ/กิจกรรมดำเนินการ	๑กิจกรรมต่อปี	-โครงการอบรมเสริมสร้างการ่วมใจรักษ์สิ่งแวดล้อมให้แก่เด็กและเยาวชนทั่วไป	สำนักปลัด	-
										๒.ส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าไม้ ลำน้ำ และทรัพยากรธรรมขาติ	- จำนวนจำนวนโครงการ/กิจกรรมดำเนินการ	๑กิจกรรมต่อปี	๒.สนับสนุนโครงการตามพระราชเสาวณีย์ฯ		-

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑.การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว และสามารถป้องกันน้ำท่วมขัง ในซอยและที่อยู่อาศัยของประชาชนควบคู่ไปกับการวางผังเมืองที่ดี ๒. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการพื้นฐานในท้องถิ่นอย่างครบถ้วนและทั่วถึง ๓. ประชานได้มีสุขลักษณะสิ่งแวดล้อมความสะดวกเป็นระเบียบและคุ้มค่า	๑. จำนวนเส้นทางที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ๒. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการครบถ้วนทุกประเภท	๒	๔	๖	๘	๑๐	๑. พัฒนาก่อสร้าง ถนน ปรับปรุงแหล่งน้ำ ระบบระบายน้ำ ลอกคูคลอง	- จำนวนเส้นทางที่ได้รับการก่อสร้าง	ปีละ ๒ แห่ง	โครงการก่อสร้าง - ถนนคสล - ถนนแอสฟัลท์ติก - ถนนดินบดอัด - ลานเอนกประสงค์คสล. - รางและวางท่อระบายน้ำ - สะพาน คสล.	ส่วนโยธา	สำนักปลัด
					๒	๔	๖	๘	๑๐	๑. พัฒนาก่อสร้าง ถนน ปรับปรุงแหล่งน้ำ ระบบระบายน้ำ ป้องกันการกัดเซาะของน้ำขุด ลอกคูคลอง	- จำนวนเส้นทางที่ได้รับการบำรุงรักษา	ปีละ ๒ แห่ง	โครงการปรับปรุง/ซ่อมแซม - ถนนคสล - ถนนแอสฟัลท์ติก - ถนนดินบดอัด - ลานเอนกประสงค์คสล. - รางและวางท่อระบายน้ำ - สะพาน คสล.	ส่วนโยธา	สำนักปลัด
					๑	๒	๓	๔	๕	๒. พัฒนาก่อสร้างถนน สะพาน ปรับปรุงผิวจราจร	- จำนวนเส้นทางที่ได้รับการบำรุงรักษา	ปีละ ๑ แห่ง	-โครงการปรับปรุง/ซ่อมแซม - ถนน - สะพาน	ส่วนโยธา	สำนักปลัด
					๒	๔	๖	๘	๑๐	๓. พัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม	- จำนวนโครงการดำเนินการ	ปีละ ๒ แห่ง	-โครงการปรับปรุง/ซ่อมแซม - ถนน - ทางระบายน้ำ - สะพาน	ส่วนโยธา	สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑.การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว และสามารถป้องกันน้ำท่วมขัง ในซอยและที่อยู่อาศัยของประชาชนควบคู่ไปกับการวางผังเมืองที่ดี ๒. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการพื้นฐานในท้องถิ่นอย่างครบถ้วนและทั่วถึง ๓. ประชานได้มีสุขลักษณะสิ่งแวดล้อมความสะดวกเป็นระเบียบและคุ้มค่า	๑. จำนวนเส้นทางที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ๒. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการครบถ้วนทุกประเภท	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๔. พัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าและประปาใช้	ร้อยละ ๑๐ ต่อปี	โครงการขยายเขตติดตั้งไฟฟ้าสาธารณและประปาหมู่บ้าน	ส่วนโยธา	สำนักปลัด
					๗	๗	๗	๗	๗	๔. พัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	- จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับการติดตั้ง/ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะให้ใช้งานได้ดีทุกแห่ง	๖ หมู่บ้านทุกปี	โครงการปรับปรุง/ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ	ส่วนโยธา	สำนักปลัด
					๗	๗	๗	๗	๗	๔. พัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	- จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับการติดตั้ง/ซ่อมแซมน้ำอุปโภคบริโภค	๖ หมู่บ้านทุกปี	-โครงการปรับปรุง/ซ่อมแซมน้ำอุปโภคบริโภคประจำหมู่บ้าน	ส่วนโยธา	สำนักปลัด
					๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๔. พัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	- ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงสะอาดปลอดภัย	ร้อยละ ๑๐ ต่อปี	โครงการติดตั้ง/ขยายเขตวางท่อ - โครงการซ่อมแซมและบำรุงรักษาระบบประปาหมู่บ้าน	ส่วนโยธา	สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑.การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว และสามารถป้องกันน้ำท่วมขัง ในซอยและที่อยู่อาศัยของประชาชนควบคู่ไปกับการวางผังเมืองที่ดี ๒. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการพื้นฐานในท้องถิ่นอย่างครบถ้วนและทั่วถึง ๓. ประชานได้มีสุขลักษณะสิ่งแวดล้อมความสะดวกเป็นระเบียบและคุ้มค่า	๑. จำนวนเส้นทางที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ๒. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการครบถ้วนทุกประเภท ๓. จำนวนครัวเรือนที่ได้มาตรฐาน	๗	๗	๗	๗	๗	๕. พัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์	- จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับการติดตั้งซ่อมแซม	๗ หมู่บ้านทุกปี	-โครงการปรับปรุงซ่อมแซมติดตั้งเสียงตามสาย	ส่วนโยธา	สำนักปลัด
					๗	๗	๗	๗	๗	๖. พัฒนาด้านผังเมือง	- จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	๗ หมู่บ้านทุกปี	- โครงการจัดทำผังชุมชน	ส่วนโยธา	สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	๑.ประชาชนปลอดภัยจากโรคติดต่อ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดี ๒.ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขตามอัตภาพและสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ๓.ประชาชนได้รับการศึกษาทั่วถึง ๔.ประชาชนมีสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกายและเล่นกีฬา ๕.ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีความสามัคคีในชุมชน ๖.กลุ่มอาชีพ/สตรีแม่บ้าน มีอาชีพเสริมและมีรายได้เพิ่ม	๑. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี เข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างเท่าเทียม ๒. ส่งเสริมให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีมาตรฐานมากขึ้น ๓. ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต ๔. การแข่งขันกีฬาและนันทนาการทำให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงขึ้น ๕. เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกายและห่างไกลยาเสพติด ๖. มีสนามกีฬาและสวนนันทนาการให้ประชาชนได้ออกกำลังกายมีสุขภาพแข็งแรง ๗. ประชาชนได้รับการสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน ๘. สงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ทุกคน ๙. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง ๑๐. ประชาชนได้รับการรณรงค์ ป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติดทุกประเภท	๓	๓	๓	๓	๓	๑. พัฒนาด้านสาธารณสุข	- จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการสงเคราะห์	๓ กลุ่มเป้าหมายต่อปี	โครงการสร้างหลักประกันรายได้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการผู้ด้อยโอกาส	สำนักปลัด	-
					๒	๒	๒	๒	๒	๒. พัฒนาด้านอาชีพ	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุน	๒ กิจกรรมต่อปี	โครงการสนับสนุนอนามัยแม่และเด็ก - โครงการพัฒนาสตรีและครอบครัว - โครงการเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว โครงการเสริมสร้างอนามัยให้ อสม. อผส. อปพร.	สำนักปลัด	-
					๔	๔	๔	๔	๔	๓. พัฒนาด้านสังคม	- จำนวนสถานศึกษาที่ให้ความรู้กับประชาชนทั้งในและนอกระบบ	๔ แห่งทุกปี	โครงการส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษา - ปรับปรุงที่อ่านหนังสือพิมพ์ - ปรับปรุงศูนย์พัฒนาการเรียนรู้	สำนักปลัด	-
					๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๔.การส่งเสริมด้านการศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้	-ร้อยละของประชาชนอายุ ๓-๑๕ปี ได้รับการศึกษา	ร้อยละ ๑๐ ต่อปี	โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาท้องถิ่น - ปรับปรุงที่อ่านหนังสือพิมพ์ - ปรับปรุงศูนย์พัฒนาการเรียนรู้	สำนักปลัด	-

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	๑.ประชาชนปลอดภัยจากโรคติดต่อ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดี ๒.ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขตามอัตภาพและสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ๓.ประชาชนได้รับการศึกษาทั่วถึง ๔.ประชาชนมีสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกายและเล่นกีฬา ๕.ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีความสามัคคีในชุมชน ๖.กลุ่มอาชีพ/สตรีแม่บ้าน มีอาชีพเสริมและมีรายได้เพิ่ม	๑. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างเท่าเทียม ๒. ส่งเสริมให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีมาตรฐานมากขึ้น ๓. ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต ๔. การแข่งขันกีฬาและนันทนาการทำให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงขึ้น ๕. เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกายและห่างไกลยาเสพติด ๖. มีสนามกีฬาและสวนนันทนาการให้ประชาชนได้ออกกำลังกายมีสุขภาพแข็งแรง ๗. ประชาชนได้รับการสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน ๘. สงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ทุกคน ๙. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส อย่างทั่วถึง ๑๐. ประชาชนได้รับการรณรงค์ ป้องกันปราบปราม อาชญากรรมและยาเสพติดทุกประเภท	๑	๑	๑	๑	๑	๑. พัฒนาด้านสาธารณสุข	- จำนวนกลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน	๑ กลุ่มต่อปี	โครงการส่งเสริมสนับสนุนการสาธารณสุขและส่งเสริมผู้สูงอายุ	สำนักปลัด	-
					๓	๓	๓	๓	๓	๒. พัฒนาด้านอาชีพ	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ	๓ กิจกรรมต่อปี	- โครงการควบคุมป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และการทำหมันสุนัข, แมว - โครงการควบคุมและป้องกันโรค	สำนักปลัด	-
					๑	๑	๑	๑	๑	๓. พัฒนาด้านสังคม	- จำนวนกองทุนด้านสุขภาพ	๑ กองทุนทุกปี	สนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต.	สำนักปลัด	-
					๑	๑	๑	๑	๑	๔.การส่งเสริมด้านการศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ	๑ กิจกรรมต่อปี	- โครงการ จัดการแข่งขันกีฬาประสานสามัคคี - โครงการส่งเสริมแข่งขันกีฬา กรีฑา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - ส่งเสริมสนับสนุนการแข่งขันการออกกำลังกายทุกประเภท	สำนักปลัด	-

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	๑.ประชาชนปลอดภัยจากโรคติดต่อ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดี ๒.ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขตามอัตภาพและสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ๓.ประชาชนได้รับการศึกษาทั่วถึง ๔.ประชาชนมีสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจออกกำลังกายและเล่นกีฬา ๕.ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีความสามัคคีในชุมชน ๖.กลุ่มอาชีพ/สตรีแม่บ้านมีอาชีพเสริมและมีรายได้เพิ่ม	๑. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี เข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างเท่าเทียม ๒. ส่งเสริมให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีมาตรฐานมากขึ้น ๓. ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต ๔. การแข่งขันกีฬาและนันทนาการทำให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงขึ้น ๕. เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกายและห่างไกลยาเสพติด ๖. มีสนามกีฬาและสวนนันทนาการให้ประชาชนได้ออกกำลังกายมีสุขภาพแข็งแรง ๗. ประชาชนได้รับการสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน ๘. สงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ทุกคน ๙. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส อย่างทั่วถึง ๑๐. ประชาชนได้รับการรณรงค์ ป้องกันปราบปราม อาชญากรรมและยาเสพติดทุกประเภท	๑	๑	๑	๑	๑	๑. พัฒนาด้านสาธารณสุข ๒. พัฒนาด้านอาชีพ ๓. พัฒนาด้านสังคม ๔.การส่งเสริมด้านการศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้	- จำนวนครั้งที่มีการจัดหาวัสดุ/อุปกรณ์กีฬา	๑ ครั้งต่อปี	โครงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา /และเครื่องออกกำลังกาย	สำนักปลัด	-

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย	๑. การส่งเสริมประชาธิปไตย ๒. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๓. การรักษาความสงบเรียบร้อย	๑. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างเท่าเทียม ๒. ส่งเสริมให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีมาตรฐานมากขึ้น ๓. ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต ๔. การแข่งขันกีฬาและนันทนาการทำให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงขึ้น ๕. เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกายและห่างไกลยาเสพติด ๖. มีสนามกีฬาและสวนนันทนาการให้ประชาชนได้ออกกำลังกายมีสุขภาพแข็งแรง ๗. ประชาชนได้รับการสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน ๘. สงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ทุกคน ๙. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส อย่างทั่วถึง ๑๐. ประชาชนได้รับการรณรงค์ ป้องกันปราบปราม อาชญากรรมและยาเสพติด	๗	๗	๗	๗	๗	๑ พัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	- จำนวนหมู่บ้านเสี่ยงภัยมีการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัย	๗ หมู่บ้านทุกปี	- โครงการเตรียมความพร้อมกิจกรรมที่ไม่สามารถคาดคิดได้ล่วงหน้า -จัดซื้ออุปกรณ์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย -ฝึกอบรมและทบทวน อปพร.	สำนักปลัด	-
					๗	๗	๗	๗	๗	๑ พัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	- จำนวนกลุ่มเป้าหมายได้รับการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัย	๗ หมู่บ้านทุกปี	- โครงการเตรียมความพร้อมกิจกรรมที่ไม่สามารถคาดคิดได้ล่วงหน้า -จัดซื้ออุปกรณ์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย -ฝึกอบรมและทบทวน อปพร.	สำนักปลัด	-
					๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๑ พัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	- ร้อยละของ อปพร.ได้รับการฝึกทบทวน	ร้อยละ ๑๐ ต่อปี	-ฝึกอบรมและทบทวน อปพร.	สำนักปลัด	-

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย	๑.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๒.ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีความรักสามัคคีในชุมชน มีการประสานทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ร่วมกัน ๓.เสริมสร้างคุณภาพชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้ประชาชนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมั่นคง มีความปอลดภัย อยู่ในพื้นฐานของความเท่าเทียมกันในด้านสังคม	๑.ประชาชนได้รับการณรณรงค์มีการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติด ๒. ประชาชนมีคุณภาพและมาตรฐานเท่าเทียมกันทางสังคม	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๒.การรักษาความสงบเรียบร้อย	- ร้อยละของประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละ ๑๐ ของประชาชน/ต่อปี	โครงการป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน - แข่งขันกีฬา - ติดตั้งกล้องวงจรปิด	สำนักปลัด	-
					๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๒.การรักษาความสงบเรียบร้อย	- ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ร้อยละ ๑๐ ของครัวเรือน/ต่อปี	โครงการป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน	สำนักปลัด	-
					๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๒.การรักษาความสงบเรียบร้อย	- ร้อยละของประชาชนได้รับการช่วยเหลือจากการประสบสาธารณภัย	ร้อยละ ๑๐ ของประชาชนได้รับการช่วยเหลือ/ต่อปี	โครงการป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน	สำนักปลัด	-
					๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๒.การรักษาความสงบเรียบร้อย	- ร้อยละของหมู่บ้านเสี่ยงภัยได้รับการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัย	ร้อยละ ๑๐ ของหมู่บ้านที่ได้รับการส่งเสริมการป้องกันฯ/ต่อปี	โครงการป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน	สำนักปลัด	-

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ พัฒนาด้านระบบการจัดการ	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารและการจัดการ	๑.เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า ๒.ส่งเสริมให้บุคลากรมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น ๔.มีการประสานงานและทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ร่วมกัน ๕. มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือความทันสมัยรวดเร็วในการให้บริการประชาชน	๑. ท้องถิ่นมีความเจริญ ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ๒.ลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติราชการ ๓.ประชาชนร่วมพัฒนา และออกความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่น ๔. ผู้นำให้ความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น	๓	๓	๓	๓	๓	๓. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรและองค์กรเพื่อเพิ่มประประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ	- จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรม	๓ ครั้ง ต่อปี	โครงการ ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร ผู้นำท้องถิ่น สมาชิก พนักงานส่วนตำบล	สำนักปลัด ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ส่วนการศึกษา	-
					๓	๓	๓	๓	๓	๒. พัฒนาการให้บริการประชาชน	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ	๓ ครั้ง ต่อปี	- โครงการบริการประชาชนนอกสถานที่ - การพัฒนาการจัดเก็บภาษี	สำนักปลัด ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ส่วนการศึกษา	-
					๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๒. พัฒนาการให้บริการประชาชน	- ความพึงพอใจของประชาชน	ร้อยละ ๑๐ ต่อปี	- สำรวจความพึงพอใจด้านคุณภาพการใช้บริการ	สำนักปลัด ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ส่วนการศึกษา	-
					๓	๓	๓	๓	๓	๓. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรและองค์กรเพื่อเพิ่มประประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ	- จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรม	๓ ครั้ง ต่อปี	โครงการ ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร ผู้นำท้องถิ่น สมาชิก พนักงานส่วนตำบล	สำนักปลัด ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ส่วนการศึกษา	-

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลจักรสีห์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๑	๖๓	๖๔						
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ พัฒนาด้านระบบการจัดการ	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการเมือง การบริหาร และการจัดการ	๑. การพัฒนาและส่งเสริมการจัดเก็บรายได้ ๒. การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยี ๓. การพัฒนาเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศในการบริหาร ๔. การพัฒนาการบริหารและการจัดการ	**๑.** ท้องถิ่นมีความเจริญ ประชาชนมีความเป็นที่ดีขึ้น ๒. ลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติราชการ	๑	๑	๑	๑	๑	๓. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรและองค์กรเพื่อเพิ่มประประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ	- จำนวนอุปกรณ์ที่ให้บริการประชาชน	มีการบำรุงรักษาปีล่ะ ๑ ครั้ง	-โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์ -โครงการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์สำนักงาน -ซ่อมแซมวัสดุ ครุภัณฑ์	สำนักปลัด ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ส่วนการศึกษา	-
					๑	๑	๑	๑	๑	๓. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรและองค์กรเพื่อเพิ่มประประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ	- จำนวนโครงการ/กิจกรรม	๑ ครั้งต่อปี	- โครงการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้กับปฏิบัติงาน	สำนักปลัด ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ส่วนการศึกษา	-